Bibl. Jag.

Dawid Marian Morelowski

Bibl. Jag.

x

1

ZBIOR

Różnego Nabożeństwa, Jako
też różnych Nauk, w wielu
Materyach, ku pożytkowi
Czytających Zebrane
w Roku 1794
w Stanisławowie

Ad. M.

D. G.

B. V. M. H.

Przygotowanie do komunij Świętey

Punkt Pierwszy Rozmyslania.

Rozważay, kto to jest, w tym Nayswiętszym Sakramencie Utajony, do którego ty Chcesz przystąpic. &c. &c. &c.

Zważywszy wielkość y nie ograniczoność Jego Majestatu, temi albo tym podobnemi wznosi się do Boga Affektami

O Boże Nieskończoney Godności, nie poiętey Zacności, który się w tym dziwnym Sakramencie z Całym Swoim tajszMajestatem; y któż do ciebie odważy się przystąpic? Moyżesz tak wielki twoy Sługa, na Górze Horeb, nie Smiał przystąpic do gorającego krzaku, gdzie w Osobie twojey Archaniol Zasiadł. Do Arki

twojey

twojey, w ktorey Imie twoje bysto, nie wazyt sie on Maż według Serca twego Dawid zbliżyć? A jakże do Ciebie Istotnego Boga w tey Nayswiętszey Arce, w przedziwnym Saktamencie Utajonego. Ja Naymizerniey sze Stworzenie przystąpię? w Niebie Swięci zapatrują się tylko na Ciebie z wielką reverencyą, y tak się pasą tobą, gorejąc Miłością ku tobie. A jakże ja grzeszna będę się wazyła, w niegodne brać cie Usta? Ten tu jesteś co y w Niebie? z tą tylko roznicą, że się tam w klar, z nieskończonym prezentujesz Majestatem, tu Obecnym będąc, przed Naszemi go Smiertelnemi Łajsz Oczyma. O Jak tedy wielki Strach przystąpic do Ciebie Boga nie Ograniczonego.

Punkt 2.gi

Rozmyslay, ktoś ty jest, co Chcesz przystąpic do tego Nayswiętszego Sakramentu. &c &c &c.

Zwazywszy

Zważywszy Nikczemność, Podłość, y Niegodność Swoją, pokornym sercem, Wznosi się do Boga temi, albo tym podobnemi Affektami.

Ach Boże Nieskończony, w tym przedziwnym Sakramencie Utajony: Wyznawam Niegodność moją, Oskarżam Okaradę grzechow moich, y lękam się poyrzeć na Utajony twoy Majestat, w tym Naygodnieyszym y Naysw: Sakramencie. Coż tedy mam Czynić, oto Upadam na twarz, y głębiey lucypera kładąc się w przepaść, Adoruię cię, Boga Pana, Stworce, Odkupiciela, y Zbawiciela mego. Aci mi Widzenia Zmysł, Samą tylko pokazuie Chleba Postać. Lecz wiarą mocną wyznawam, żeś tu jest tak, jak w Niebie, z Całym Majestatem Swoim Obecny, Prawdziwy Bog, prawdziwy Człowiek. Tu przed tobą Upadając Seraficzną trzebaby gorzeć Miłością, a Serce moje Iskierki twey Miłości nie ma w Sobie. Ach mnie Mizernej Grzesznicy, więc o Boże Utajony! & Ogniu pożerający

pożerający. Znieś lodowatość! Oświeć ta
ski promieniami, rozpal Swemi Boskiemi
iskrami, napełnij jak naytęższemi Płomienia
mi; Niech gore przed twoją Obecnością. Niech
się palę twoją Miłością. Ja nie śmiem do
Ciebie Sędzio moy Straszny y Sprawiedliwy
Boże nie Ogarniony przystąpić, bo Znam
niegodność moją. Cóż bowiem za porówna
nie Człowieka do Boga, grzesznika do Swięte
go nad Swiętemi, kału Sprosnego, Którym ja
jestem, do Nayjaśnieyszey Jasności, która ty
jesteś, a ty przecie wołasz mnie do Siebie, y
każesz mi pożywać Siebie gdy mowisz. Podź
cie wszyscy do mnie którzy pracujecie y Ob
ciążeni jesteście, a ja was posilę. O Miłości
Jezusa mego! o Dobroci Boga mego! o łaska
wości Stworce mego! Niegodnych karmić
Nayśw: Ciałem, y krwią Napawać. O Boże
Nayłaskawszy, przysposobże niegodną du
szę moją do przyjęcia Ciebie, gdy mnie Sam
wzyważ.

Punkt 3.ci

Punkt 3.ci

Uważay Wysoki tego Nayśw: Sakramentu Skutek. Mowi Pan Jezus w Ewangelij S. kto pożywa tego Chleba będzie żył wiecznie. a jeżeli nie będzie pożywał Ciała Syna Człowieczego, nie będzie miał żywota w Sobie. Jakoż w Inym mieyscu mowi. ktokol wiek pożywa Ciała mego, Mieszka we mnie, a ja w nim.

Ten Punkt dobrze rozważywszy, wzbudzay w dobie Affekta te, albo tym podobne.

O Nayszczodrobliwszy Łask wszelkich dawco Boży Jezu w tym przedziwnym Sakramencie Utajony, do Ciebie z głęboką Supliki pokorą. Wnidź do Serca mego, a wypądź z niego wszelką Ślepotę, Oddal Ciemności, Oświeć promieniami Swojey Jasności.

Jasnosci, wszedszy do mnie Oczyść doskonale Duszę moją, abyć była wiecznym mieszkaniem, a broń mocno od Upadku wszelkiego; Day siły przeciw Nieprzyjacielowi Duszney, na Zgubę moją Czuwającemu, aby nigdy nie Tryumfował nade mną, ale za pomocą twoją Pohanbiony został. O Jezu Miłosci Nieskończona, Złącz się nierozdzielnie z Duszą moją, abyś mnie nie odstępował na wieki, a do Jasnosci widzenia Twarzy twojey, do Społecznosci Świętych twoich doprowadził, gdzie bym cię kochała wiecznie, y z nimi pospołu Chwaliła y Błogosławiła na wieki. Amen.

Punkt 11.ty

Uważay, przeciwny tego Naysw: Sakram: Skutek, gdy Apostoł S. mowi. kto niegodnie pożywa tego Chleba, Sąd Straszny Sobie pożywa.

Zatrwożona,

Zatrwożona będąc tak, temi Uwagami, wzbudzay w sobie pokorne te, abo tym podobne Affekta.

Straszny ś ty Panie w Majestacie swoim przed którym Drżą y Niebieskie Mocarstwa: Jakże ja Grzeszna przystąpie do Ciebie. Swiętyś w Istocie swojey, y Swiętym tylko pozywac sie każesz gdy mowisz ad Protoko. Bądźcie Swiętemi, bom ja Swięty; A jakże ja — przeklęta, Przykazań twoich przestępca, Odważe się przyjąc Ciebie. Surowym jesteś w Sprawiedliwosci, y Surowie karzesz, ktorzy do tego Nayśw: Stołu przystępuią niegodnie. Ach! Czuję się żem niegodna, lękam się Wiecznej Smierci. Więc ty o Nayswiętszy Boże, ktory z grzesznika, Swiętym uczynic możesz, gdy sie do Ciebie Nawroci; Oczyść Duszę moją ze wszystkich Nieprawosci, za ktore Serdecznie Żałuię, y po tysiąc kroć Żałuię, Żałuię. Poswięć ją łaską Swoją. Zapal Boską Swoją Miłoscią: a z niegodney

a z niegodney, Uczyń godną. Jabym mi ten Chleb Anielski, nie był na potępienie, ale na wieczne Zbawienie.

Punkt 5ty

Uważay Zdanie wielu Oycow świętych że Człowiek nie poprzedzony łaską Boską, przez 1000 lat gotując siebie do godnego Przyięcia Nayśw: Sakramentu, nigdy być nie może godnie przysposobionym z siebie.

2 Tego tedy Punktu, poznawszy Nasza Niezdolność, a Uczyniwszy to, Cośmy Czynić powinni, zdaymy resztę na Boga. Upokarzaiąc się przed nim temi, abo tym podobnemi Affektami y Prozbami.

Ach Nayswiętszy Zbawicielu, y któż cie przyiąć Zasłuży, kiedybyś dobroć twoia nas niegodnych nie przypuszczała do siebie. Ja Nayndzniejsza y za wszystkich nayw[illegible]ksza

Grzesznica

Grzesznica, nie umiejąc przysposobić się do przyjścia Ciebie Boga mego. Abyś ty mnie Sam przysposobił, Kuplikuię do Ciebie pokornie, Modłą Wochanego Sługi twego S. Piotra z Alkantary.

Day mi Panie tę łaskę, abym cię ze wszystkiego Serca, ze wszystkiey Duszy, ze wszystkich mysli, jako mi rozkazuiesz kochać; O Jedyna Nadziejo moja! O Chwało moja Doskonała! O Uciechko y pociecho moja. O Nayprzyiaźniey szy moy Oblubieńcze. O Oblubieńcze Nadsłodszy! o Oblubieńcze Nayweselszy. o Oblubieńcze Nayprzyiemnieyszy! O Nadwyższe Serca mego Ukontentowanie! O Życie Duszy mojey! o Wesele Ducha mego! O Nayszczęśliwszy Dniu Całey Wieczności! O Nayweyrze Swiatło Oczu Duszy mojey! O Nayroskoszniey szy Raju Serca mego! O Nayslodszy moy początku. O Nayweyrze Ukoienie y Nasycenie Duszy mojey. Przygotuy Sobie we mnie Nayswiętszy przybytek, abyś według Obietnicy Swojey we mnie Mieszkał. Umorz we mnie wszystko coć się nie podoba tobie! a Uczyń mnie Człowiekiem Według Serca Swego. Przebij wnętrzno

ści Duszy

sci Duszy mojey! y Serce moje Miłosci twojey = Zrań Strzałami. Upoy mie Winem kochania Ciebie.

O kiedyż ci się moy Naylkochańszy Boże przy podobam doskonale, kiedy Wszystko to, co we mnie jest przeciwnego tobie, do Szczętu z Duszy Wyrzucę! kiedy Wszystka twoja będę, a przestanę być Swoją. kiedy we mnie nic nie będzie Żyło, tylko to, co twego jest! kiedyż cie Naygoretsza będę kochała Miłoscią. kiedy mnie Płomienia mi twojey Miłosci Zapalisz! kiedy mnie Słodyczą twoją napełnisz! kiedyż się z Duszą moją doskonale zjednoczysz. w niey ponurzysz! w Siebie Samego przemienisz tak, abym od Ciebie nigdy nie Wyszła. kiedy Oddemnie Wszelkie Oddalisz przeszkody, ktoremi przeszkadzają abym z tobą jednym nie była Duchem, y nigdy się od Ciebie nie Oddalała. Ollubiony Duszy mojey Miłosniku Jezu! O Rozkoszy Serca mego! Wysłuchayże mnie, według nie zmierney Dobroci twojey. Naucz mnie, Oświeć mnie, kieruy mną, Wspomoż mnie we Wszyst-

kim, abo

kim, abym nic nie Myślił, nie Mowił, nie Czynił, tylko co Oczom twoim jest miłe y wdzięczne.

O Boże! O miłości moja! O Życie moje! O Słodki moy Oblubieńcze! Wesele y rozkoszy moja! Wspomożenie y Swiatłość moja. Rządz mną. O Boże Serca mego! y Czemuż mi nie dajesz Ubogiey w potrzebie Zostającey, y pomocy twey Zebrzącey, tych łask, ktorych moja potrzebuje Dusza. ktory Niebo y Ziemia napełniasz, Czemuż prożnego mego nie napełniasz Serca. ktory Lilie y Inne kwiaty Zdobisz. ktory ptaszęta karmisz, y o Naymnieyszych robaczkach pamiętasz. Czemuż o mnie zapominasz, y Duszy mojey nie wspomagasz, abym cie kochała gorącą miłością.

O Niezmierna dobroci, z byt nie rychło poznałam cie! z byt nie rychło Ukochałam cie. O Piękności Przedwieczna, Iyż byt u Serca mego kołatając do niego, a jam cie wzgardziła. Niedopuszczaysze teraz Naystaskawszy Boże, abym Cie Znalazły Opuscic miała, Niech się nie rozdzielnie trzymam Zawsze Ciebie.

Tu Czynic Intor

Ta Czynic Intencya komunij S. która być powinna taka. 1 Na ścisleysze go Złączenia się z Bogiem. 2. Na pomnożenia Chwały Boskiey. 3. Wykonania woli Jego. 4. Na Otrzymania Odpuszczenia Grzechow swoich. 5. Na podziękowanie za postanowienie Nayśw: Sakram: y Inne Odebrane dobrodzieystwa tak duchowne jako y Cielesne. 6. na Uproszenie sobie Cnot potrzebnych jako to Cierpliwości, Czystości. &c &c &c. 7. Na Uproszenie Zbawienia Utrapienia NN. Pokusy NN. 8. Na Uproszenie Uleczenia, Niedostatkow Duszy naszey. 9. Na Intencya kościoła S., y Inne według swey potrzeby Czynic nie Zapominając N.N. y Dusz w Czyscu będących, Chorych, y w Utrapieniach Zostających. W za Dusze X. Jakuba.

W) X Marcyan

Jm Więcey Guiemy

Im więcey Grzeszymy w sobie niesporo-
bności, y niedostatkow, tym z większą U
fnością, y gorącością Ducha Udamy
się do Boga. Przekładaymy mu nasze ne
dze, słabości, ziembłości, skłonności,
na które nieznaydziem pewnieyszego
lekarstwa, jak tylko w przyimowaniu Cie
ło Nayśw: Sakrm: do którego idąc z Mo-
cną Ufnością, korząc się przed Majesta
tem Jego, mowmy więcey sercem niż U
sty te krótkie, ale wielce nam pożyt-
eczne Akciki.

Panie! widzisz moje Szpetności, patrzysz na
moje niewierności! y pokiż ja będę tobie
tak niewdzięczną? Ach Odmień mnie Od-
mień Panie! już od tego Czasu radabym
rzuciła te Nałogi N.N. poskromiła tę Skło
ność N.N. dopomoż mi Panie tylko, a już
stanowie tę skłonność N.N. Uhamować,
tę Przykrość N.N. Znieść. Ale co ja jestem
Panie, co tak stanowię? wieleż to razy

przebijałam

przebijałam Niebo temiż. mojemi Obietni
cami: a jednak o Panie! Ach wstyd mi y wspo
mnieć! nie Ufaiłam się w tym tobie. Otoż
widzisz Panie co ja mogę: wesprzyi tylko mo
ją niemoznośc! a nuż będę od tąd tobie wier
niejszą: O Boże! jakże ja Nędzne twoje Stwo
rzenie! o kiedyż będzie ten Czas, w którym bym
się Zupełnie tobie Oddała. Okiedyż to Nasta
pi żebym tę wemnie Passyą N.N. Całe Ugasiła:
Przytóż tylko Panie Twą prawicą, rzekni tyl
ko jedne Słowo, a wszystka Nawałnosc Upo
kojsie. O Boże! o Panie Zmituysie nademną
Zebrzącą Miłosierdzia twego.

Prosić Przenayśw: Maryi Panny Gorącemi
Affektami o pomoc do godnego przyię
cia, y gdyby nam Affektow Serca Swego
Udzieliła, przez które abyśmy się stali
godnemi, ściśley być z. Jednoczonemi
z. Bogiem. Wzywać SS. Pańskich pomo
cy. osobliwsie tych, których się dnia tego

Obchodzi

Obodrzi Uroczystość.

Po tych Aktach z Nayżywszą wiarą, z Naygłębszą pokorą, przystępuy do komunij S. a w samym przyięciu Nay swięt: Sakramentu, Mow nabożnie.

O Jezu Naydroższy, Nayslodszy, nayukochańszy, Ztączenie nie rozdzielnie z niegodną duszą moją na wieki. O Boże nieskończonej wielkości, nie gardz szczupłym Mieszkaniem niegodnego serca mego.

O Jezu naygodnieyszy! Przyidz, a przemień mnie w siebie. Wnidz, wnidz o Boże niezmierzony do duszy mojey. Abyć z tąd wieczna bydła Chwała, dzięki, y Błogosławieństwo, a mnie zebyś był na Zbawienie, a nie na potępienie, na Oświecenie duszy, na pomnożenie twojey łaski, na postępek w Cnotach, na zakład wieczney Chwały na szczęśliwy wiatyk do Błogosławionej wieczności.

Amen.

Po komunij

Po komunji, rozmawiay przez nie jaki
Czas, z tym Niebieskim Oblubieńcem kto
ry jest w sercu twojm. Oświadz mu przez
tysiąc Aktow wdzięczność, miłość, jak
byś go w Duchu obłapiała, całowała
ręce y nogi Jego. Dziękuy mu, za wyświad
czoną taskę, proś go aby wziął posessyą
w duszy twojey. Przetoż mu mizerye y
nędze duszy twojey, pragnienie które
masz służyć mu. Ofiaruy mu wolą swoją
y proś, abyś zawsze pełnił wolą Boską,
proś go aby się nigdy nie oddalał od cie
bie, y Aby ozdobił duszę twoją naysw:
y naydroższemi Cnotami. Oddawaj mu
Serce twoje, prosząc, aby w nim zawsze
mieszkał, y aby niedopuszczał, aby
Nabożeństwo gasło, y wolniało w
Sercu twojm. Proś go o Błogosławie
stwo tak dla siebie, jako też N.N.

tak Żywych

Żywych. Jako też N.N. Umarłych niezapominać. Osobliwie te Dusze które z nikąd ratunku nie mają, takoż y te, które z Okazyi naszey Czyscowe Męki Cierpią.

Dzień ten Cały przepędzać, na Częstym wzbudzaniu Aktow Miłości, Dziękczynienia. Strzedz się wszelkiey Okazyi do Grzechu, y dobrowolnego Roztargnienia..

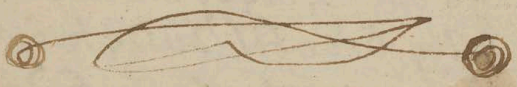

Jezelic postarzy Czas, można Zabawic się Rożnemi Modlitwami które są w Innych Xiązkach po komunij S. Zawsze Jednak, więcey Mowic Sercem jak Ustami.

Sposob Słuchania Mszy S.

Cztery są końce dla których raczył Xtus P. Ustanowić Ofiarę Mszy S. do których powinismy stosować naszą Intencyą.

1o Dla Oddania Bogu należytey Czci.

2o Dla Ubłagania Gniewu Boskiego.

3o Na Oświadczenie Dziękczynienia za wszystkie Dobrodzieystwa.

4o Na uproszenie łask od Niego potrzebnych.

Ten więc nayzbawienniejszy Słuchania Mszy S. będzie Sposob, który stosując nas do tych końcow, przyzwoite Onym w Myśli y w Sercu naszym w Zbudza Uwagi, y wznieca Affekta.

Od początku do Ofertorjum zabawić się Aktami Uniżenia się przed Tronem Boga, Ważąc Swą Istotę Nikczemności.

ści, podłości, a z drugiey strony dając Wzgląd na wielkość Jego Majestatu. Na dowod naszego podłaństwa Oddaymy mu tę wszystkę Chwałę którą w Niebie y na Ziemi od wszelkiego Odbiera Stworzenia. Można tu przytączyć Akta, korzące naszego Ducha przed Bogiem.
Od Ofertorium do Elewacyi, uważaiąc iakośmy wielu grzechami, y niewdzięcznościami Zagniewali Boga. a niemasz żadnego z ludzi, ani z Aniołow, ktoryby za nas mogł przebłagać Boga. Wiec z ufnością Udaiąc się do Zasług Zbawiciela, One przed Tronem Naywyższego razem z Sercem Naszym Stawić, y Ofiarować. Do tey Ofiary przytączmy to wszystko, co nas niepomyślnego Otacza, Supplikuiąc Jego Majestatu, aby w Złączeniu Drogiey Męki Syna, Chciał od nas przyiąć za grzechy nasze. Można tu wyszczegulniać wszystkie goryczy, Jakie kolwiek się kosztowało, y koszłuie. Tu-

Dziesz ważnieysze

dziesz. Wazniejsze wszystkie Sprawy, Interessa, Zabiegi, na koniec stosownemi do tego Zabawic się Aktami.

Pod Czas Elewacyi zdobywaiąc się na Akty wey Wiary, upadaiąc myslą y Sercem przed Obecnym w Sakramencie Panem, wyznaygo, swym Bogiem, Stworcą, Odkupicielem, Pasterzem, Oycem, y Szczegulne do tych tytułow wzbudzic w Sobie mysli. Potym zadziwiać się nad niezgruntowana Jego Dobrocią y Miłoscią: zktorą ztąpił wprzod z Nieba dla wcielenia, y Cierpienia zaRod ludzki: powtore pod przymioty Chleba dla mieszkania z nami, y z nami się Sakramentalnie Zjednoczenia. Naywięcey zastanawiać się nad Dowodami Jego Miłosci Okazanemi na Górze kalwaryi na krzyzu. tam sie postawić Myslą, y co Osoby Ste. pod krzyzem Czyniły, to powtorzyć swym Sercem. Nadto przypomnieć Ie Jego Cierpliwość, zktorą Zwłoczy, abo Imnieysza powinne zagrzechy Ukaranie; Ie Jego Sła-

skawość

skawość, z ktorey Naszemu Sercu Udziela Boskich Instynktow. Wstydzić się nie = wierności w korespondowaniu z niemi. Oświadczac się z szczerą Chęcią poprawie nia się, y na dowod tego, oddawac mu — Serce Swoje, prosząc go, aby to z nim u czynił, co mu się podoba. Potym pragnąć go Duchownie do Serca przyjąć, y sercem się z nim jak nayscisley złączyć.

Po komunyi stawic Panu potrzeby tak Duszne jako też y doczesne, prosząc — o pomoc y łaski Skuteczne. Przy prze zegnaniu kapłana, żądac z Nieba Błogosławięstwa.

Modlitwa
Albo Sposob łączenia Spraw y Zmysłow swoich z Chrystusowemi.

Panie ty znasz ułomność moją, jezeli = mnie nie utrzyma ręka twoja, obrażę — cię wiele grzechami, będąc pewną że

nie Umiem

nie umiem nic więcey, bez łaski twojey y po
mocy; nie dopuszczayże abym cię Oyca Dzi
siejszego Obrazila; Odeymi mi raczey Życie
niżeli bym się naymnieyszą Zmazać miała.
Złącz Zmysły y Siły moje z twojemi ra-
nami, aby tym sposobem wszystkie sprawy
moje do Ciebie się kierowały.
Złącz Głowę moją z twoją koroną Ciernio
wą, abym w tobie złożyła wszystkie myśli
moje; Złącz Oczy moje z Oczami twojemi świę
temi krwią zaćmionemi, aby się niezmazał
wzrok moy widokami szkodliwemi.
Złącz Słuch moy z Słuchem Świętym twoim
bluźnierstwami zelżonym, abym go mia
ła zawsze zamknięty na złe słowa świa
towe, a zawsze pilnująca Głosu twego
w świętych natchnieniach.
Złącz Usta moje z Ustami twojemi, gorz
ką żołcią napełnionemi, abym się nie-
dała Uwieść Obżarstwu na zbytki, ale
Owszem, abym zażywała Jedzenia mego
na Chwalenie

na Chwalenie Ciebie.

Przebij ręce moje, z Twojemi Nayswiętszemi do krzyża, abym cię uczynkami nie Obrażała, ale aby wszystkie Sprawy y Uczynki moje, do Ciebie się Ściągały. Przeraź Serce moje tą Włocznią, ktora przez twoje przeszła, abym mogła Obrzydzić Sobie Swiat, a wszystkie moje Chęci y Affekta, w Tobie Samym Złożyć. Przykuy Nogi moje, temi gwoździami, ktoremi były przykute twoje, aby się prostowały kroki moje w Służbie twojey z pilnością.

Złącz Ciało moje, z Twym mocowaniem, od ktorego się ramiona zraniły, y wyszły ze Stawow, aby się we mnie naprawiły nieporządne Affekty pożądliwości, a zachowała się Czystość we wszystkim. Ześ jest moy Panie Głową wszechmocną, a ja twojm Członkiem nie pożytecznym. Złącz mię wszystką z Sobą, aby wszystkie moje Mysli, były przyiemne Nayśw: Oczom twojm. Amen.

Modlitwa.
O Smierć Szczęśliwą.

Wszechmogący Boże, Życia y Smierci Panie, Dekret twoy na ludzki Naród wydany, aby każdy rodzący się Umierał, mile przyimuię, y zaraz proszę jako Naypokorniey Ciebie Boga niesmiertelnego, Day mi taką Smierć, ktoraby ci się podobała, ktoraby mi była końcem Nieszczęść świątowych, a początkiem Szczęścia wiecznego, początkiem kodania, y Chwalenia Ciebie w Chwale Niebieskiey. Day mi ustawiczną na Smierć pamięć, a tym samym od wszystkiego Złego utrzymać się, a Czynić dobrze, abym Ciebie dobra wiecznego dostąpiła. Całe Życie moje, niech będzie Smiercią, ktorąbym Umierała grzechom y Złym nałogom, a Naybardziey żebym Umierała z Miłości twoiey, y pragnęła Sercem S. Pawła, bydz z tobą Bogiem swoim na wieki. Wszystkie Akcye.

kie Akcye moje, Myśli, y Słowa, niech tak
będą dobre, Boże moy, żeby y śmierć mo
ja była dobra, a zatym dobra Sentencya
twoja na mnie padła. Broń mię Miło-
sierny, y niechcący śmierci grzesznika
Boże, od Nagłey, y wiecznej śmierci, ani
jey zdyżay w ten Czas, kiedy mię Obaczysz
w grzechach, ale poczekay Nawrocenia
mego. a pokażesz, żeś jest miłosierny y nie
skwapliwy na karanie, y niedaczesz Zagu-
bić tey Duszy, ktorąś na Obraz swoy Stwo
rzył, y krwią Naysw: Odkupił. Zgoła day
mi śmierć szczęśliwą Boże, w łasce two
jey, w Miłości twojey, y skrusze, z przyię
ciem Naysw: Sakramentu, y wszelką Dys
pozycyą, a uczyń to dla mnie, przez
Okrutną śmierć Syna twego, przez
Życie Bolesne, a śmierć Srogą
Maryi, przez przyczynę S. Bar
bary y wszystkich SS. abym do
brze Umarszy, z tobą Żyła
na wieki. Amen.

Modlitwa
wktorey Człowiek Ofiaruie Zasługi y prace Pana Jezusa. Bogu Oycu, a by przez nie Otrzymał łaskę, y Umarłwienie Ciała.

Co ja dam Ubogi, y niepożyteczny Sługa, Panu mojemu, za tak wielkie Dobrodzieystwa, ktorem wziął od Niego? y co będę mogł Ofiarować za tak wielkie jego Miłosierdzia, ktorych Użył nademną? O jakom ja Panie Niewdzięczny, przeciwko tobie tak Dobremu Panu, y tak hoynemu Dobrodziejowi mojemu! Zawszem się sprzeciwiał natchnieniom twoim, przyczyniając Złości do złości, grzechu do grzechu, wyznawam Panie, iż nie jestem godzien, abym był zwany Synem twoim, Acz jednak, do Ciebie się uciekam jako do Oyca; Boś ty prawdziwie Oycem mojm, Wszystka Nadzieja moja, tyś prawdziwe Zrzodło Miłosierdzia, ktory nie tylko nie Odpędzasz grzesznikow ktorzy się do

ktorzy się do Ciebie Cisną, ale je przyimujesz łaskawie y Oczyszczasz. Otoż ja o Panie moy miły, Naygorszy y Naynędzniejszy zelżeli Grzeszny Człowiek, do Ciebie się Uciekam, pokornie upadam u Nog Miłosierdzia twojego, prosząc łaski y Odpuszczenia grzechow. Odpusc mi grzechy moje, o pewna Nadziejo moja! y Zbaw mię przez nieskończone Miłosierdzie twoje. Ofiarując twego Naymilszego Syna Pana Jezusa Chrystusa Zbawiciela mojego, na Okup y Odpuszczenie grzechow moich, Ofiarując Onę dziwna Miłość, z ktorey on, będąc Bogiem tobie rownym, nieskończonego Majestatu; Raczył tu Mieszkać między nami, Stawszy się Człowieczeństwem, dla naszego Zbawienia, lat trzydzieście trzy, w wielkich pracach, prześladowaniu, Ubostwie y pokorze. Ofiarując Onę jego Czuynosci na Modlitwach, Onę Posty, Pot krwawy w Ogrodzie, Onę Oddanie na wolą twoją Zadze Męki y Smierci, dla Zbawienia ludzi, y dla Uczynienia dosyć tobie, za grzechy nasze. Ofiarując

nasze. Ofiarujęć Jego Pojmanie, bicia, krzyw
dy, Uplwania, Urąganiá, ze Wszystkiemi In
szemi mękami, ktore on od Zydá ludzi, a zapamię
tałych Nieprzyjaciół swoiá podjoł, z Miłosci,
dla Zbawienia Naszego. Wszystkie te rzeczy
ja tobie Ofiaruię, prosząc cię przez twoie
miłosierdzie, ktoremu nie masz miary, y
przez Zasługi Syna twego, abyś mi Odpuścił
grzechy moie, abyś Oczyścił Duszę moią, y do
prowadził do Zywotá Wiecznego. Ofiarując
też Cnę pokorę y Cierpliwość niewymowną,
kiedy srodze Ubiczowany będąc, y w Odzie
nie pawłoczne dla posmiewiska Ubrany, —
Cierniową koronę pokornie na Nayswiętszą
Głowę swoię, y Trzcinę miasto berła w ręce
swoie przyjoł, y Cierpliwie znosił Wszystkie
Urąganiá y Bluźnierstwa, Ofiarując Jego
Osądzenie na Smierć, Niesienie krzyża Cię
kiego na Gorę kalwaryiską, y Inne rozmaite Męki, ktore on Cierpiał Cudownem Sercem dla Zbawienia mojego. Wszystko to ja tobie Ofiaruię, prosząc u Ciebie

łaski y Odpuszcze

łaski, y Odpuszczenia grzechow. Ofiarując za wszystkie Włosci y grzechy moje, One srogie bolesci, ktore na Onej Górze ponosił, gdy go z Szat jego zwleczano, y Obnażono; gdy mu Ręce y Nogi do krzyża srodze że laznemi gozdziami przybijano. gdy Nay swiętsze Członki z stawow swoich, dla gwałtownego rozpięcia wyszły: gdy krew zran Onych Strumieniami wyciekała: gdy go Octem y Żołcią napawano; gdy się z niego Nasmiewano, y Onego bluźniono, a on to skromnie y Cierpliwie znosząc, jeszcze za krzyżowniki y prześladowce swoje modlił się do Ciebie. Ofiarując One niezno[sz]ne męki, kiedy wydawszy wszystkie Członki Ciała swego, na Upastwienie swoim Nieprzyjaciołom, na Duszy znosząc nie Ogarnione Frasunki, y bolesci, nie mając znikąd pociechy żadney, Mizernie wisiał, będąc srodze przybitym na Drzewie krzyżowym. Ofiarując. One pokorę, y Uczciwość Syna twego Naymilszego przeciwko tobie,

gdy przyszniero

gdy przy śmierci, nakłoniwszy głowę, pole
cił Ducha swego Nayświętszego w ręce two
je. Ofiarując Cię krew Naydroższą, która z
boku jego włocznią przebitego, tak obficie
wyciekła; y te wszystkie jego Zasługi razem
Ofiarując, proszę cię Oycze Miłosierny, abyś
mi odpuścił wszystkie grzechy moje, y spra
wadził duszę moją na tym Mizernym świe
cie, łaską twoją, abym dobrze dokonawszy
Życie, złączyła się potym z tobą, w chwale
twojey wiecznej. Cóż mi może być pożytecz
nieyszego nad to, jako kiedy wsparty łaską
Miłosierdzia twego, y Zasługą niewinnej
Męki Syna twojego Naymilszego obdarzo
ny, doczesne Życie moje tobie we wszyst
kim poświęcić, będę mógł, y do Żywota wiecz
nego nakierować; gdzieby za doczesne pra
ce, mógł wieczną odebrać nadgrodę: Atego
nie inaczey dostąpię, tylko przez Naśladowa
nie w Cierpliwości, y głębokiey pokorze Pana y
Zbawiciela mojego Jezusa. Przetoż proszę
cię pokornie, niech mi y w tym będzie na po
mocy wszechmocna Prawica twoja, abym za

łaską twoją,

łaska twoja mogł dostąpić doskonałego Umartwienia Zmysłow, y porządliwosci Cielesnych, abym tak Oddzierwany od tych rzeczy świata y ciała służących, wzbijał się zawsze myślą y sercem, y do Oboyga podnosił się rozkoszy, któremi kontentujesz, y do woli nasycasz świętych y Wybranych Sług twoich. Daj tedy to y mnie, o moy wieczny y Miłosierny Panie, niegodnemu Słudze twemu, abym wespół z niemi mogł Ciebie wiecznie Chwalic w Niebie Amen.

Intencya
Albo Sposob Ofiarowania Sprawo dzienny ch, na Chwałę Boską, ktora rano mowic naystuszniey.

Panie Jezu Chryste, nieskończone tobie Oddaję dzięki, za wszystkie Dobrodzieystwa twoje, mnie, y Całemu świata pokazane, Osobliwie zes mie z Szczerey, a niewymownej dobroci twojey, do Dnia tego Zadowac raczył

wać raczył. a proszę cię pokornie Zbawicie
lu moy. Użycz mi łaski, tak przez dzień dzi-
siejszy. jako y przez wszystkie insze dni ca
łego Życia, do uchronienia się wszelkiey
Zmazy grzechowey. Spraw to, abym ci, aż do
Śmierci wiernie służył, y całym sercem cie
bie nie ofiarowana dobroci Boże moy, nade
wszystko miłował. Ofiaruięc przy tym wszyst
kie dnia tego, y całego Życia, następuiące sprawy
y Zabawy moje; Ofiaruięc myśli, słowa, Uczyn
ki, taknienie y pragnienie, ciała mojego posi
lenie przez pokarm y napoy; Ofiaruię wszel-
kie w pracach Zmordowanie y odpocznienie
moje. wszelkie stąpienia y zastanowienia się,
wszelkie westchnienia, y odetchnienia moje.
wszelkie na koniec, tak wnętrzne, jako y po-
wierzchowne, dobrowolne y niedobrowolne,
Duszy y ciała mego Zabawy, wygody, y utrapie
nia tobie moy Panie Zupełnie oddaię y poświę
cam. Ofiaruię nad to wszystkie wszystkich rzeczy
stworzonych sprawy, a mianowicie tych y te,
których one tobie Panu y stworcy swemu
abo ofiarować

Abo Ofiarować jako nie Żyjące y bez rozumne — nie mogą, Abo jako proste, lubo rozum mają nie Umieją: Abo jako Niedbałe y w Świętey — Służbie twojey Oziębłe, zwierzchnim powinnej tobie, od Wszelkiego Stworzenia Chwały Ofiarowałem, zaniedbywają y Zapominają. Je tedy, y Wszystkie Insze, które ty moy Panie, jako Mądrość Wszystko przenikająca, dostatecznie poradować możesz, moje, y Świata Całego Zabawy, Ofiaruię na Większą Cześć y — Chwałę twoję. na Uznanie panowania — twojego nademną, a Oddania a podaństwa mojego. Na podziękowanie za Wszystkie — Dobrodzieystwa y łaski tak mnie, jako y Całemu Światu pokazane, Osobliwie w Zasługach, y Śmierci twojey. Na dosyć Uczynienie za grzechy moje, Rodziców, krewnych, Powinnowatych, Przyjaciół, Dobrodziejow, Nieprzyjaciół, y Wszystkich ludzi, Zwłaszcza Ciebie Często y Ciężko, Nieskończone dobro Boga mojego — Zapamiętałe Obrażających. Na poratowanie Dusz w Czyś

wanie Dusz w Czyscowych Mękach, Mianowi
cie ratunku nie maiących, ychtore żyiąc
na Swiecie miłosierdzia nad Duszami w O
gniach gorejącemi, nie zapominały. Ofia
ruię na dostąpienie wszystkich Odpu
stow, od Stolicy Apostolskiey kościołowi
S. nadanych. Ofiaruię na Uproszenie
wszystkich łask, ktore ty widzisz w Duszy
mojey, być sobie przyiemnieysze, a mnie po
żyteczniejsze ku większemu Wychwaleniu, U
wielbieniu, y Zamiłowaniu Ciebie nadewszyst
ko. tak jako ty wiesz, chcesz, y możesz. ktora to
Zabaw moich Ofiara, abyś nie wzgardził Od
kupicielu moy, tącz z podobnemi sprawami
twojemi, gdyś tu Żył na Ziemi, y mieszam je z
Przenaydroższą krwią twoią. Przez wnętrzno
ści miłosierdzia twojego, pokornie żebrząc
abyś ty je Sam w krwawym Przenayśw: Boku
Opłokawszy, twojmi y twojey Matki, Niepokal:
Poczętey Panny rękami, za przyczyną wszyst
kich Świątych, Oycu Przedwiecznemu Imie
niem moim, Ofiarował. Amen.

Modlitwa.

Modlitwa
Złożona od S. Tomasza z Aquinu o Cnoty potrzebne.

Wszechmogący, wieczny, a miłosierny Panie Boże mój, daj mi łaskę, abym tych wszystkich rzeczy, w których się ty kochasz pragnął, y rostropnie o nie się starał, prawdziwie poznał, y doskonale wypełniał ku Czci, y Chwale Imienia twego Świętego. Racz Panie rozrządzić wszystek stan Życia mojego, abym ja mógł to wszystko wypełniać skutecznie, co ty mnie rozkazujesz. Prowadź mnie drogą bespieczną, którąbym ja szedł do Ciebie, tak, abym na niey nie zbłądził, lub Czasu Szczęśliwego, lub też w przeciwności jakiey. Abym w Szczęściu y dobrym powodzeniu Ciebie Chwalił, y tobie wiernie służyć nie przestawał, a Czasu przeciwności y niebespieczeństwa, abym nie upadł. Spraw, abym się w pysze nie podnosił w Szczęściu, a w Nieszczęściu nie rozpaczał. Daymi taką Stałość Serca, abym ja z żadney rzeczy świeckiey, ani się zbytecznie weselił, ani

Weselić, ani też nazbyt frasować: ale, abym tylko
w tym się kochał, co się tobie podoba; a tym się
brzydził, co Obraza twoy Majestat święty. Niech
się nie staram zbytnie, abym się komu innemu miał
podobać, jedno tobie samemu: Ani też wielce ważył
Obrazić kogo, jako Ciebie Pana mojego. Niech mi się
podłe zdają wszystkie rzeczy przemijające dla
miłości twojey, a rzeczy niebieskie, niech u mnie
będą w większey cenie, niż wszystkie skarby te
go świata. Niech mi obmierzną inne wszystkie
rzeczy, krom Ciebie. Ty sam bądź mi naymiłszym
nad wszystko. Niech mi będzie miła praca wszelka
y utrapienie dla Imienia twego, a nie miłe odpo
czynienie, y rozkosz wszelka krom Ciebie. Daymi
łaskę, abym ja podnosił do Ciebie serce moje za
wsze, a gdy w czym pobłądzę, abym to zaraz nad=
grodził pokutą y poprawą. Daymi Panie pokorę
prawdziwą, w utrapieniach. Roztropność, bez zatwo
rzenia. Nabożeństwo w służbie twojey, bez nieста
teczności: Prawdę, bez obojętności; Czystość, bez
skażenia: Dojazd, bez rozpaczy: Śmiałość, bez
żadney dumy. Daymi tę miłość ku bliźniemu
y to starannie,

y to Staranie, abym go prawdy Nauczał, bez O=
mytki; Napominał bez hardości, Sztrofował, bez
wzgardy; Abym go budował Słowy y Uczynkami.
Daymi, abym się nie Sprzeciwiał Starszym mo
im, ale abym był onym, we Wszem posłuszny. Abym
też dobrowolnie znosił prace y prześladowa
nia, bez Szemrania. Daymi Panie Serce Czyste,
y Zapalone Miłością twoją, aby mię Myśl Za=
dna postronna nie rozrywała, ani Oddalała od
Ciebie. Serce Wspaniałe, abym się Myślami Ziem
skiemi, a podłemi nie bawił. Ale O Niebieskich, y
Wysokich Zawsze rozmyślał: Serce Mężne, aby
mię praca by Naywiększa, lub też przeciwność
jaka nie zatrwożyła: Day Serce Wolne, abym o
żadna Ziemska, na rzecz nieprzystoyną, przynie
wolić mię nie mogła: Serce Sprawiedliwe, a
by Zły koniec, albo przedsięwzięcie Niesłuszne,
Spraw moich nie pokazały. Daymi Panie Ro
zum, któryby cię Uznawał: Chęć, którąby cię
Szukała: Nabożeństwo, przez które bym cię
znaydował: Życie, któreby się tobie Zawsze po
dobało: Stateczność, y Dotrwanie, Abym cię
bez przestanku.

bez przestanku, y do końca miłował, y z tobą się
z jednoczył. Daj mi tę na koniec łaskę, abym ja,
poki tu jestem w tym życiu, był zawsze przybity do
krzyża twojego, przez pokutę prawdziwą, za
grzechy moje. y abym się ja weselił w zasługach, y
Dobrodzieystwach twoich na tym świe
cie przez łaskę, a w niebie
przez chwałę twoją
wieczną. Amen.

Modlitwa do Boga Oyca, za grzechy, z Medytacyi Augustyna świętego.

Wejrzy o Dobrotliwy Oycze! na Naymilszego Sy
na twego, tak wiele dla mnie cierpiącego; Obacz
Nayłaskawszy Boże, kto cierpi, y wspomni łaska
wie, za kogo cierpi. Izali nie ten jest niewinny,
którego ty, abyś człeka odkupił, Syna twego wydał.
Izali nie ten jest, który jako Baranek niewinny,
na rzeź prowadzony, tobie aż do śmierci stawszy
się posłuszny, Nayokrutnieyszej nie zląkł się śmier
ci. Przypomni Oycze zbawienia ludzkiego, iż
ten jest

ten jest, ktoregos z istnosci twojey Zrodził. Zaprawdę, ten jest Bog, ktory moją przyoblokł Naturę; na krzyżu Zawieszony, Surowie Karany był za mnie. Obroć Panie Boże moy, Oczy Majestatu twego na dzieło niewymowney dobroci twojey. Obacz Słodkiego Syna: weyrzyj na Ręce niewinne we krwi drogiey Umoczone; a Łaskawie Odpuść Złosci, ktore popełniły ręce moje; Obacz Bok, Okrutnym grotem przebity, a Obmyj mię Nayswiętszą krwią ktora z Boku wypłynęła. Obacz niezmazane Stopy, ktore nigdy nie Stanęły na drodze nie prawosci, ale zawsze Chodziły drogami Zakonu twego, Srogiemi gozdzmi przebite, a napr wadź nogi moje, na Scieszki twoje, y day mi to zebym nienawidział wszelką drogę niepra wosci. Drogę nieprawosci Oddal odemnie, a day znaleść drogę prawdy y Sprawiedliwosci. Proszę cię o Królu Swiętych, przez tego Swiętego Zbawiciela mojego, niechay idę drogą przykazania twojego, abym się Duchem mogł złączyć z tym, ktory się Natura moja prz odział. Weyrzyj, o Dobrotliwy Oycze, na roskosznego, y Naymi

szego y Naymilszego Syna twego Głowę, z dzy
ją prześliczną na dół Zwieszoną. Smierci O
krutnym Obrazem pokrytą. Weyrzyi Naysta
skawszy Tworco, na kochanego Syna twego
Człowieczeństwo, a Zmituy się nad Ułomnością
ludzkiego Stworzenia. Oto Głowa Ostrym Cier
niem Zraniona. Oto pobladłe y Szczerniałe
Usta, Oto Nagie, y posiniałe piersi, Oto Roz
pięte y przybite ręce. Oto Sinosci pełne Go
lenie, Oto Nogi przebite, krwią Obficie płyn
nące. Patrz Naydwalebniejszy Oyce, na Ukoch
danego Syna poszarpane Członki, a wspomni
łaskawie na mnie, Czym jestem. Obacz Boga
będącego Człowiekiem karanie, a przepuść
winowaycy, ktory je Zasłużył. Obacz Odku
piciela mękę, a odpusc grzechy Odkupione
mu. Ten to jest Syn twoy Niewinny, a prze
cie między łotry poczytany. Jeżelim go
dzien, abym mną wzgardził dla mojch grze
chow y nieprawosci, weyrzyiże na mię dla
Naymilszego Syna twego Milosci. Gdy za

zy pokazują się

zy pohazują się Syna twojego Rany, tyle razy niechay giną moje nieprawości. Ile razy widac krew z ran jego drogich, tyle razy, niech Kości moje Obmyte będą. Ciało moje do gniewu cię pobudziło; Ciało Syna twego, niech cię ubłaga. Wiele Ztego Zasłużyło Złość moja, ale więcey Zasłużyła miłość twojego Syna. Niedrze jego praca daremna nie będzie, Zbawion niech przez niego będę, a

bym cię o dobrotliwy Oycze z Sy
nem, y Duchem Swiętym
Chwalił na wie
ki. Amen.

Przez rany Rąk twoich, Odpuść grze chy rąk moich, przez rany Nog twoich, Odpusc grzechy Drog moich. Przez Ranę Boku twego. Odpusc grze chy Serca mego. Amen.

Modlitwa Augustyna Swiętego. barzo piękna.

Jakże Panie? y mogęż ja mieć szczęście chwalić Ciebie? ja Cię mam chwalić? ja, ktory jestem nay podleyszym y naynikczemnieyszym twojm stworzeniem? Nalco się ci zda chwalenie moje? Tyś mię stworzył nie potrzebuiąc mię całe. Ty bezemnie bogaty jesteś, y będziesz zawsze szczęśliwy. Dostarczałeś sam sobie pierwiey, niż ja byłem, y teraz doskonale bezemnie się obeydziesz; chwalenie moje tobie całe nie jest potrzebne. Sława twoja nie zawisła od żadnego stworzenia; tysam przez siebie jesteś sławny y chwalebny.

Zdrugiey strony ktoż ja jestem? prozność y nikczemność: a twoja wielkość jest nieskończona, jest wieczna. Z tym wszystkim chcesz tego abym cię chwalił. Co za podobieństwo światła do ciemności? jaką chwałę noc ciemna dać może światłości y promieniom słońca? co może dobrego uczynić śmierć, źrzodłowi y początkowi życia? czy może być wielbiona prawda od kłamstwa, y co zatąd przybędzie nayważnieyszemu świata monarsze, żego robak chwali? Otoż ja ów robak, owa ciemność, a ty moja światłość, moy Pan y Monarcha. Odmień mię tedy, uczyń we mnie

moje

moje Ciemności, moje grzechy, moje Nikczemności, aja cię potym wielbić będę moy Panie, moy królu, moy Boże, moje Wszystko.

Procz tego trzeba, abyś we mnie natchnął y wlał w Ii sta moje twą chwałę: gdyż ja Sam nic nie mogę, nie mogę nawet wymowić Imienia twojego tym sposobem, którym by się tobie podobało; nie, ja nie mogę nic bez Ciebie.

A Cóż mam mowić o twojey nie pojętey Istocie? Troy co Boska, która jesteś Samą Dobrocią, Samym Majestatem wyznaią Ciebie, a wyznaiąc Adoruię Ciebie. Otoż jest wszystko, co ja mogę Adorować cię y milczeć: gdyż ty przechodzisz wszystkie moje wyrażenia, y wszystkie myśli moje.

Jeżli chcą wyznawać twoje naywyższe Państwo nad demną, cóż to jest za przysługa, co za dar dla Ciebie? Wszakże to wszystko, cokolwiek mam, od Ciebie mam. z drugiey strony wszystkie dary zewnętrzne, które mam, chociaż się mitemi być światu zdaią, jako to Bogactwa, honory, wysokość urodzenia, dowcip; to wszystko przed tobą jest jedno nic. tyś potępił to wszystko: to wszystko jest nie godne Ciebie: ty na żadną rzecz względu nie masz, ty nic nie pragniesz procz rozumu y

serca mo:

Serca mojego.
Weź je Sobie moy Panie, weź takie, jakie są: Wprzkże do Ciebie należą: tyś mi je dał: ale ty chcesz, że bym je tobie poświęcił dobrowolnie. Zgoda na to moy Boże! z tey miary One są twoje: oddaję ci rozum moy, z razem Serce moje.
Wierzę w Ciebie króla Nieba y Ziemi! Wyznaię Oyca, Syna, y Ducha S. ktorzy są jednym Bogiem we trzech Osobach, Bogiem prawdziwym, wszechmogącym, Natury jedney, Duchowney, niewidomey, nie ograniczoney. Wyznaię, że nic zrownać nie może, a raczey, że wszystko jest niczym przed tobą. Twoia istota zamyka w Sobie wszystkie doskonałości. Jesteś nieskończony w wielkości, w mocy, w dobroci, w mądrości. Jesteś Straszny we wszystkich twoich radach. Wszystkie twoje Sądy są sprawiedliwością, wszystkie Słowa prawdą. Wszystkie Sprawy doskonałością: Żaden nie może zgruntować przepaści Miłosierdzia twojego Boże wieczny, nie odmienny, tak w radach twoich, jako y Myślach.
Ale nadewszystko co powiem w szczegulności o twoiey mocy? Twoia Ręka, zawsze taż Sama Stworzyła y Aniołow Nieba, y Robakow Ziemi. Gdyż jako

ty Sam Stwo

ty Sam Stworzyć Aniota mogłeś, tak mogłes y Zdźbło naymnieysze uczynić: a jako ty jesteś, ktoryś wszystko Stworzył, tak nic nie może trwać bez Ciebie. Rzekłeś y wszystko się stało, rzekni jeszcze jedno Słowo, a wszystko to, co widzę, wszystko co mi się podoba na świecie, wszystkie te Stworzenia, ktore tak wielce szacuię, ci Panowie, ktorych potęga mię zadziwia, ci Szczęśliwi, ktorych fortuna me Oczy porywa, te miłe widoki, ktore jeszcze dotąd podobno dzielą me serce z tobą, rzekni Słowo, a wszystko to, y ja Sam być przestanie.

Ktoż się może Chlubić, iż ma rzecz jaką, ktoraby nie od Ciebie pochodziła? Ty dajesz wszystkim, nikomu nie będąc winnym: tyto, co dajesz, dajesz, nic nie tracąc. Nie tylko jesteś wszędzie, ale jesteś Cały wszędzie: gdyż twoja istota nie może się dzielić. Jesteś wszędzie, albo przez taskę, albo przez sprawiedliwe Ukaranie, a Chociaż cię Nigdzie widzieć nie można, wszędzie jednak dajesz się poznawać. Ty nauczył wszystkie Stworzenia, nie potrzebując żadnego. Sama cię dobroć naktoniła do tworzenia, Sama cię dobroc zachęca jeszcze do Utrzymywania dzieła twojego. Cała ta Machina Swiata nie kosztowała cię więcey, jak jedne skinienie woli twey wszechmocney; jeden Akt woli twey, kieruie

ta Machina.

tą Machiną: a Staranie twe Oycowskie zniżając
się aż do naylichszego Stworzenia, nie hanbi by
naymniey twego Majestatu.
My jesteśmy przez twoję wszechmocność: twoja
Sprawiedliwość nas karze, twoje Miłosierdzie
nas Zbawia. Mowiłem nie dawno, żeś ty jest
Wszędzie: Mowiłem to mało: Wszystko jest w to
bie. Zanurzam się w przepaść, nie znayduię
Sam siebie, y Rozum moy miesza się, myśląc
o twoich doskonałościach, które Wszystkie
są nieskończone.
O Mądrości twojey co mowić możemy? gdyby
Cały ten świat jedną byt Zięgą, nie mógł
by y naymnieyszey Cząstki tego Zawrzeć co
ty umieśz. Jesteś Centrum Wszelkiey Świa
łłości, y początkiem Umiejętności Wszelkiey.
Czy może być rzecz jaka, o ktorey byś nie wie
dział? Żadne Stworzenie nie może nic więk
cey umieć, jak tylko to, czego się od Ciebie
Nauczy. Twoy Rozum jest Wszelkiey praw
dy prawidłem, a Wola twoja jest prawidłem
Wszelkiey Sprawiedliwości.
Mamli rzec, że się nic nie ukryie przed

Obliczem

Obliczem twojm? że ty przenikasz naytaie-
mniejsze Serc skrytosci? y teraz nawet gdy
to mowię do Ciebie, obfitosc Słow moich
y Myśli, nie może uprzedzic twojey woiado
mosci. Przenikasz nawet imaginacye mo
je Obłąkane, ktore mi pokoiu nie daią.
Nie ma żadnego na mym Rozumie Obra
zu, żadnego by nay nieznaczniejszego —
poruszenia w mym Sercu, ktoreby się U
kryło przed Toba.
O Boże moy! nie mogę więc nic innego
uczynic, jako upasc przed toba, zawsty
dzic się, y wyniszczyc się Całe przed Obli
czem twojm. Amen.

Modlitwa Druga S. Augustyna. o Miłosierdziu Boskim.

Boże moy, Stworzycielu moy, ja nie przesta
ię cię prosic o taski, ja, ktorym nic więcey
nie godzien, jak kary! wyznaie więc moy Pa
nie, że nie tylko nic mi nie jesteś winien, a
le Owszem, gdybyś Sprawiedli
wości, zgruma byś zguba moia: jakie-ż ab
bowiem są

bowiam są grzechy, do których bym się nie poczuwał. Z tym wszystkim z drugiey strony, nadzieję mi czynią przykłady tylu wielkich grzeszników, których miłosierdzie twoje wyrwało z naygłębszey przepaści.

Jesteś dziwny we wszystkich twych dziełach, ale naydziwnieyszy w dziełach miłosierdzia twojego. Ty żadnym nie gardzisz. Żadnego nie odrzucasz, żadnym się nie brzydzisz. Chyba tym tylko szalonym, który cię nie nawidzi. Owszem śmiem wierzyć: tak wielkie mam rozumienie o twojey dobroci: że kochasz nawet tego szalonego, który cię nienawidzi: w ten czas albowiem gdy on cię nie nawidzi, wzywasz go, zapraszasz aby powrocił do ciebie, y jesteś gotow mu przepuścić. Gdyż miłosierdzie twoje jest większe nieskończenie, niżeli złość nasza.

Nie tylko nie karzesz zaraz, gdy cię obrażaią, ale napełniasz łaskami samych grzeszników tegoż momentu, którego ściągaią na cię na siebie gniew twoy sprawiedliwy. Boże moy, moia ucieczko jedyna, moia jedyna nadziejo, jam cię obrażał, jam grzeszył przeciwko

przeciwko tobie, jam zapalał gniew twoy na
siebie: a tyś cierpliwie to znosił. y teraz Co=
dziennie cię obrażam, a ty mię cierpisz. skoro
powracam do ciebie, wnet mię przyimujesz,
skoro zacznę zatrwać za to, wnet mi przepu
szczasz: nadto, czekasz mię, jeżli się oddalam
Ty się starasz ugłaskać wstręty moie, ty mię
otrzeźwiasz w mojm lenistwie, ty ciemności mo
je rozpędzasz, ty cieszysz mię w mojm smutku
ty mnie dajesz, o co cię proszę; Ty się sam ofia
rujesz, kiedy cię szukam, y szukasz mię, gdy=
od ciebie uporczywie uciekam.
O Boże zbawienia moje, jakiej ci dzięki od
dam! nie, ja nie mogę nigdy odwdzięczyć
takiey dobroci. Tyś mię nauczył drogi spra
wiedliwości, ty mię zachęcasz, już to bojaźnią
już to miłością, abym się jey trzymał. Grozisz
mię piekłem, y obiecujesz mi twoje błogosła
wieństwo.
Teraz tedy Boże miłosierdzia, dycze wszel
kiey pociechy, przerażaj mię bojaźnią, zapa
laj miłością, abym uszedł kary, a otrzymał
nadgrodę.

Zdajemi się ja

Zdajemi się, iż teraz czuję w mym Sercu yboiaźń twoię, y twoię mołość. Ale to jeszcze niedosyć. Dokończ Panie twojego Dzieła: Naucz mię w Szczegulności tego, co mam Myśić o tobie, naucz mie jak cię mam prosić, pokaż mi przez jakie uczynki mogę się tobie podobać.

Ja nic nie umiem, jak tylko to, czego ty mnie raczysz nauczyć. Wiem to: boś ty mnie Nauczył przez twego Proroka, że Ofiara twym Oczom miła, jest Ofiara rozumu y Serca, rozumu poiętnego, a Serca Skruszonego y uporzonego.

Ale moy Boże coż to za Ofiara dla Ciebie, ktora mam ofiarować, Ofiara rozumu mo jego? tego rozumu błąkaiącego się, y niestałecznego, ktory Ustawicznie lata, y ugania się, za bałwanami Swiata: tego rozumu, ktory głupia imaginacya Zwodzi, nad ktorym ona panuje, ktora psuje y zaraża jego Obroty, y w tysiączne błędy wprowadza: tego rozumu, w ktorym nie wiem, jeżli nawet jest Wiara.

Przyimuiesz

Przyimuiesz ofiarę Serca Skruszonego y pokornego: a Serce moie iest rozproszone kotego wszystkiego, co ie otacza. Do każdey rzeczy Ziemskiey Ignie, do Ciebie tylko nie Ignie samego. Wszystkie Stworzenia ie dzieła: ty ieden tylko w nim nie krolujesz; ponieważ gdzie kolwiek ty krolujesz, sam ieden krolujesz. Ale ty ie znasz Panie lepiey niż ia sam. O iakbym ia chciał poznać ie tak doskonale iak ty ie Znasz! Tym Czasem posłuchay moy Boże tego, co wyznam o iego Słabościach. O gdyby to wyznanie mogło mię napełnić Woty dem zbawiennym. o gdyby mię mogło przerazić Żalem y Skrucha prawdziwą.
Serce moie Stwardniało y ostygło przez zgrzeszenia wnętrzne, a przecież nie pokutuie; pomieszane iest przez bojaźń y niespokoyność, a przecie nie iest pokorne: bywa często napełnione dobremi żądzami, a przecie się nie odmienia: Ale co naywiększa, Miłość własna nad nim panuie, ktora tyle na Siebie bierze pozorow, że Same

nawet Nabożeństwa

Nawet Nabożeństwa moje psuje y zaraza.
Niestety! To co ja Skrucha nazywam, jey
drzewem być może.
Kto więc mi da rozum pokorny, posłuszny,
poymujący. Serce ukorzone y skruszone,
ktoreby m ci mogł Ofiarować? nie kto in
ny, tylko ty moy Panie; ponieważ: jeszcze
raz wyznam, gdyż nigdy nadto mojey Sła
bości wyznawać nie mogę: / tak moy Boże
tak jestem nikczemny, że nie mogę ci nic
dać takiego, czegobyś ty Sam nie dał mi
pierwiey.
Ale nadewszystko niestatek moy wstrzymuy.
Niech nie będę z tych ludzi, ktorzy ani wie
rzą, ani kochaią, jak tylko do Czasu. W ten
czas, kiedy ich Serca zapalasz, mniemaią,
że wszystko są gotowi uczynić dla twey
przysługi: Nadeydzie pokusa; już ci Oni
zwyciężeni. Czy nie jestże to moje wyobra
żenie? Jak jest. Byłem takim do tych Czas,
niebędę li takim znowu.
Panie, nic mię tak nie trwoży jako do-

świadczenie, które tak często miałem, o mojey niestateczności lekkomyślney. Jak wiele razy Czyniłem Obwiadzenia y Obietnice, których potym wykonać nie odważałem się? Skoro twe Słowo da się we mnie usłyszeć, = wnet moy rozum Oświecony twoym Światłem, przyzreka być posłusznym tobie y zaraz Słodkie łaski twojey powaby, które spływa na Serce moje, napełnia je czystą rozkoszą, Ciągnie je y porywa. Ja mniemam, żem się już nawrocił: ale niestety! za Moment słyszę — głos roskoszy znikomey, Świat mię wabi, y ja wnet za nim idę. Oto Panie Odmiana Ustawiczna, wktorey ja wszystkie dni Życia mo jego przepędzam.

Ztąd powstaje y trapi mię bojaźń. Tylem razy doświadczył jakem jest słaby, że nie Odważam się więcey, tym nawet Siłom ufać których mi łaska twoja dodaje. Nie odważam się iść za tym Serca poruszeniem które Ona wzbudza y lękam się prędkiego odpadnienia: Nie odważam się iść do Cie

bie, bojąc się

bie, bojąc się, żebym się zaraz od Ciebie nie oddalił: nie odważam się nic zaczynać, mnie mając, iż nie skończe. O podła bojaźni! znam to Panie, iż przez nią czynię krzywdę dobroci y mocy twojey: Mam więc nadzieję, iż oddaliwszy tę nie ufność, utwierdzisz mię łaską twoją.

Uzbroy mię Boże moy tarczą twojey Obrony, uzbroy mię teraz wcześnie na czas potyczki. Ty jesteś moją nadzieją, a naybarziey, jako mowił Prorok, jesteś moją nadzieją w czasie utrapienia. Bądź że mi rzeczą Sama Bogiem zwycięstwa w czasie potyczki mojey. Amen.

Modlitwa. Augustyna S. o Miłości Boga.

O jakom pozno zacząłem cię kochać, piękności zawsze dawna. O jak łatwo przestawałem cię kochać, piękności zawsze nowa. A przecież kocham to wszystko, co nie jest godne mego kochania, a Ciebie nie kocham, Ciebie, który sam jedynie

Sam jedynie godzien jesteś miłości mojey.
Dusza, która kocha Boga, nie myśli jak tylko
o Bogu. To wszystko co myśli, to wszystko co
mowi jest Samą Miłością, albo przynaymniey
jest dowodem Miłości, która pała.
Dusza kochająca nie cierpi innego przylgnie
nia, aby o Samym tylko miłości Swojey Celu
Zawsze myślita. Wszystkie jey żądze unoszą
ją ku Bogu, wszystkie chęci, tam ją pocią-
gają. Zapomina ona, iż tak rzekę, Majestatu Bo
skiego, o Samym tylko myśląc ukontentowaniu
które czuje wztaczeniu się z Celem Swego ko-
dania.
A mogęż ja z tych znaków sądzić, iż cię ko-
dam Boże moy? Aczemuż to ja Ciebie nie
kocham? Czyż nie godzien mojey Miłości?
Czyż nie masz z tylu miar prawa do Serca
mojego? Czyż mało dla mnie uczyniłeś?
krwi Jezusa. Rany Zbawiciela mojego, mow
cie, podnoście głos wasz przeciwko mnie
Duszo niewdzięczna, a także to Ciebie Bog a
kocha? Coż ma jeszcze czynić, dla pozyskania
Serca twojego.

Ach Duszo moja

Ach duszo moja ozdobiona podobieństwem Bo
stwa, Odkupiona krwią Chrystusa, poswięco
na Bogu przez wiarę, wzbogacona darami wła
nemi, podniesiona do samych Aniołow dostoyno
ści. Ach duszo moja kochayże już tego, ktory cię
ukochał, tego, od ktorego masz moc kochania,
tego, ktory to wszystko stworzył, co ty godnym być
sądzisz miłości swojey, y ktory im to wszystko
nadał, co w nich miłego Oczom twoim wyda
je się.

On jest nie mniey końcem, jako y początkiem
tego wszystkiego, czym ty jesteś, y tego wszystkie
go, co ty masz. O Jak ten Pan dobry! O jak wiel
kie jest miłosierdzie jego! O jako on godzien
jest twojey miłości.

Obierz że go za twego przyjaciela: Godzien
on aż nadto, aby pierwsze miał między innemi
mieysce u ciebie. On jeden będzie statecznie
tobie wiernym, gdy cię wszyscy opuszczą, on
sam zostanie przy tobie.

W dzień pogrzebu mojego, moj krewni, moj
przyjaciele, jacykolwiek będą, poydą za mną
aż do mego pochowania: to będzie ostatnia

usługa.

Usługa, ktora, oni uczynić mi będą mogli: a
le nakoniec odeydą, porzucą mię Wszyscy
y zostawią w Ciemney odludności grobu
mojego. Ty sam, ty sam Boże moy, nie O
puścisz mię. Ty sam będziesz mię bronił
pod ten Czas od nieprzyjaciół na po-
żarcie moje gotowych. Ty pod ten Czas
nie znajomemi mi drogami poprowadzisz
mię do jasnych Swiętego Syonu przybytków
Tam toja Ustyszę Słodkie Aniołow śpiewa
nia: Swięty. S. S. Pan Boy Zastępow: Tam to
śpiewaią nieustannie Pieśń radości, we
sela, y Zbawienia: Tam słychać Pienia-
Chwały: Tam jest naywyższa Chwała, y
Prawdziwa Szczęśliwość.

O Serce moje! Wzdychaycie gorąco do tego
Miasta Swiętego, o ktorym tak dziwne rze
czy słyszemy. Wszyscy, ktorzy tam mieszka
ią, w niewypowiedzianych roskoszy poto
kach pływaią: Ale się tam dostać nie mo
żna, chyba przez Miłość. Nic nie ma nie
podobnego, nic nie ma trudnego, temu

kto kocha

kto kocha.
O Boże moy! Sprawże to żebym cię kochał! y żebym nic nie kochał procz Ciebie! O Ogniu, ktory się Zawsze palisz, a nigdy nie gaśniesz, rozpal mię Całego. Zgub, Zniszcz Wszelkie Cielesne Serca mojego Żądze.
Boże! niech że ja nie kocham, jak tylko Ciebie Samego. Ten cię nie kocha, kto jinną rzecz — procz Ciebie kocha, ile gdy ja nie dla Ciebie kocha. Ach! Czemuż ja nie mam ciebie Samego w Sercu, Ciebie Samego w Myśli, Ciebie Samego w uszach moich! Dosić mi ciebie jednego. Ciebie tylko jednego Żądam, a żądam cię, każdego Momentu, y przez Wszystkie tak Życia moje go, jako y Całey wieczności Momenta.
Amen.

Modlitwa
O Męce Pana Naszego Jezusa Chrystusa.

O Jezu moy widzę

O Jezu moy, widzę Ciebie nayokrutnieyszemi y
nayzelżywszemi Mękami zkatowanego. Ni-
stety! Cóżeś takiego uczynił, za cobyś miał
one ponosić.
Za winowaycę Ciebie. Smierci okrutney godne
go osądzono. Jakiż jest twoy występek? w-
Czym przecie przewiniłeś? z tym wszystkim
skazują cię na Smierć, widzę iż cię prowa
dzą na Górę kalwaryiską, aby cię tam ja
ko złoczyńcę ukrzyżowano. Jakaż jest —
przyczyna dekretu na Smierć tak zelży-
wa ciebie potępiającego?
Ach czy nie ja to jestem, ktory ważyłem =
się Smierci twojey domagać? Czy nie ja
to jestem przyczyna tych katowni, ktore
ponosisz. Tak jest, anie inaczey: Jam to,
ja niewdzięczny y okrutny Zbrodzień
ktory cię do tych boleści, y Zniewag przy
prowadził.
Jam przebił twoje Nogi, y ręce, jam poszar
pał Ciało twoje Nayswiętsze: jam głowę
twoją Cierniami ukoronował. Jam cię
Żołcią poił: ja niewdzięczny, ja Zadałem

tobie Wszystkie

tobie wszystkie te rany, y boleści, z których ty umierasz; nie ma naymnieyszey męki tuczey, do ktoreybym się ja nie przytoczył. O Boże! Coż to za tajemnica niepojęta sprawiedliwy karę odnosi za grzesznika. Co Stworzyciel zasłużył, to nie winny Cierpi: Pan to opłaca, co niewolnik winien. Bóg za Człowieka za dosić Czyni.

Jam na to zasłużył, co ty Jezu moy ponosisz. Ty dla tego jedynie ponosisz, żebyś mię do ponoszenia tego zastąpił. Ja tedy, ja prawdziwie jestem ten, który ci te katowanie zadaję. O niepojęta tajemnico! Moja pycha, a zniewagi y obelgi za twoje. O Boże! Jam był nie posłuszny, a ty stajesz się posłusznym aż do śmierci, a śmierci krzyżowey.

Ja głupiemi myślami memi uwiedziony, wynosiłem się nad drugich ludzi, a ty między niewolniki policzony, do ostatniey nędzy przyprowadzony Zelżywościami, potwarzami znieważony. Ja zrikomemi świata uciechami zaślepiony, nie raz w moim Duchu y Sercu z tym się stardzę Odezwaleni: jakiż to Pan jest, który mi każe

Roskoszy Życia tego, y Stodyczy towarzystwa ludzkiego? Co za jeden ze bym go miał Słuchać? Ty zaś o Jezu moy mowisz do Oyca twojego. Moy Oyeze, niech się twoja Wola ze mną dzieje! Ja przez niepomiarkowanie moje w jedzeniu y w piciu wykraczałem: Aty głod y pragnienia ponosisz.

Mnie powaby pozadliwości uwiodły, y do zbrodni przyprowadziły: Ciebie zaś Miłość twoja do krzyża przybiła.

Ja Żyję w wygodach, y miękkości. Ty zaś gwozdziami y Cierniami Skatowany wisisz na krzyżu. Jam Skosztował Stodyczy Owocu zakazanego, a Ciebie Żołcią poją. Na mnie wypadł Dekret Smierci, a ty ją na Siebie przyimujesz.

O Boże moy! Niezbożnosc moja, Sławniey sze Czyni Miłosierdzie twoje: ale niech ze to Samo Miłosierdzie twoje w razi wme Serce Okidę, y Obrzydliwosc grzechu mojego.

O Jezu! Zmituy się na Jemną, Daj mi tosciw Duszy mojey Amen.

Listy pewnego Sługi
Bożego, wroznych Ma
teryach. dla pożytku
Dusz. wiernych Ze
brane. w Roku
1794.

Za Duszę Autora tych listow,
proszę o troje Pozdrowie
nie Anielskie. y 3 razy
Wieczne Odpocznie
nie. & & &.

List pierwszy. R. 20 Juny 89

O Oziębłości w Modlitwach.

Zalisz się na Oziębłość swego Ducha, y na trwogi Serca. Ah! ktoż jest na tym padole płaczu y Wygnania, ktoryby tey nędzy nie doświadczył, albo się na nią nie Uskarzał? Sam nawet Zbawiciel Chciał to na Sobie praktykować, gdy rzekł: Duch w prawdzie gorący, ale Ciało Mdłe. Oziębłość częstokroć bywa karą Boga, ale naywięcey Instrumentem doświadczenia. Ta tylko Oziębłość jest Szkodliwa, do ktorey się Człowiek nigdy nie chce przyznać, lecz skoro za Uczuciem Oziębłości, wyznaje Człowiek przed Bogiem tę Słabość, y prosi go o Ognia Miłości, ktorymby rozpaliło się jego Serce, już na ten Czas Oziębłość takową nie poczyta nam Bog za Winę. Niech y tak będzie, zesmy upadkami przeszłemi tę karę na się Ściągnęli, nie trzeba jednak upadać na Sercu, ani dla tego mniey trzymać o Dobroci Boga; ktory widząc w tym ukaraniu Adorujących nas jego Sprawiedliwość, odmieni Swoy Wyrok, y Ulituje się nad

nami

nami. Skryte są Sądy Boskie y niedoścignione te Scieżki, któremi nas do Cnoty wiedzie. Jednych nawiedza pociechami, drugich napełnia Serca gorzcza, a takich naywięcey nam okazują Zywoty Swiętych. Więc z Ciężkości Wnętrznych, zkrzywdą by się tak Boga jak y naszą wnosiło, że już odstąpił nas Stworca. Wszak na wielu mieyscach Swoiey zapewnia nas Zbawca, że jedyną Cząstkę wybranych jest Płacz, Smutek y utrapienie Ducha. Im więcey tedy jakowego na Duszy Swoiey doświadcza kto Ucisku, tym bespieczniey tuszyć może, że jest wrzędzie Synow Boskich policzonym. Latym nie masz przyczyny tak barzo Uskarzać się na Oziębłości, lub inne niedostatki Serca lub Ducha, za które upokorz się przed Bogiem, jeżeli się do nich przyczyniła z nadzieją że ci przebaczy, y Wiy twoiey Duszy. Jeżeli się mu tak zdawać będzie, y pożyteczniey dla niey przewidzi. Dla Innego końca pragnąć uwolnienia się od Wnętrznych Ciężkości, rzecza bytoby Nagannа. Dla Cującey się Ociężałości Ciała y Ducha, nic nie należy z powinności Opuszczać: mam mowić, nie opuszczamy ani Modlitwy Wnętrzney, Ani Ustney, ani Spowiedzi, lub tym podobnych Swiętych naszego Du

Naszego Ducha wzmacniających Czynności. Choćby nam się zdawało, że to wszystko, co na ten Czas Czyniemy jest Samą Hypokryzyą przed Bogiem, nie spierajmy się z temi myślami, Ale okazawszy Chętne Serce Bogu, jak będziemy mogli nayochoczey zniewolmy całych nas do takowych Czynności.

Jak Modlitwa Wnętrzna jako y Ustna, nie ta jest dobra y Bogu miła, która się według naszey Odprawi Żądzy, ale Szczególnie ta tylko, na którey pokorne przed Bogiem postawim nasze Serce, Więc w Oschłości odprawuiącey się Modlitwie gdy więcey w Sobie znayduiem pobudek do takowey pokory, już tym Samym takowa Modlitwa miłą się staje Bogu. Nie Suszy Sobie głowy nad wyciąganiem tych Uwag y Reflexyi które podaie Autor Medytacyi, ani trap Serce wzbudzając w nim gwałtowne y Wymuszone Affekta. Jak Umysł jako y Serce w czasie Medytacyi ma się Zupełnie oddać Bogu, niech on Sam Oświeci rozum, y zapala Serce. przytrafi się jednego Dnia więcey na Umyśle Oświecenia, na Sercu poruszenia uczuć dobrego, a drugiego Mniey, bądź za Wszystko Wdzięczna Bogu. Przedsięwzięcia nasze nie tylko do Uftrzeżenia się grzechow, ale y do nabycia Cnot mają być zmierzane. Więc kiedy nie przewidzisz

Ustrzeżenia

Strzeżenia się jakowego grzechu, postanawiay prak
tykować potrzebne Cnoty: jako to, Serdeczney
przed Bogiem pokory, Ufności, Miłości ku Bliźnie
mu łaskawości, Cierpliwości, &c. Za postrzeżeniem
niewierności w swych Obietnicach, przestawać czynić
postanowienia, bo byto to gruby błąd: bo tym sposobem
dajemy znać, że w przedsięwzięciach naszych nie u
patrowaliśmy Boga, ale nas samych tylko. Godzien
Bóg, żebyśmy na Niego samego mieli względ, y za
ufani w jego łasce przed się brali dobre Przedsię
wzięcia, wie on o Naszey słabości, ani się na ten
czas gniewa gdy z samey nie uwagi y zapomnie
nia wykraczamy przeciw Rezolucyom, łacno u
niego za to przebaczenie, gdy się przed nim upo
korzemy. Proszę tedy nie ustawać w swych Re
zolucyach. Uspokoymy się przeto, całych nas od
dawaiąc w Opiekę tego, który y nad włosem czuwa
by nie spadł, tym że więcey nad Duszą Naszą, któ
ra, Oby ie uszczęśliwić. Co zaś do mojey Życzeń ku
spokoyenia jey Duszy tak za, wielkie y nie ustan
ne przyznam się, że bez Obłudy szczyrze są bye

Wmci Pan Kochaiący

JM

Z 25 76 90

List drugi
w podobney Materyi. y Inych.

Słusznie nas niech to Zawstydza przed Bogiem, żeśmy niecierpliwemi, Drżącemi, y nie wiernemi w obcowaniach. Alebo to nie ma umnieyszać nam Serca, bo właśnie takiemi byli Sami Apostołowie, których jednak Zbawiciel y znaszał y kochał. Strofował ich w prawdzie dość surowo mowiąc do Szymona Jon preczy — Odemnie Szatanie, y do Wszystkich mowił: dopokiż ja was cierpiec będę. Przecież cierpiał. Więc te słabości nasze nie ruguią z Serca Boskiego, ale przy pominaią, jak my z Siebie nieszczęśliwemi jesteśmy, y Codzienną mamy pobudkę do Wołania z jednym Świętym. Panie jeżeli tymi nie dasz mocney łaski, Stanę się dziś gorszym nad Diabła: Lecz nie Smakuią ani Medytacye, ani Xiązki, dla tego nie trzeba one porzucać; tak właśnie jako Chory, Choć nie Czuie Smaku w potrawach, przecież mu jeść każą, a Choć nie Chcący je, jednak tym się, jeżeli nie tuczy, tedy przeciąga Życie, y broni się od Głodu y od Śmierci: Wyznawszy tedy przed Panem żeś Chorą y Słabiuchną, y że w tych Ćwiczeniach pragnieć

znaleść

Znaleść lekarstwo, prosi że go niech ci ukaże, y do
uczuć Smak. Uczujesz? dobrze! nie uczujesz, tym
lepiey, bo pospolicie w tych potrawach, ktore nie z-
godne są z gustem, pomocnieysze bywaią Zdrowiu: po
kiemi zaś są Wszystkie lekarstwa Cielesne, takiemi
rozumieć trzeba y Duchowne Cwiczenia, ktore im
mniey przynoszą Stodyczy Zmysłom, tym barziey u
macniaią duszę w niewidomych Skutkach. Ajako by
waią y takie lekarstwa, ze się dawiąc prawie y z nay
większą Odrazą, uzywać przychodzi, po uzyciu jednak
wielką pomoc na Zdrowiu czynią, tak Cwiczenia —
Duchowne Chociby na samo wspomnienie odraz
nie sprawowały, Chociby zdawały się bydź nam Oka
zią większych Chorob Duszy, to jest grzechow, przecież
na to nie uważaiąc, a na samego tylko Boga Wzgląd
maiąc, przedsiebierzmy One. Jeżeli nie praktyka —
tych Cwiczeń, tedy Statecznośc w nich, pewnie zostanie
ukoronowana od Boga. Nic powiadasz dobrego nie
czynisz. Azaliż każdy krok, troskliwość koło Gospodar
stwa nie jest tym Dobrem, ktore Ofiarując Bogu, wy
sługuje sobie mocem Nieba, wypłacić Sprawiedliwo
ści Boskiey? Przestań więc na tym, co się Interes al
bo Rząd Domowy nastręczy, upatruy w tych Mo
zołach Boga, a wszędzie go Znaydziesz.

Ubolewaiąc

Ubolewając nad przeszłą jey chorobą, a ciesząc się
zdrowiem iey, podwalam jey pragnienie
w takowey okazyi mieć takiego spowiednika, kto
remu bysmy bezpiecznie mogli zwierzyć nasze su-
mnienie. Wszakże to szczęście nie od nas zależy, ale
od Boga, któremu oddawszy nasze serce, życzmy
bydź w takim szczęściu. Rekolekcye są dobre, ale w
czasie, więc dobremu czasowi ich odprawienie zostaw
my. Do tego, co by się na nich miało usłyszeć, już powie
dziano, albo pisano. Sekret zaprzenia siebie na
tym zależy, nic nie czynić co wprawnie zakazano, al
bo co pozwolono, nie dla tego chcieć albo czynić, że
się to nam podoba, albo że to nam pożyteczno, ale jż
Bóg tego chce, lub pozwala. Wszystkie więc chęci
y wzruszenia tak urządzać, żeby za niemi nie pojść,
aż się osądzi, że godne są Boga, y mu miłe. Książeczka
o tym bowiem zająca jest woyna duchowna. Na ulże
nie strapionemu sercu, nie służe książka. Sądzę w
tych okolicznościach naylepszym lekarstwem, jak
nayczęstsze y naypokorniejsze wzbudzać Akty ufno
ści w miłosierdziu Boga, y w Ranach Jezusa. Sko
ro nie znajdujesz smaku w książkach, nie trudz
sobie głowy żadnemi rozczytywaniem, ale nie daruy

Tomaszowi akcyi

Tomaszowi a kempis, na ktory losem napadnieszy roz
dział, przeczytay. Nadgradzay Czytania Nabożnym
Westchnieniem do Zemdlonego Jezusa w Ogrojcu,
y mow to Często z ucałowaniem czy Ziemi, czy Kru
cifixa, lub Obrazka, co na ten Czas Mowił Jezus.
Nie zapominay polecać się y Matce Nayswiętszey.
Podchlebiam Sobie zem na Wszystko Odpisał. z tym
dokładem zem jest

Wmć Pań Nayuż Jkm

List trzeci. Z 16 Mar. 90
o Postach.

Skrupuł nie potrzebny. gdyż post nie zależy na Ole
ju ani na Maśle, ale na takim Umartwieniu, ktore
jest z większa Chwałą Boga, y z pożytkiem naszym,
Jbarziey Pan Bog zostanie pochwalon, gdy my z Ma
słem jedząc nie będziem dojadać, niż nic nie jedząc
przeto że z Olejem nagotowano. A tak nie maiąc
żadnego posiłku, y w Codziennej Czczości maiąc
Żołądek, co Dzień być Słaby, do niczego nie Sposo
bny, że wszystkiego nie wkontentowany, wszędzie
bydź nie cierpliwy, Mruklíwy, &c. Chcesz Pan Bog
takich Skutkow z naszego Postu? Oy nie moja Dobr.
Posilmy Żołądek nasz miernie Choc y Mięsem nie ty
lo Maśłem

to Mastem, a bądźmy w powinnościach naszych wytworniejszemi, w przykrościach Cierpliwszemi, w niepomyślniejszych zdarzeniach, do Boskiey Woli barziey skłaniającemi, w Modlitwie gorętszemi, w Nabożeństwie Odotniejszemi, ku Domowym znaszającemi, w przykładzie Wszystkim pierwszemi, w przesyłaniu do Boga pokornych jęków ustawicznemi, na Obecność Boską pamiętniejszemi, to to jest, czym się nayspiey przypodobamy Bogu, y Cym nadgradzamy nayzbawienniey za Mastarz potrawy. Przetoż będąc w przedsięwzięciu tak przepędzenia świętego Postu, bez zadnego Skrupułu weź pozwolenie od Swego Proboszcza jeść z Mastem, y bez bojaźni jedz.
Życząc Naypomyślniey jestem

Wmci Pan Naymłszy

List Czwarty Do tegoż
O Wnętrznych Walkach.

Z wyżey pisania się o Cierpliwości biorę nowy dowod Jey Otwarzystości, z ktorey jak nie skończenie jestem rad, tak wiernie Odpowiadam na jey trudność. Religia nas uczy, że dwie są w Człowieku nader sobie przeciwne Władze, jedna Ciała, druga Ducha; Obie te zdoba

Obie te z Sobą codziennie w nas walczą. Ta walka
raz zuczuciem, drugi bez żadnego uczucia w nas
Odprawuie się. Raz zwolna na Człowieka uderza,
drugi gwałtownie y niespodzianie. Raz natarszy
przy spokoyności umysł zostawuie, drugi Sama
refleksya odbiera. Wszystkie zaś te skutki nie
mogą się naszey przypisać woli, y ią potępiać jako Ak
torkę tych wszystkich porusżeń godną jakiey kary,
ale przyczytać trzeba Zepsuciu Człowieka, które
na niego z pierworodnego grzechu. W którym grze
chu jako się każdy rodzi, tak żaden nie jest wolen
od wnątrzney walki, ktora ten grzech sprawuje.
Niech poświadczy nam to tak wielka liczba Świę
tych, którzy się na to codzień skarżyli, y dla tych
wzruszeń do tyla sprzykrzyli byli to nędzne życie,
iż ze łzami wołali: Biada nam, że mieszkanie
nasze przedłuża się: ktoby nam to dał, dziś roz-
stać się z tym Ciałem, y mieszkać z Chrystusem. Sam
że Zbawiciel jak był Człowiekiem, nie biedził
się z sobą w Ogrodzie, aż do krwawego potu, aż do
lękania się? aż do konania nawet, aż do tego
Oświadczenia trzykrotnego. Ah Ojcze oddal ode
mnie ten kielich! kielich nie oddalony, głos nie
przyięty, pot nie otarty. Mogłżeby kto o Chry
stusie pomyślić, że jego Modlitwa niedoskona
ła była, bo nie

tą bestą, bo nie wystudzana. Jego to z sobą passowa
nie się aż do takiego potu za grzech poczytać z
tąd, że nie ustawało? Patrz tedy, że zdługości w
trwaniu, lub z gwałtowności w natarciu na nas
wnętrznych poruszeń jakichkolwiek nie można są
dzić, iż wykraczamy. Co większa, największa Go
rycz w uczuciu walki, nayniezawodniejszym jest
znakiem, że nie tylko nie przystorylismy się do tako
wey z sobą walki, ale że z poddaniem się woli Bo
ga wytrzymując pokornie tę walkę, gwałtem się
drzemy do Nieba. Bywa nie tylko jednej passyi —
gniewu, ale y wszystkich passyi doświadczay w sobie
nayzgwałtowniejsze y nayostrsze uczucia, aż do za
wrzenia twego serca, aż do wybuchnienia nay0
gnilszych iskier na twarzy, aż do niezkontentowa
nia zabierającego się w sercu do wszystkich Osob,
Mieysc, zabaw, &c. Doświadczay mowię to wszyst
ko razem bez ustanku przez Rok Cały, gdy jednak
Chcieć tego na woli nie będziesz, gdy serce twoje
tylo niegodziwościami otoczone, pokornie przed se
zusem postawisz, nic więcey prócz tych słow nie
umiejąc mowić. Ratuy mię Panie bo ginę! Wolę
Umrzeć, niż myśl ustudzać poruszeń, gdy na ostat
ek skrzedz się będziesz abyś powierzchownie —

z tym się

z tym się nie wydata, do czego wiedzie pełne złego
uczucia serce, abyś w żadnym znaku nie pokaza
ła że walczy twoja dusza z swemi namiętnościa
mi, ſ: mowię jednak chętnie y dobrowolnie, bo
znaki zewnętrzne wnętrznych poruszeń raczey
z prętkości lub z gwałtowności poruszenia oka-
zane, nie są grzechem, więc dla takich znaków
nie sądzic się zes my już wykroczyli, ani dla nich
tracic serca ſ: w takowym tedy razie, nie miey
się ani za zgubioną, ani za wykraczającą. Otoż
masz Odkryty Sekret, jak z milczeniem poddawać
się woli Boga w wnętrznych walkach: tak
że czyń, a spokoyna będziesz.
kiedy nie masz czasu, dla gości y zabaw domo-
wych, odprawiać językiem modlitwy, chwalże
Boga całą sobą, wszystkie kroki, krzątania, nad
skakiwania, ofiarując na chwałę Boga. W nacis
ku zabaw y gości nie myśl zatym o modlitwie,
która trącitaby faryzeystwem, ale przestań na
rannej Medytacyi ſ: której zawsze daway
pierwsze mieysce y ją przenoś nad wszystkie
pacierze: ſ Uczyń przytym gorącą intencyą, że
we wszystkim upatrywać będziesz Boskiey chwa
ty, tę intencyą, powtorz często. w wieczor nie
opuść krociutki Examen, a tak, gdybyć się nie-

zdarzyło

zdarzyło y jednej zmowie Zdrowas Maryi. Caly dzień przepędzisz na Chwale Boga. Czego życzy Wmci Pan Nayl[illegible]

List Piąty. Mca xbris 12 d 90
O Nie Cierpliwości, y Spowiedzi nauka.

Biednaześ z Siebie niecierpliwością, Już wiele zapisalismy o tey materyi, a końca nie można znaleść Onej. Moja Dobr[illegible] nie z Rezolucyi: ktora sama nie jest grzechem: ale się z samych grzechow Spowiadaj, bo to jest Materya Spowiedzi. Powtore po przestań ponawiać grzechow, a nie Rezolucyi. Bo daymi to że przestępujem często Rezolucyą, ale takie przestąpienie nie jest nowym y rożnym grzechem od tego, ktory się popełnia przeciw Rezolucyi, chyba w dwuch następuiących przypadkach. Raz, gdy do czego się kto z obowiąże pod grzechem Ciężkim, a przecież abo to opuści, albo co przeciwnego temu uczyni, wtąc przestąpienie w tym przypadku swego postanowienia, będzie takim grzechem, ktory dodać należy na Spowiedzi. Powtore y w ten czas należałoby się z przestąpionej

stąpionej Ofiarzyć Rezolucyi, kiedyby kto choć się nie obowiązał pod grzechem, jednak z samej tylko Ufności, pogardy przestępował Swą Rezolucyą. Inaczej nie ma koniecznego Obowiązku dodania Okoliczności Czynionych lub nie dotrzymanych Rezolucyi, bo takowe przestąpienie jako bywa Częstokroć Skutkiem naszej Słabej Woli, albo Ułomności, tak nie Sądzą Teologowie One bydź grzechem wielkim, ale powszednim. A z powszednich pozbywamy się przez samo upokorzenie się przed Bogiem, więc ilekroć wykroczysz przeciw Rezolucyi tyle się razy w Duchu upokorz przed Bogiem, a to Łaskawie on odpuści. Co zaś do Samych niecierpliwości, z takich się tylko Ofiarzay, które się okazą w grubych Słowach wyrzeczonych, albo które wielkie y długie nie spokojności w niey sprawią. Że zaś, co niby Ukoła w Serce, ale nie okazujemy w Uściach, albo które dla Słusznych przyczyn okażemy na twarzy, lub co Ostrego dla Nauki powiemy jednak w Sercu nie rodzą Żalu, w ten czas mowię nie będzie grzechem, następnie nie będzie to niecierpliwość. jestem Zasyn

W Mą Pan Nayn

K.

List Szosty.

Czym mamy Sobie Serca dodac w Umartwieniach y w innych Materjach

Ubolewając nad jey zmartwieniem, taką daję Odpowiedź na takowy los Swoy, jak to nie poprawi, tak także we Swoim Duszy rozlicznie Szkodzą. Wysoko się dziś Stoi, nie możem go się tak Śmiało zapytać, dlaczego tak gorzkie wymierza na Nas Swoje Rozporządzenia. Jak mu się podobało z nami postąpić, prożnie więc dając się będziemy przeciw jego woli. Stworca jest Absolutny Wszystkich, y Naywyższy Sędy nowładca, wolno mu zatym użyć Stworzenia Swego czy do podwyższenia, czy do poniżenia. Nie na Rzecz Garnek pytać się Swego Gancarza, Czemu go nie Wepił raczey do Wonnych Kwiatow, niż do Warzenia. O biedna Lepianeczko, nie Mruż na twego Autora, bo cię Stłukszy, na Śmietnik wyrzuci, a z podleyszey gliny tysiąc takich naczyń, jakaś ty jest. Stękay na Swą niedolę, ale z radością Całuy Naywyższego Rękę. Bo tyle z nią wskoraszy, ile jąUcałuje, nie potrzebuje on nas, y łacno się bez nas obeydzie, więc Swarkanie nasze jak go nie zastraszą, tak prędzey na nas Gniew jego przyspieszą. Potym

barziey będziem

barziey będziem Stękac, ale na prozno. Terazniey sze Stękania nasze z pokorą Serca y z poddaniem się nas całych Jego woli Jemu Oddane, Miękcza Oycowskie jego Serce, aby nam Uczyn. lecz potym do przyczynienia Mąk zapalac jego Sprawiedliwość będą. Teraz on w prawdzie jedną Rękę Zaciną, ale na tych miast drugą do Siebie przytula. Potym zaś Oburącz karząc, cały się na wieki od nas odwroci. O Boże! mowi! lepiey że mię y Zabiy! a nie będę od Ciebie Oddalona! o toż czym mamy Sobie dodawać Serca w Małey y w Wielkiey przykrosci. Jak się tedy Spuściwszy Na Opatrznosc Naywyższego, nie Omieszkay Stękac Srzodkow pozwolonych od Niego, Zawsze z poddaniem się jego Jednak woli. w Czasie Mszy S. Odprawiac Medytacye nie tylko można, ale y nayporzyteczniey. Albowiem na ten Czas nayjaśniey poznaje się Bogactwo nam dobroć, więcey wzrusza się nasze Serce do Jego Miłosci, naygoręcey zapala się Nasza Wola do ucałowania jego Ręki w naszych Zdarzeniach. Dla tych więc pożytkow Zbawiennieyszych jest zabawiać się raczey Medytacyą, niż Ustną Modlitwą, lub Drackiemi pacierzami w Czasie Mszy S. Chociby te były Obligacyine, Zawsze jednak wnętrzna Modlitwa, jak jest Szacowniejsza przed Bogiem, y nam pożyteczniejsza, tak zasługuje, aby pierwsze

mieysce miała.

Mieysce miała. Jakoż jeden kwadrans tey Modlitwy, Sto zastępuie godzin Krzepaczkowey Modlitwy. Otoż się tylko należy Starać, żeby Wolą, Serce y Duszę z Modlitwy Wnętrzney poprawione, albo pokorą, głębokością, lub Świętemi chęciami napełnione wynosić. Skoro tak się uda, a dzieięć y więcey, ochłe się poczynie, twardo poydzie, z uczuciem niesmaku ukończysię ta Modlitwa. Jak z pierwszey pomyślności — zbytnie się nie cieszyć, tak z drugiego nie powodzenia nie smucić się, znakiem iest Duszy nieszukaiącey w Modlitwie swoich pożytków, ale Boskiey Chwały. A gdzie nayczystsza ta Intencya, tam Naymilsza Bogu Modlitwa. Staw się więc na Modlitwie — tak jak Żebraczka, wołaiąc. Co uprosisz dobrze, nie spodzieway się na potym taskawszych względów, za pokorną wytrzymałość. kończe na tym zem iest

Wmć Pan Nayn

List Siodmy.

O Wnętrznych Umartwieniach.

Spodziewam się że co tu naniesie, o Jey Cieżkościach, zawierzysz mi, y Wzyc podanych Przodkow zdiesz

zedcesz. Ubolewam nad jey głową y sercem, na które Nieprzyjaciel Duszy rzuca takie pociski. Wszak że wiedz o tym, że Całe piekło na nas wywarte, nic nie uszkodzi tey Duszy, która na samo uczucie jego Brzydkosci wzdryga się, lęka się, y boj. Sama więc twoja trwożliwość y bojaźń, naymniejszym jest znakiem, że te Uczucia nie są od Ciebie, ani z Ciebie. Że pod prasą Bnyd Stycha Ducha twoja. Bądz tedy pewna że te Imaginacye za naymniejszy grzech nie poczyta ci Bóg, O-wszem nadgrodzi, gdy następującym sposobem Zachować się będziesz

Imo Znay się przed Bogiem bydz warta Wszelkiego ukarania y doświadczenia Siebie. y mow z Dawidem. Dobrze Panie żeś mię Upokorzył. y Owe Słowa. w Tobie Panie Ufałam, y nie Zawstydzę się Albo te: Zmituy się nademną Boże &c. w tych Aktach upokorzenia bądz Częsta y Stateczna.

2do Żadney Imaginacyi nie rozbieray, ani się nią zbytnie trwoż. Na pierwsze Uczucia Oświadz się przed Bogiem zwylaniem pokornym Swego Serca, że niedrzesz: Nie Examinuy ani takich Swych Oświadczeń, jakie są. Dość na tym że Serce postawisz przed Bogiem, y tak się Oświadczysz przed

nim. Po takim

nim. Po takim Oświadczeniu, co przed tobą jest, rzuć się Cała, to jest: Masz się modlić? Modlże się Wszystkiemi Siłami. Masz co robić? przytoż się do tego Wszystka. Słowem Wzgardź temi Imaginacyami, a Cała Obroć się do Zabaw Stosownych Czasowi, Miejscu, Okolicznościom. Ten Rodzay Djabelstwa niczym się Skuteczniey nie Odpędza, tylko pokorą y wzgardą. Trwoga tu y bojaźń zbyteczna, więcey Ośmiela Nieprzyjaciela do Natarcia na nas. Przestańże tym Czasem na tych Srodkach, bądź tylko — Większey Ufności w Panach Zbawiciela, w których Cała Siebie Nurzay. Jestem

W Mc Pan Nayn

List Osmy.
w tey że Materyi

W Przeszłym Liście dość się wypisało, co teraz powtarzam, że wymienione Imaginacye, za naymniejszy nie trzeba mieć postrach. Że Ciało lub Czart Dmie w Naszą Duszeczkę, coż to Nowego? albo dziwnego? Niech on jest, niedaleko Szereka, jak mu się podoba przestanie prędko, skoro tym gestem Wzgardzim.

Mnieysza

Mniemam oto, że Swym Wrzaskiem Zaglusza nasze zmysły wnętrzne, byłoby nie tykał Woli, nic nie Szkodzi, Pędzey ten Biès się rozpęknie Wrzeszcząc, niż Samym Wrzaskiem co w nas zrobi, jezeli na Samo Uczucie Onego trwożysię nasza Dusza. Trwoga, niespokoyność y bojaźń pierwszym y nie zawodnym Znakiem niezwolenia naszego. Poki więc Cnie będziesz, na Samo Uczucia tysiączne trwogi, tysiącznie przekonywaysię, że się do nich twoja Dusza nie przykłada. Następnie czy masz, czy nie masz tych Imaginacyi Cnutych, w rowney Zadowaay twą Duszę Spokoyności. Umartwienia w tych Okolicznościach Sobie zadane, Chwalebne są, ale w ten Czas, kiedy nie Ostabiają Siły. Dobrze powtore mowię, że Martwisz Ciało, ale daleko będzie lepiey, że przyuczysz się do Umartwienia Ducha. Raz y dwa razy Broń na tydzien od Sytości Ciało, Ależ co Moment Broń troskliwiey od Zapędzania się za Skłonnościami Swego Serca. Bo z tego większa Bog odbiera Chwałę y my pożytek. Dla Uczucia złośnych Imaginacyi opuszczac się w Swiętych Cwiczeniach, byłoby to, potężnieyszy podawac Orężdo pokonania nas nie przyjacielowi, niżeli on przedsięwziął. Więc znaj się na jego tey zdradzie. Przeto nie tylko nie go

Dzi się Ustawaią

dzi się ustawać we wszystkich Cwiczeniach, ale gdyby
można należy One pomnożyć: nie wchodząc w to, czy
się? y jak się udają? Bo w naciśku nieprzyjaciela
na próżno Examinować broń, dość, że jak możemy
ratujemy się. Naylepiey w tych razach ten wygryba,
który y siebie y broń oddaje w ręce wodza Jezusa.
w Nim tylko Ufay, a On Cale piekło zwycięży. Na tym
kończąc jestem

Wmć Pan Nayn[illegible]

List Dziewiąty. o Pokucie.

Chcąc zabespieczyć przyszłość, Naylepszy Sposob, za
nurzyć się w Ranach tego, który Sam Nadaje Szacu
nek wszelkim naszym dobrym Uczynkom, który Sam
zastępuje to w nas, co z nas nam zbywa. który Sam w
jednym momencie leczy wszystkie nasze Dusze Rany.
który Sam przyobleka nasza Dusze w Szaty Sprawiedli
wości. w Nim tedy Cale zaufać, Jemu się pokornie
polecać, y na jego zupełnie poruczyć się wolę. Oto
jest naynieżawodnieyszy Sekret, którym zdobywa
jemy tego Boga, aby nas w zgonie y w Wieczności
nie opuszczał. Jać to jest pokuta, która kto dobry
nic nie czyniąc dobrego, dostał się do Raju. Na tym
y my Zasadz my nasza pokutę, a pewnie do tego

do prowadzi

doprowadzi nas Raju Setnie iuż podobno się powtorzy to, że Zwierzchne Zmartwienia na mało się przydadzą, jezeli Serca nie przyuczemy Stosowac do tych ktore nam Bog z niespodziana Zrządza. Że nadewszystko przektadaty, w nich się nadewszystko zakochay, a pokutę Wszelka zastapia. Niech że ten Jezus w ktorym wszelkie jest nasze Uspokojenie, Zastapi moją nie mocnosc jey Cieżenia y doraczenia. abąd przchonana zem jest

Wmć Pan Nayd

List Dziesiąty.
Cieży w Umartwieniach takoż y w Innych Materyach.

Zastanow się nad Soba moja Dobr. w Jakie ja Mysli, zapędza zbytnia jey troskliwość? A do tego zważyc y to treba, albos ten Interes poruczyła kiedy Bogu, albo nie? Jezelis jego Oddała Opatrznosci, po co troskami Swemi to nazad Cofasz, coś raz oddała Bogu? Czy jey przezornosc lepsza uficiele do Interesow pomyslnosci drogę, niż nayuyższa Mądrosc Czy jey Zapędzenia zię, w nagodtegtejsze Skutki mogą ce wypaść lub nie, z niepowodzenia, Uczynia jaka Tamę, wyrokom woli Boskiey. Czy wreście jey troskliwosc nakieruje

wość nakierunie te kotka do pomyślności, ktoreby Bog
mogł y raczył do jey przed Soba, y przed ludźmi upo-
korzenia wymierzyc. Dobrze się tylko nad tym Wszyst
kim zastanow, a poznasz, że ta, jedna, troskliwosc la-
naywiększe przed Bogiem popełniasz błędy, ktorym
jeżeli wczesnie nie zapobiezesz przez Zupełna Rezy-
gnacyą, Naywyższemu, mogą One same przywiesc Bo
ga do zgruchotania naygodziwszych sprzyn Wszyst
kich jey Interessow. Bog sam jest nasza Ucieczka,
y mocą. Do niego więc uciekac się y w nim samym
zaufac trzeba. Zdawat się, bydź Opuszczonym Jo-
zef w więzieniu, Zuzanna w ręku wymierzających
na nią kamienie. Dawid w posrod Woyska Saulowe
go, Stało się jm co złego, gdy zaufali Bogu? Nastąpi
taż jaka jm szkoda na Stawie, na honorze, na życiu?
choc to wszystko nad karkiem jch wisiało. Ztąd
Wesoło wykrzyknął Dawid: kto prawi zaufał Panu,
y został Zawstydzonym? O Mateyże mu wiary, jeżeli te
Uwagi y przykłady nie składają jeszcze serc na-
szych na tonie tak troskliwego o nas Ojca. Zau
fay tylko Cwrkoś: mowią Słowy Zbawiciela: a w Mo
cy twey Nadziei doznasz Boga Swym Obrońcą.
Podparłbym tę prawdę wiele textami Pisma S. ale
że nie umieszczam potacinie, y zadługoby było, więc
na tym con

na tym com wyraził przestaie. A ieżeli na tych dowodach masz mało, za naymocnieyszy Argument Stawię ja przed Bogiem. Pytay się Sama Siebie przed nim, nie uczyniłże z nią w tylu nieprzewidzianych okolicznościach wrozmaitym sposobie Miłosierdzie? Nie okazałże Oycowską w tylu razach y ciosach nie znośnych Troskliwość? a podobno w ten Czas na wet kiedyś nań ani wspomniała, ani go o to prosiła? Jakżeby on ja dziś z swey Opieki chciał rzucić, kiedy w Całey Swey Zupełności Obrociłeś Serce? Mowię powtore Małey Wiary Curko, Ufay lepiey y Statecznicy. A Stanie się z nami to, co Bóg ułożył. Pewnie że on wezmie na Swą Pareckę y nas Samych, y nasze Interessa.

Cieszysz mnie nie pomału Uspokoieniem Swego Sumnienia. Pragnąłem zawsze y nieustannie nigdy życzyć, abyś ta Stodyczka Uspokoienia się Zawsze karmiła. Do Czego: jak znam Wszystkie jey Obeyscia się: nie tylko nie widzę żeby co przeszkadzało, Owszem znayduię to, coby w niey tę Spokoyność pomnażało. Staw mi nie tylko Wszystkie Swe przykrości kwilącą ja, y w prasę jey Duszę Codzienney goryczy tłoczącą, ale Całego Świata na Siebie walące się krzyże, ja widząc pod Niemi Stękaiącą Jey Duszę tym jednym Samego Zbawiciela Cieszysz słowem.

Słowem. Błogosławieni którzy płacą, którzy przeładowanie Cierpią – bo w Cierpliwości waszey Dzierżycie Duszę wasze. Przywiodłbym tu to co S. Apostoł mowi; że tych tylko Bog zacina których kocha. Na Ostatek mowiłbym jey Słowa Jakuba Apostoła S. Błogosławieni który wytrzymuje doświadczenia, bo gdy da dowod swey wiernosci, odbierze koronę Chwały, którą dać Obiecał Bog kochającym Siebie. Gdybym na takowe głosy nie przestała tęchać, stawiłbym przed nią Figurę P. Jezusa upadającego pod krzyżem, Zranionego na krzyżu, z tym podpisem: Patrz co ja dla twey zniosłam miłości! a gdzieś jest miłość za miłość. Ja nie znałem Folgi, a ty stękasz. Ja od wszystkich bytem Opuszczonym, a jednak miło mi to było dla Ciebie. Ty pod moją opieką, tylko zes Doświadczana, już rozumiesz że po Tobie. Chciałaś Odemnie Xiążki, otóż masz, rozczytuy to co moment w Sercu, a na więcey w tych Uwagach napadniesz Nauki y pociechy, niż w Xiążeczkach. Teraz przystąpmy do Nauki: Nayprzod o Spowiedzi Częstey. Nie tak barzo brudzą się twarz y ręce, jak nasze Sumnienia, więc jeżeli pierwsze często płuczemy w wodzie, dale kos barziey drugie w Wodzie Skruchy. Jać to

Skrucha

Skruda osobliwie w Sakramentalney Spowiedzi
poniewolnie ią tak rzekę Skłania ku nam Boga,
Otwiera nam jego Miłosierdzie, y wszystkich łask
nam potrzebnych Źrzodło. Czego więc nam nie do
staje, y na Czym braknie, tym nas ubogaca Spowiedź
Ale podobno rzeczesz, zgoda na to Wszystko, tylo-
nie mamy takich Spowiednikow, jakich by się Ty
chciało. Albo to dla Spowiednikow, albo dla na
szey Znalezienia Satysfakcyi ma się Czynić Spo-
wiedź? Bog się obraża przez grzech, jego Zasmu
camy Serce, Czyż nie dosć tego pozytku, że przed
jakim kolwiek Namiestnikiem korząc się, zawsze
bydź pewnemi możem, iż błagamy Boga? y przy
nosim radość jego Sercu? Mniey sza o to żemy
zadanej nie odbieramy pociechy, dosć to do Spo
kojności naszey, żesmy się w takiey Skrusze Sta
wili przed jego Zastępca, ktora mu jest nay-
przypodobańsza, y ktorey ze nigdy nie odrzuci,
Obiecał. Usta Spowiednika Choćby co mowiły y
nayzgorliwiey y naypocieszniey, ani nas poprawią
ani ucieszą, jezeli Duchem Boskim nie będą nama
szczone! te tylko Słowa Chwytaią się Serc ludz-
kich, ktoremi Sam Bog do nich mowi, więc Szu
kaiąc jego Miłosierdzia przez Spowiedź, ja-
na mniey

na mniey mowiącego natrafisz Spowiednika, tym pewnieyszą, bądź, że Bog za niego zastąpi, Wnętrznie y przez instynkta do jey Duszy przemawiając. A do tego: przyimuiesz Żywego Jezusa w komunij, Mow y Wołay do niego z Prorokiem: Przemow Panie do Duszy mojey. a. d. y z. Jakubem Patrgarcha: Nie puszczę cię Panie aż mię wystudiasz y pobłogosławisz. Na koniec, na co nam się domagać, żeby wiele do nas na Spowiedzi mowili, kiedyśmy podobno tego, co da wniey mowiono, dotąd jeszcze nie wypełnili.

Jak masz się stawic przed Bogiem na Mszy, na Medytacyi, y w każdym Czasie, wyczytasz Tatwy Sposob, w Xiążeczce pod tytułem List pewnego Sługi Bożego. Co do Ostatniego Punktu jey zadziwienia, dla Czego mniey Czuwając nad Sobą, zdaiesz się bydz Spokoynieyszą, a gdy radabyś miała Oko nad swym Sumnieniem, tedy na ten Czas dają ci się uczuć mocnieysze pociski Czarta. Prętka na to odpowiedze Że rozwolnienie się, pierwszym owym Ziarneczkiem jest Czarta, który dla tego w rozwolnieniu się daie pokoy, aby na wzor chłopiąt przyuczywszy ptaszka do ponęty, nie zawodniey potym do ułowienia Onego zastawił sidła. Przed temi zas ptaszkami które nie siadaią, na ponętę, nie rzucaią już Ziar-

na, ale dla

na, ale dla Zabawki Swey kamieniami na nie ciska ją. kamień rzucony na ulatuiącego ptaka, tym mniey iest Szkodliwym, im wyżey się ku Niebu w znaszа Skrzydełkami.

Bądź że tak Ostrożną, y Affektami w gorę ulatuiącą ptaszyną, a nic ci nie wzkodzi Czart Swym pociskiem. Do tego wiesz, że Czart nieprzyiacielem iest y Boga y Cnoty. z Bogiem y z Cnotą walczy. a Pani Chciałabyś y bydź Cnotliwą, y żeby ci według zwyczaiu ani Szepnął do Ucha Czart. Niech On iak Chce, y co Chce Szepce, nic mu ani Odpowiaday. Obroć na ten Czas do Boga Serce, y mów z nim przez naygłębsze Oświadczenia. Nie dobrowolna Natarczywość do Wiąkszey nam Cnoty, a nie do bojaźni daie Okazyą. Tyle Cnicie Owych Sprawuie nam Szkody, ile muchy letnią porą; które kąsaią nas ale nie ranią. Gdy Odganiamy to y nie kąsaią. Adieu, jestem

Wmć Pan Nayn. Sn

List Jedynasty
w Teyże Materyi, i Okomunij

Na padole płaczu jesteśmy, Czegoż więcey na nim się spodzie

się spodziewac, tylko tysiącznych okazyi do smutku y
płaczu. Wiele przewidziemy dla siebie nieszczęścia, ale da-
leko więcey niespodzianych na nas napada. Jak tamte
tak yte, ani są strzymi do zniesienia, ani mniey gnie-
wi przeto dla serca, że okrytym kto przezmie będzie, mo
wi tak do siebie. A coż teraz będzie za mnie? Zginoteż
O śmierci! gdzieżes? na co mnie mijasz. o o. Te tym
podobne frasunki, jak oznaczają że małey jest taki
ufności w Bogu, tak barziey udręczają tego serca,
ktory w tym razie opuszcza ręce. Po co się o to biedzic,
co nie jest w naszey mocy oddalic? albo na co pra-
gnąc y chcieć to oddalic czego chce Bóg abysmy
doświadczali? nie tego ma Bóg za swego sługę, kto
ry żadney nie doświadczając przykrości, mowi że go
kocha, ale ktory w pośrzod nayzwiększych przeciwno-
ści woła z Apostołem. Ah coż mie potrafi oddzielic
od miłości Jezusa? czy to przeciwność, czy ten ucisk,
czy to zmartwienie. o o. Zgoła nic! twojm bytem, je
stem y bydz chcę Panie. Temu tylko ciężarem się sta-
ją przeciwności, kto niechce znać tego, że Oremi
według upodobania Boskiego dzieli ręka. ktora dla
tego zdaje się niektorym dać uczuć ciężar, aby —

Serdecznieyszy ja Ucałowali. ktokolwiek pod nią Miłością ukorzył się, nie tylko takiemu przebaczył, ale za pokorę wynagrodził, a za goryczą doświadczoną, słodyczą napełniał. Ztey miary powiedział Zbawiciel Błogosławieni którzy się smucą, bo Oni będą pocieszeni. Zawierz y zaufay tym słowom, a Uczujesz na sobie skutek Onych.

Kto z jakiey potrawy nabiera siły, tey często używać nie tylko się godzi, ale powinien każdy. Otóż y Pani nie tylko możesz ale y powinna często zabierać się do komunij. Skoro twoja dusza jedynie posilającą y wzmacniającą znayduje w komunij y czuje potrawę. Procz Ordynaryinych co dwie niedziel komunij, możesz y trzecią w przeciągu tym dodać, skoroby ci albo potrzebę albo instynkt szczególnieyszy do zasilenia się tą potrawą w sobie czuła. Przez całe życie gotując się do komunij jednak nigdy byśmy się godnie nie przysposobili. Ten Jezus który jest w tym Sakramencie, zna tę naszą niemożność, więc rad tych przygotowanie zastępuje, którzy tą czas się z nim y znają swą nikczemność, y pokornie mu zaufawszy, spodziewają się będą od niego w

przyimowaniu

przyimowaniu zastąpionemi. Częściey przystępuiąc do komunij Obowiązani jesteśmy, nie tylko wiek szych pozbywać się grzechow, y za nie się wstydzić, ale też y powszednich ile możność tylko powoli, a jeżeli się w nie kiedy upadnie, zaraz za to korzyć się, to obrzydzać y pragnąć z tego natychmiast powstawać. Do Cnotosci y Straży Serca od tych drobiazgow, nieb będą nam na pomocy Rezolucye Codzienne, które nay lepiey się udaią, gdy Czas krotki Onych praktyce na znaczamy. To iest na dzień tylko dzisieyszy. Przebywszy go, y jutra doczekawszy, podobnież na ten tylko dzień rozciągaymy: y tak Codzień Czynic. Tym sposobem postępuiąc y sobie Ulżemy, y przedsięwzięcia nasze skuteczniey sposobami stanowić jestem

W M[ił]ościach P[anie] S[łu]żebnik

List Dwunasty.

O Spowiedzi y komunij S.

Na wstręt do spowiednikow nie mamy na ten Czas dbać, gdy idzie o Ulżenie duszy y Sumnienia przez Spowiedz. W niedostatku na ten Czas takiego Człeka, przed którym mogliśmy Całe wylać Sumnienie, wylewaymy One przed y w Czasie Spowiedzi

wiedzi przed Bogiem pewni tey taski Jego będąc, że Czego nie dopowie y nie zaradzi Człowiek, to w tym wszystkim zastąpi Jego Dobroć. Obwinmy się więc w prostocie przed Ojcem z grzechow ciężkich; bo tego Bog wymaga, a ze ciężkościami udaymy się po poradę do Boga. z tego powodu, radziłem co dwa tygodnie iść do komunij. a w przypadku jakiey ciężkości na ktoraby w samey komunij znalazło się lekarstwo, w ciągu dwóch tygodni, możnaby y trzecią dodać komunią. Dodałem przedtym y teraz powtarzam, że im liczniey przystępujemy do komunij, tym barziey nad sobą czuwać codzień powinniśmy, tym barziey umniey szać codzień złe swe skłonności, tym barziey codzień za podaną okazią gruntować się w pokorze, w miłości, łagodności, poddaniu się woli Bożey, y cierpliwości. Gdy więc częsta komunią do tych się zapalasz cnot praktyki, nic chwalebnieyszego bydź może, jak z częstey komunij takie zbierać pożytki. Adieu. jestem

Wmć Pan Kayn

List Trzynasty.
W tey Materyi

Przy Radzie Częstey komunij, nie powiedziano, że by ś. Swyda Skłonność ku Cnotą, nawet odzywania się, lubyś praktykując Cnoty rożne pomiędzy Samym tylko zadwyczaiu Zostawała; Wszakże nie mowiono tego, ani to jest Skutkiem Częstey komunij. Przez komunije nie pozbywamy się Całe naszyde Skłonności, ani od razu Stawamy się we Wszystkim Cnotliwemi; Pomagają One w prawdzie do Umniejszenia pierwszych, y do nabrania sił do drugich, jednak ani pierwsze Cała wygaszają, ani drugie jak Spiritus jaki wlewają. Czynią tylko nas Uczestnikami takich Łask Bożkich, ktore są nam pomocą do postrzeżenia się w Skłonnościach, do Zawstydzenia się za nie, y do Czuwania nad niemi. Tudzież dodają mocy do Zwyciężenia trudności, ktore za Cnotami idą. Codzień grzejemy się przy kominku, a jednak Czujemy Zimno, dla odpędzenia ktorego, znowu się wracamy do kominka. Podobnież.

Jeżeli ko

Jezeli komunikuiąc często a przecież się Dziękuiemy. Cozby było, żebyśmy się od tego Ognia usuwali, pewnie że przyszłoby nam Otodowaciec. Powiadaią, że ten nie zmarzły jeszcze co Lując Zimno garnie się do Ognia, y my gdy poznawamy Nasze Oziębienia, y za nie się korząc mocno przed Bogiem, bierzemy się przecie do tego Ognia Miłości, iest Nadzieja że za Czasem rozgrzejemy się. Złeś więc Sobie bardzo doradziła, żeś to zwłoczyła dotąd co jedynie nas Utrzymuiącym iest pożytkiem. Z Aktami przed y po komunij nie potrzebnie tamieszasz głowę. Jezeli nie spospolna będziesz Swemi Słowami w Sercu wzbudzac Akty Wiary, pokłonu, Nadziej, Miłości, pragnienia Uniżenia, Serca twego Oddania, Całey Siebie temu Panu poruczenia, to nagrodz wtenczas z Xiązki. A kiedy y tego nie będziesz mogła, to Spuść Całkowicie przygotowanie y Dziękczynienie Panu Jezusowi. kto temu polecaiąc piszę się

Wmć Pan Nayd

JHM.

List Czternasty 1696 Jan. 94
w Rożney Materyi

Dobra jest rzecz pragnąć uspokojenia y przez takie Szukać Onego Środki, z ktorych Skutku pozwala Bog nam się Cieszyć: Skoro zaś przy Wszelkiey naszey Usilności, nie odbieramy tego od ludzi, czegośmy się od nich spodziewali, Znakiem to jest pewnym, że takowe ludzkie pocieszenia, zastąpi Bóg Swoim. A zastąpi mowię tym nie spodziewaniey y w większey Obfitości, im z większą poddanością Całe mu Serca Oddamy. Wszakże już tego w wielu okolicznościach doświadczyłeś! Nie wątpię, y to Zdarzenie w lepsze się obroci. Ado tego, już w części choc krotko poprzedziłam listownie moje Uwagi, mogące ją Zaspokoić, te jeżeli nie przywrocisz jey żądaney Spokoyności, prawdziwie nie wiem co czynić. Bo naprzod co do Sakramentow przystępowania, wyperswadować koniecznie to trzeba, że im rzadziey One przyimowalibyśmy, tym Klassze mi się być zobaczemy, Im za zaś częściey, to pewnie, jeżeli nie staniemy się lepszemi, to nie będziem gorszemi. Że zaś po nich więcey widzisz w Sobie y niegodności, y niestateczności, to już pierwszy znak że One nam idą w pożytek duszny, kiedy tak jasnie Otwiera

jaz nam Oczy

ja nam Oczy w poznaniu nas samych. korzystaymy z tego poznania, serdecznie się przed Bogiem korząc a tym samym y godnie y pożytecznie One przyimiemy. Skłonności serca dające się uczuć y czasem wybuchać, nie mają nas przywodzic do opuszczenia rąk, bo nie jest w naszey mocy, albo nie czuć, albo tak zawsze — Szczęśliwie zwyciężać, zeby się nigdy niemi nie dać powodować. Taska Boska sprawia ten skutek, Uciekayże się po nią do Sakramentow świętych. Co życząc jestem

Wmci Pan Nayn[illegible]

List Piętnasty.
O komunyi S.

Na list Pani tak się już wypisałem, że nie wiem co dodać teraz. Ale mi na to ktoś zaraz zarzuci: Cóż mi po krotkiey odpowiedzi y po takim Responsie, który więcey Obojętności, niż Stałey ma rady? Prawda to jest, że krotka Odpowiedź, ale byleby ta została dopełniona, zdaiemi się, że wkrotce przyspieszy koniec Wszystkim niespokoynościom. Bo jako za jedyne Bogu znam Zrzodło Szukania Własnego tylko S: choć pod innym pozorem: pozytku, tak tym samym nabierzem więcey Odwagi w Uczęszczaniu do SS. Sakramentow, skoro w przystępowaniu do

stępowaniu do nich upatrywać będziem pomnożenia Chwały Boga, Wypełnienia Jego Woli, y zlecenia naszych niedostatkow. Im tedy więcey czuiesz w Sobie niedostatkow, tym z większą gorliwością udaysię do tego ktory rzekł: Przychodźcie do mnie, ktorzy Obciążeni jesteście, a ja was posilę. Gdyby nie te Chrystuskie Słowa, nigdyby się nie powinien odważać przystępować ani do konfessyonału, ani do kratek. Więc na ten zdaniem do tych Obrzędow Sakramentow, ten naywięcey Zyskuje, y ten naylepiey przysposobiony, ktory zna swoie niedostatki, nędze, y mizerie, zna powtore to, że procz tych Sakramentow, nie ma gdzie indziey lekarstwa na nie, przeto jezeli dla swey niegodności zbo jaźnią, tedy wsparty Obietnicami Jezusa z Ufnością idzie do tych Krzodel Zbawiennych, przekłada tam Nędze, korzy się za nie przed Panem, y pokornie mowi do Niego: Panie, Widzisz moie Szpetności, patrzysz na moie niewierności, y pohir ja będę tobie tak niewdzięcznym? Ah Odmien mię, Odmien. Juz od tego Czasu radbym rzucił te Nałogi, ich poskromił te Skłonności ich. Dopomoz mi tylko Panie, a juz Stanowię Dziś tę Skłonność Ukrocic, ich, Ustapic, ich Zniesc te przykrość, ich &c. w tym y Owym, na tym Mieyscu Umorwic, ich Zmilczec, ich Ale coż ja jestem Panie, co tak Stanowię? Wielez to razy przebijałem Niebo

temi moiemi

temi mojemi Obietnicami, a jednak o Panie! Ah Wstydmi y Wspomnieć, nieuyściłam się w tym tobie. O toż Wielbisz Panie co ja mogę! Wesprzyj tylo moją niemoznosć. A nuż będę odtąd tobie Wierniey szym? O Boże! o jakize ja Nędzne twoje Stworzenie! O kiedyż będzie ten Czas, w ktorymby się Zupełnie to tobie oddał. O kiedyż to Nastąpi żebym te y Owe we mnie passye w sobie całe ugasił. Przytoż tylo Panie twa Prawicą, rzekniy tylo jedno Słowo, a wszystka nawałnosć Uspokoi się. Oto Oto Oto ja ko mamy się Umawiać z tym Panem! ktory nie tak waży Słowa, jak Uważa tylo na Serce. Nie trzeba mu wiele mowic, ani długo przekładać Swe niedostatki, dosć mu Odkryć Całą Swą Nędzę, a on wszystko wyrozumie, y na wszystko skuteczne da Lekarstwo. On Sam nie tylo Uleczyć może wszystkie nasze rany, Ale jakie są One! da ie nam poznać! na poznane o lekarstwo Uczy prosić; Patrzno Moja Dobrze jakiego to mamy Boga! y jak wielkiey on jest ku tym Dobroci, ktorzy w prostocie y w Pokorze Serca Jego szukają? Daje się on we wszystkim Znaleść tym z liczniey szemi bogactwy, im dłużey na nie y cierpliwiey kto czeka. Jestem

Wmć Pan Nayn ſſſ

List Szesnasty. 39
w Rożnych Materyach. 94.

Ubolewam nad zdrczeniem jey Wnętrznym, y rad bym one nie tylo Słowem, ale y Samym Skutkiem na Siebie przelał, tym Odroczey, im mniey widzę w tym wszystkim niebespieczeństwa, co tylo mi Wyrazs. Paroxyzm to jest krotki, ktory nie leczy się tylo Slepym Posłuszeństwem, w nadziey więc Onego w następuiące na wszystko odpowiadam Punkta.

Imo Dość jasniem się wypisał względem Częstego przystępowania do SS Sakramentow w dawnieyszych listach. y teraz to dodaię, że godne do nich przystępowanie, nie zależy od ludzi, ale od taski tego ktory wie dobrze o niemocności naszey, przeto z Odrobą nie tylo Czyni nas Uczestnikami Skutkow tych Źrodeł Zbawiennych, ale też raczy nas zastępować poprzedzaiącemi taskami w usposobieniu. Ztąd zgodnie Nauczaią Oycowie Swięci mowiąc: Że Człowiek nie poprzedzony taską, przez 0000 lat gotuiąc Siebie do godnego przyięcia Sakramentu iakiego, nigdy bydź nie może godnie Usposobionym. Więc Skoro się to czyni z Swey Strony, co się tylko zmoże, a reszte Zupełnie poruczа Bogu, z tym Zaufaniem, że on lepiey zna naszą Słabość niżeli my, y że Jego Wszechmocność, złączona z Niepzebraną

Dobrocią.

Dotrocia, jednym Skinieniem Swey Woli, Może Zastąpić Wszystkie Nasze niegodziwości y niedostatki, Ah możesz będz, żeby ta pokorna rezygnacya miała będz Odrzuconą? Wszystkie przeciwne Myśli Odwracaiące ją od Czerpania z tych Zrodeł tak konieczne jey potrzebnych, Czyż na pierwszym Wstępieniu poznaiesz będz Szatańskiemi, skoro Usuwaiąc się od tego Ognia poczynasz we Wszystkim Stygnąć? Nie daie Bóg Swych Instynktow, tylo do Uczynienia Człowieka doskonalszym, a skoro zaś to przydodzi do Słowy, co y w dawnych Obowiązkach Bieglia, y do dalszych postępkow podcina nam ręce, już z tego samego Wnieść, że to jest Sztuka Szatańska, Na ktora nie masz Skuteczniejszego Lekarstwa, tylo za upatrzone w Sumnieniu winy, Szczerze się przed Bogiem y Namiestnikiem jego Upokorzywszy, Zupełnie się Woli Rządcow Sumnienia Oddać. kiedy do tego Nayśw: Sakramentu przystąpic, tego Momentu/: bez względu na Wszelkie Oporyciyine Myśli, Uwagi y trwogi:/ Wykonać ich,/: a w Osobie jey Wola Boska, ktora im gorzey Uważaną będzie od nas, tym lepiey nas przyspozabia. Bo:/ jak nie raz mowiłem:/ iż w Ustanowieniu Sakramentow Bog Nayprzewiey Zatorzył Swą Chwałę, a poslednicy nasze pożytki. Więc na drugie nie Oglądaiąc się, o pierwsze

się, o pierwsze się tylo staraymy, a zawsze Odniesiem
jeżeli nie dwojaka, tedy dość pierwsza korzyść. Jo za
nie zawodna, potrzebuiąca prawdę. Odciąganie się
jey od SS. Sakramentow nie tylo nie uważam bydź
żadnym jey dobrem, owszem widzę tyle Ubliżenia
Chwały Boga, y szkod nie Zliczonych dla jey duszy,
ilekroć postrzegam fałszywych swych Instynktow.
Warte są one, abyś odtąd za podeyrzane miała, y
żadnego na nie nie dając już więcey względu, Ci-
snęyś się do Zrodeł tych Zbawiennych tyle kroć, ile
sposobność dozwoli, albo potrzeba każe. Tym Ca-
łem dla rozgrzania swego Ducha, zabaw się pilnym
rozczytywaniem Czwartey Xięgi Tomasza a Kempis. I
to jeszcze za Nayważnieyszą przestrogę dodaię, abyś
rozstrząśnienie swego sumnienia nie po komunyi, ale
przed nią czyniła. Czego nie upatrzysz przed komunią
nad tym się nie potrzebnie nie zastanawiay, ani roz
bieray po niey. Skoro przed komunią o nieczystości
go nie będziesz ia strofowac sumnienie, bo się tym sa
mym uprzątniona będą wszystkie przeszkody do godne
go przyięcia. Inne zaś pomnieysze zawady, nieć nas
tylo ciężeboią, ktora przed Bogiem, a nie przeszkodzą
do Czerpania obfitych łask z Sakramentow.

2do Jak się podoba Panu, w taką Maskę przybieray
swoy Instynkt, ktory ią Odwodzi od potrzebnego Uży-

cia posiłku

cia posiłku, zawsze go jednak mieć będę za drugiego Diabetha: ktory na podobną jak y pierwszy zasługiwać u niey powinien względę. Poscili w prawdzie Święci y wyciężali się, bo to Czynili z Szczegulnieyszego Instynktu y łaski, ktora jest przy Czerstwości potrzebney Utrzymywała. ktorzy zaś do tyla poscili, że się na Zdrowiu Zabili, a ktoż jest kiedy za Świętych kanonizowali? Prawdziwie Swiętych Postu nie były takie żeby z Ostatnich Sił Spadali: musieli bardzo pomiarkowanie poscić, kiedy przy postach do Sto lat żyli. A jeżeli z prawdziwego Instynktu Używali pokarmu, tedy y Szczegulną łaskę w znaczeniu byli: My nie możemy o Sobie Sądzić żeśmy tak Święci, yże łaskę mieć możemy, więc się dobrowolnie nie Zabijajmy. A do tego: nie mamy my Prawa do tyla Siebie Wyliczać, Zabijmy się Ostabiali: Bo Zdrowie y Siły są jednym z tych talentow, z ktorych nam Ociszy każą zdać rachunek. Ieszem napisał, że post nie na morzeniu się, ale na Umartwieniu Należy. Wprak y jedząc Wszystko, można się Umartwić! nie sięgając do tego rak do Czego się Gust wielki czuje, a tym czasem Szkodzi, albo na nieyscu tey Strawy inną, choć mniey gustowną, ale rownie posilną. ja Sądzę że to lepszy post, niżeli nic nie jeść. A do tego Post Cała niech będzie nayściśleyszy, nic po nim, jeżeliby nie był Złączonym z Umartwieniem

Pasyi

Passyi, Skłonności. Pierwsze jest rada, a drugie Przykazaniem. Bez pierwszego można trafić do Nieba, ale co bez drugiego, to nie. Więc zamień Portciata, na port Ducha, ztąd że do tego więcey zdarza się Okazyi, y naymniey nie Offabisz Siły.

3cie Na Cymby Zalecatto Zbawienne, y Jak go Zapewnić sobie? Odpowiadam z Psalmisty: Przestać Złe Czynić, a nie przestawać Czynić dobrze! to iest, Strzedz się zawsze naypierwéy Wielkiey, potym y mniey szey grzechów. Jak pierwszego tak y drugiego nie dokażem bez łaski Bożey, o którą gorąco Codzień prosić Boga, y Samym się na pilnéy Straży mieć trzeba, żeby Wielkiey nie popełniać, a mniey szych Codzień starać się z mniey szych liczbę. Za dawne Codzień się korzyć, a z wydarzonych teraz, nie z wtorznia się Wyspowiadać. Wypełniaiąc tym sposobem pierwsze, do drugiego przystąpić, to iest do Czynienia dobrze. Przez te zaś Uczynki dobre ia naybarziey rozumiem, Wypełnienie Obowiązków Swego Stanu. To Wszystko, coć się przytrafia w Domu, cosia podłka za Domem, wypada z Stanu, w którym ia Bóg chciał mieć, Wzedzia y za to wszystko dziękuiąc Bogu, starayże się do iego Stosowac woli

wać Woli. Rownym Umysłem y poddanym Sercem przyjuczay się z rąk Jego mile y przykre przyjąć, a ten jeden Akt zgromadzi do siebie Wszystkie Zasługi y Cnoty. Czuway w tą godność nad Czeladką, poprawiay w Cierpliwości wykraczających, Utwierdzay w dobrym Cnotliwych, bądź Ulegającą Dzikich Umysłow rownych, Mniey dbającą na Osobiste Swe Skrzywdzenia &c. &c. Oto dobre Uczynki, w ktorych się Cwiczac, y do ktorych Swe przedsięwzięcia Zmierzając: Medytuje o Zbawieniu: pewnie dostąpisz Zbawienia. Naczym innym ani Uwagi w Medytacyi, ani Swey Rezolucyi w każdey Medytacyi nie zasadzay, tylko co służy do Codziennay praktyki albo porzucenia się jakiego Występku, lub ukrocenia Skłonności, albo Cnoty y Swey z wyż pomienionych Cnot, y Obowiązkow. do Skutku wkażdy dzień wypełnienia. To tylko mowię Czyń, a Zbawiona będziesz.

Smierć N.N. Oy! dziwnie mnie przeraziła, wyroki Boskie nad nią dopełnione bo dzie nas powinne, do Czuwania nad sobą. Bo co drugim dzisiay, to nam jutro.

O tym by nam

O tym by nam codzień należało pomnieć, że w krótce y Staranie nasze odaczesność, y życie koniec weźmą. Abyśmy u nog Jezusa inne mogli wyiebrzeć Życie, Jemu więc wczesnie Całych nas Oddawajmy, Jego Wypełniajmy teraz Wolą, y z nim teraz po cierpmy, a nuż on y słodka da śmierć, y do wiecznego przyimie Weselа, którego z Duszy Życząc jestem

W Mości Pan Mój

List Siedymnasty, y Ostatni.

R. 1702 d. 20 Mar.

Cieszy mię doyście obu moich Listow do Rakiey Adresowanych, lecz więcey to mię uwesela, iż w nich żądane na swoy Defekt znala Waś lekarstwo. Zażywaycie go często a nuż przyidzieś do pierwszego Zdrowia. Trzymay się danej Rezolucyi, y z niey ani w prawo, ani w lewo nie zbaczaj. Mam mowić, trzeba się tak ślepo trzymać tego co się Stanęło, ale bo się wyczytało, żeby ani Nowych nie Czynić trudności, ani się nad dawnemi na Moment zastanawiać: w Krostocie serca we Wszystkim upatrzmy Chwałę Boga, y Onej Samey Ukazana Droga

rana Droga szukaymy, a y Bog we wszystkim pochwalon będzie, y my wielkie odniesiem korzyści. Wiedz Pani, że wzbudzenie Aktow nie zależy ani od Pióra, ani od Cztowieka, ale od łaski Ducha S. ktory Sam wzrusza Nasze Serca, y uczy jak ma wołac do Boga. Taka łaska Rozdzieli, wiele tych Aktow popisali Ascetowie po rożnych Xięgach. Naybarziey do wyboru napadniesz na nie w Xiązeczce Tomasza Akempis, w Xiędze Czwartey o komunij. Osobliwie w tych rozdziałach gdzie wypisany jest Głos Ucznia. Życzę tedy Dniem, albo y dwoma przed komunią Zabawic się tych Rozdziałkow Czytaniem, a na co gustowniejszego y żywiey dotykaiącego napadniesz, powtorzyć to przed Samą komunią w kościele.

w Osłatościach y Umartwieniach, naylepszy Akt w Szczerym upokorzeniu Serca, mowi z — Psalmista. Dobrze Panie zes mie Upokorzył, albo z Jezusem. Ojcze oddal odemnie ten gorzki kielich: wszakże nie moja, ale twoja niech się Stanie Wola. nie jako ja, ale jako ty Chcesz niech tak będzie. Wiecey zdaie mi się prozno dodawać, bo w tych Słowach

Wszystkie są

Wszystkie są zamknięte Akty Rezygnacyi.
Chcieymy tylko nad każdym Słowkiem się za
stanowić, y uważać w jakich okolicznościach
y kto to wyrzekł, a bez wątpienia łapali się
Nasza Dusza, do podobnym że Duchem Onych
wymawiania.
Pomagam y ja uwielbiać Boga za Okazane nad
Nią Miłosierdzie y za uwolnienie jey Duszy od
tego Ucisku pod którym Stękała. Skoro Nay
wyższa ręka raczyła ją dźwignąć, nie prze-
stawayże ją Całować Nayuiernieyszą będąc
Instynktom jego wiodącym ją do Cierpania
tak Obfitych z Źrzodeł S.S. Sakr.
Jak każda Cnota, tak y Stosowanie się do Wo
li Boga, wyciąga gwałtu, y na Samym gwał
cie zasadza się prawdziwa praktyka: tak
dalece, że kto nie Czuje w Sobie Gwałtu y
przeciwienia, tam mała jest albo y żadna
Cnota. Niech tedy jak chce wola gwałtu Ser
ce nasze, Niech wszystkie Zmysły Oporem Stana-
nic jednak na to niedbając, Skłonimy Umysł
y Całych nas do Woli Boga, One nad wszyst
ko Szacując przenieśmy nad to wszystko, do
czego nas wiedzie zepsuta Natura nasza.

Przetoż po

Przetoż powtarzamy na ten Czas te Słowa, nie jako ja, ale jak tj Chcesz. Panie, niech tak będzie. Do tego nad tym się zastanawiać, że Bóg nic nie czyni, tylko dla dobra naszego, więc czy nas w czym upokarza, czy wypraszа, z naszym to jest dobrem, a jeżeli z naszym zawsze dobrem, coż za rozum niechcieć się Jego poddać woli? Te uczucia które w Sobie przytłumiasz, yte odrazy które z wierzchnie pokrywasz, nie tylko nie są Obłuda przed Bogiem, ale tym milszym widokiem, im więcey ja kosztować będzie nakazać milczenie Sercu, albo utemperować się z wierzchnie, Łaską Boską z Cnotą y usilną praktyką zaczasem zmnieyszy uczucia takowe, a pomnoży wnętrzne pociechy. Których z serca życząc jestem

Wmć Pan Nasz [illegible]

Proszę Czytaiących te listy, o S. Westchnienie za Duszę Jakuba.

Regestr Materyi Listow	Liczba Znaczenia karty 49

ZBIOR
Rożnego Nabożeństwa.
Na wygody wiernych Zebrane.

Ad m.

D. G.

B. V. M.

H.

Modlitwa
na uproszenie Nawrocenia swego.

Przepusć Boże moy, przepusć Boże miłosier
ny, tyle niedoskonałości, y nie wierności, —
które mię Codziennie winnym Czynią przed
Obliczem twoim.
Wten czas nawet, gdy cię chwalę, gdy cię
błogosławię, gdy ci Cześć oddaję, niestety!
y w ten czas mowię, ciebie obrażam. I jestż
że to bowiem Ciebie Cześć, stawić się przed
tobą z takim roztargnieniem, z taką Oziem
błością, nie czując żadnego Nabożeństwa,
y skrusżenia Serca, przed tobą, który Je-
steś Bogiem Wszechmocnym, Bogiem
Straszym
Aniołowie drżą, padając na twarz przed
tobą, a ja grzesznik z moim roztargnieniem
y Oziembłością śmiem aż do tronu two
jego przystępować. Spiewam pochwały
twoje, nie uważając częstokroć na to, co
Usta moje wyrażają. Oddaię ci Cześć, ale
Samym Ciała mojego Skłonieniem: Chwa
lę cię, ale

lę cię, ale tylko wargami; Duch moy jest Zawsze roztargniony, Serce moje Zawsze Oftygłe.

Syn twoy na Ołtarzu oddaie się ci na Ofiarę. Cały Dwor Niebieski upada na twarz, dziwuiąc się wielkości twoiey, ktora nie może być godnie wielbiona, Chyba przez tak wielką Ofiarę. A ja w ten Czas co Czynię? gdzie jestem? gdzie iest myśl moia? gdzie Serce?

Powinienbym cały drzeć od Strachu, z nay głębszym Uszanowaniem Złączonego. Powinienbym Samym wzdychaniem y jęczeniem odzywać się, a przynaymniey Oczy moie powinnyby się we łzy hoyne rozpływać. Ach nieszczęśliwy! y tak że to jestem nierozumny, że mię twoia Obecność nie przeraża? Tak że to twardy y nie czuły, że mię dobroć twoia nie porusza? Dziada mnie Serce moie tak Skamieniało, że nie mogę z moich Oczu iedney łez kropelki dobyć! Jakże? Mogęli ia myślić o głupich Swiata próżnościach, w ten Czas, gdy jestem przed tobą, w ten Czas, gdy mowię do Ciebie o

Stworcu

Stworco moy, Panie moy, y Boże moy!
Niechże przynaymniey od tąd za taską twoją,
choć tyle w Sobie czuię twą przytomność, abym
powinnym był przeniknion Uszanowaniem.
Ach czemuż moja Dusza, nie jest tym Strachem
przerażona, którym był ów święty co mowił:
Boię się Pana, jako piorunu nad głową moią
wiszącego, y gotowego na moją Zgubę.
O Zrzodło wszelkiego dobra, daymi w Modli
twach moich tę uwagę, ktorey Majestat twoy
nieskończony godzien. Day Oczom moim
też potok, wraz w umyśle moim takie Uszano
wanie, zapal Serce moje taką miłością,
abym przynaymniey pod ten Czas był tobą
napełniony, y doznał tego, jak Słodki jesteś
Dla tych, którzy cię kochaią.
Zdaje mi się, iż teraz Duch moy zabiera się do
tego Słodkiego pokoju, y Serce moje zaymu
je się owym miłym płomieniem, którego Za-
dam, będę więc pożytkował z tego momentu,
którego mi taska twoja użycza, y przełoże
ci Oycze moy wszelkie moje potrzeby.
Naypierwiey zgaś we mnie zapały cielesne.
Nie przyjazna mi pożądliwość toczy ze mną
Woynę

woynę. Prawie kazda rzecz ktora mi się nawinie pobudza ją y zapala w odludności nawet do ktorey czasem udaię się, abym ją skutecz niey poskromił, buntuje wszystkie me zmysły przeciw memu rozumowi, ktory ją pod bic prozna usiłuie. Uśmierz ją y całe powściągni Panie, albowiem: biada mnie! wten czas nawet, gdy się naymężniey z nią potykam, nie zwyciężam jey prawie nigdy, jak tylko do połowy, y lękam się abym nie był zwyciężony.

Rozum moy, zawsze Pycha, nadęty, nie cierpi jarzma żadnego, nie ma żadnego hamulca, ktoryby go uśmierzył. Twojey nawet powadze z trudnością się poddaie. Poniż go, upokorz go Panie, zawstydz go. Owszem jeżli tego potrzeba, pozwalam na to. Okrywaj mię całego hańba y zniewaga przed ludźmi, aż poki nie stanę się całe pokornym.

Duma popędliwa, nie cierpliwa, nie poskromiona, gorę nademną ustawicznie bierze, y częstokroć jak chce, mną kieruje. Jak już ona moy rozum sobie podbiła, że pospolicie

ie pospolicie rozmyst y uwagi moje z bystrego poznania poprzedza. Sam się wstydzę moich popędliwości, a przecie za naypierwsza Okazyą, znowu do nich powracam. Panie Użycz mi cierpliwości, y łagodności tarczą przeciw nie pohamowanym gniewu moiego zapędom.

Swiat, któremu się całe poddałem, wabi mię, łudzi, y ustawicznie zdradza. Znam jego wrożność, znam, a przecież go kocham. Obiecuię co dzień oderwać się od niego, a on się śmieie z moich Obietnic. Skoro mi naymnieyszy powab roskoszy ukaże, w net do niego powracam.

Wraz o Panie w serce moie Omierzłość wszystkich jego radości y uciech, tak wielka, abym sprawiedliwy od niego wstręt powziowszy, tak go nie nawidział, jak ty sam jego nie nawidzisz.

Ust moich naymnieyszy występek, są łzarciki z drugich. Wypływa z nich bez przestanku jad Utrzeczenia, y podobno czasem nie dowiarstwa. Oczyść je Panie, a nie dopuszczay,

szczay, żeby inne z nich słowa wychodziły, jak tylko słowa uczciwości y rostropności.
Każda rzecz we mnie potrzebuje poprawy, w każdey z nayduią zrzodło powabu, y narzędzie do grzechu.
Ale nayprzód wszystkich niepráwości moich zrzodło, jest serce. Oneć to nayczęściey oszukiwa y zwodzi moy nawet rozum.
O serce nazbyt słabe! z tym wszystkim z drugiey strony śmiałe y odważne: ale jak głupie jest w swojey odwadze!
Boję się świata, boję się jego sądow, jego żartow, jego obojętności, y gniewu. Nie szczęśliwy Respekt ludzki mię gubi. Boję się świata, a ciebie Boże moy nie boję się.
Ach przerażi bojaźnią twoią me serce. a świat mi się będzie wydawał godnym — sprawiedliwey pogardy. Poniosę wyryte na Czele moim, wszystkie twe prawa. Pokaże to wszędzie y wszystkim, żem Chrześcianin, y to za naywiększą sławę będę sobie poczytał.
Abym się podłebstwem brzydził, spraw to niech prawdę kocham, y chętnie za jey

światłem idę.

Swiatłem idę. Dla tego daymi łaskę, abym
rad Zbawiennych z Oblata Studiał, y one
pomnował. Usmierz uporczywość rozumu
mojego, zmiękcz twardość serca mego.
Sam nie pomnię, jaka słabość, y mdłość
ustpia zmysły moje. Leniwstwo trzyma
mnie w ustawicznym proznowaniu. Al
bo nic nie robię, albo też nie to robię, =
tom robić powinien. Panie! niech po-
znam wszystkie moje Obowiązki. Znay
ię iawnie, czym się mam bawic: Ale —
nadewszystko, daymi tę Zywą Dziel
ność, ktora mi do ich Wykonania jest
potrzebna.
Niech będę pilnym około moich domo
wych, ale bez Zasmucenia, y bez nie cier
pliwosci. niech będę Czułym nad temi
ktorzy do mojey władzy należą, ale
bez natrętności. Daymi gorliwość po
miarkowaną, y rostropną, ktoraby by
ła bez gorzkości. Abym starał się o

Zbawienie

Zbawienie Bliźniego, Czyniąc mu. Cnotę miłą y Stałą. Niech będę ku Dziecioм moim łagodny, ale bez pieszczot, niech będę Stałym, y Statecznym, ale bez Surowości.

Oto Boże moy są to te rzeczy, o które cię proszę przez Jezusa Chrystusa Syna twego Naymilszego. Ale ach Panie, jeszcze to nie wszystko: Mam bowiem wiele innych niedoskonałości, Czyż mogę je wszystkie Zliczyć? Czyż mogę poznać wszystkie? Czy mam ja choć jednę Cnotę.

Chciałbym więc, jeszcze mieć litość nad Strapionemi, wspomagać Nieszczęśliwych, wyprowadzać z błędu tych, którzy w nim Zostają, wybaczać tym, którzy mię urazili. kochać Nieprzyjaciół. Ludzkim nie gardzić, jak tylko Sobą Samym: Czcić y naśladować ludzi Cnotliwych. Złych Unikać, niedbać o rzeczy Ziemskie, a Samych tylko Nie

bieskich

bieskich Szukać
Jabym to wszystko chciał czynić ale
Panie nie mogę tego bez Ciebie, przetoż
nie znaczey tego spodziewam się, jak
tylko za łaską twoją, Boże mogy! ktoryś
mi dał tę wolą, daymi też jey wyko
nanie Amen.

Modlitwa
w pokusach.

Panie! Smok piekielny tuż jest przy mnie:
czatuje na pożarcie moje. kto mię zasło
ni od jego zajadłości? kto mię obroni
od Ognistey jego paszczęki, jeśli nie ty,
ktory największemu Smokowi głowę
skruszyłeś?
Przybywaysze na moję obronę Boże mogy!
rozciągni na demną skrzydła twoich
mocnych opieki twojey! chcę pod jich
cień schronić się, abym był bespieczny
od tego Smoka. On jedynie na to za
tuje

tuje, aby niespodzianie napadając, — gubił duszę, którąś ty stworzył, i dopu — ściszże mu nad nią tryumfować.

Ach nie, Panie! gwoley to Twoiey łaski wołam do Ciebie, uwolni mię od mego Nieprzyjaciela, który w dzień y w nocy krąży około mnie bez przestanku. Czyto ja śpię, czy czuję, czy jaką pracą zabawiam się, on zawsze stawia mi zasadzki. Wszystkich on sztuk, zdrad, sposobów y jawnych gwałtów zażywa, aby nas zgubił.

Z tym wszystkim: wyznaję głupstwo moje Boże mocny! lubo ja czuję jego zawsze przy mnie, lubo widzę sidła, które na mnie stawia, przecież ani ostrożnieyszym przez to, ani troskliwszym jestem o — sobie.

Wesołość, która mi rozstargnienie sprawuje; próżne strachy, które mię trwożą, lenistwo, które mię ociężałym czyni; rospacz która mię przeraża, bezpieczeństwo, które mię usypia: skłonność

ku rzeczom

u rzeczom Stworzonym, twardość prze-
iwko powabom twojey miłości, błędy me
o rozumu, głupstwa imaginacyi, błąka
ie się serca, Mowy bezbożnych, wszystkie
zeczy które mię otaczaią, ostrzegaią mię
ż nie daleko jest nieprzyiaciel zbawienia
ojego.
n czuie ustawicznie na moię zgubę, a ia
ie myśląc o mojey obronie, nie chcę po-
wstać y ocucić się z letargu w którym mię
eniwstwo utrzymuie.
ak wiele zdrad otacza stopy moie, —
szystkie drogi są sidłami usłane, a ia
rez żadney ostrożności idę bezpiecznie,
ak gdybym był w pokoiu nayspewnieyszym.
znayduię niebezpieczeństwa w posłedze-
niach, do których przez stan moy iestem
obowiązany, znayduię ie y w odludnosci-
nawet. Posiedzenie mi sprawuie roztar-
gnienie, a odludność mi się przykrzy, y w-
prawuie mię w smutek, ociembłość, y leniw
stwo. Utrapienie, rowno iako y roskosz,

bywa mi

bywa mi przyczyną upadku. w przeciwnościach jestem nie cierpliwy y skemrzę, w pomyślnościach, zapominam Ciebie, do świata się przywiązuję, a siebie y serce moje na usługi jego poświęcam. Nabożeństwa nawet moje nie są wolne od tych zasadzek, w ktore często wpadam, y upadku mego nie poznaję. Coż tedy ze mną będzie o Panie, jeżli ty nie zechcesz mię ratować.

Z drugiey strony, jakie cienie, jakie ciemności, w tym okropnym więzieniu, gdzie po ty żyć muszę, poki nie przyjdzie dzień twoy o Boże, y nie rospędzi tey grubey nocy, ktora mię otacza. Ale ty o Panie moy lepiey znasz, niżli ja, stan moy nieszczęśliwy w ktorym zostaję: lepiey znasz niebezpieczeństwa, ktorym ustawicznie podlegam.

Głosie Pański! głosie mocny y wspaniały odezwi się: roskaż ciemności, rzekni, niech się stanie światłość: a światło w sercu

moim wnet rozja

mojm wnet rozjasnieje.
Ty, ktory ożywiasz wszystko, co jest na świe
cie, źrzodło Życia, bez ktorego nic na Zie
mi żyć nie może. Nie wytrzymam tey potę
gi, z ktora nieprzyjaciel na mnie powsta
je: pokrzep siły moje, naprowadź na dro
gę rozum moy obłąkany, y rozpądź te głu
pie myśli moje, ktore ciągną do przepaści.
O to Panie stan, do ktorego przyiść stworze
niu twemu dopuściłeś. A przecież to jest
twoy nieprzyjaciel, ktoremu tę moc da
łeś. kiedyż ci się będzie podobało dać
mi taskę, z ktorąbym mogł nad nim try
umfować.
O gdybyś raczył tak wszystkie myśli moje
rosporządzić, żeby mię nic mieszać nie
mogło, w rozmyślaniu twojey dobroci,
O gdybyś raczył zgasić we mnie Ogień
pożądliwości, a serce moje wziąć w
swoję dzierżawę! tak dalece, żebym
nie myślił tylko o tobie, żebym nic nie
kochał, tylko Ciebie, y żebym nic nie
pragnął

pragnoł procz Ciebie.
A przynaymniey o to cię proszę Zbawicielu mój, abyś mi niedopuszczał przed potęgą Nieprzyiaciół moich upadać, Niech że nie mają Ukontentowania natrząsać się ze mnie, y z guby mojey. Powstań Boże mocny, powstań, Nieprzyiaciele moi znikną przed tobą. Oniech że tak niszczeją przed Obliczem twoim, jako się rozpływa y niknie wosk przed Ogniem.
Rozgromiwszy za taską twoją jch najazdy, poydę triumfować y królować na tonie twoim. Nasycony dobrami Domu twojego, będę się radował z Synami twojemi, y wezpot z niemi przez wieki Wiekow, będę śpiewał pieśń radości y tryumfu.
Błogosławiony bądź Boże, że nam dajesz zwyciężać tych, ktorzy chcieli nas zgubić. Dusza moja uwolniona jest, od Sideł, ktore na nią, były nastawione. Jako Ptaszek w Sieciach

Myśliwca

Myśliwca uwikłany, jęczałem y rozumiałem
iem już był zginiony, ale Pan przysłał na
moy ratunek, potargał sidła moje, gotom
szczęśliwie uwolniony, za co niech mu bę
dzie chwała na wieki. Amen.

Litanije o Miłosierdziu Boskim.

Kirye eleyson, Chryste eleyson
kirye eleyson
Chryste usłysz nas o Miłosierdzie prosza
cych.
Chryste wysłuchay nas do Ciebie wzdy
chaiących.
Oycze Miłosierdziem twoim nas chwa
rzaiący. Zmiłuy się nad nami we
dług wielkiego Miłosierdzia twego,
Synu Miłosierdziem twoim nas Odku
puiący. Zmiłuy się &c. &c.
Duchu S. Boże Miłosierdziem twoim
nas Ożywiaiący. Zmiłuy się &c. &c.
S. Troyco, od ktorey na nas wszelkie spły
wa Miłosierdzie. Zmiłuy się &c. &c.

Boże

Boże Miłosierny, pierwszym Rodzicom Naszym po pierwszym przestępstwie Czasu do Pokuty Wzywający. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, w Dniu potopu Ludzi Naród Ludzki od potopu Zachowujący. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, ktoryś Nahmowie z Abrahamem dla Dziesięciu Sprawiedliwych pięciu grzesznym Miastom przepuścić był gotowy. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, ktoryś Lota z Żoną y dwiema Corkami z Pożaru Sodomskiego wygrwał. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, ktoryś wezrzał na Rachelę, y nie płodność od niey oddalił. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, ktoryś niewinnego Józefa Patryarchę, z ręku nienawistnych Braci y z więzienia Putyfarowego wybawił. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, ktoryś lud Izraelski wolny od siedmiu Plag Egipskich Zachował. Zmiłuy się. &c. &c.

Boże Miło:

Boże miłosierny, który lud Izraelski z Ciężkości Egipskiey niewoli Cudowną — mocą wyprowadził. Zmiłuy się &c.

Boże miłosierny, który Upragnionemu ludowi twemu, Żywe wody z Opoki na Odtodę przez Mojżesza wyprowadził. Zmiłuy się &c.

Boże miłosierny, który nad podróżnemi Pielgrzymami mieć politowanie, a One karmić, y Odziewać rozkazał. Zmiłuy się. &c.

Boże miłosierny, który nie pamiętaiąc na niewdzięczność Izraelitow, Ziemi obiecaney Mojżeszowi z góry Abaryn przypatrować się rozkazał, y Obietnice twoie wznowić raczył. Zmiłuy się &c.

Boże miłosierny, który tysiączne nad temi, którzy cię miłuią, y przykazanie chowaią twoie, Czynisz miłosierdzie. Zmiłuy się &c.

Boże miłosierny, który Dawidowi Królowi Pokutuiącemu, Ciężkie dwojakie

Grzech

grzech odpuścił. Zmiłuy się &c.

Boże miłosierny, który się nad ludem Izraelskim morową Plagą bitym zmiłował y rzekłeś Aniołowi zabijającemu, dosić już. Niechay przestanie ręka twoja. Zmiłuy się &c.

Boże miłosierny, który Przedziałsza króla w ostatniey chorobie do ciebie wołającego wystudiał, y życia mu na lat 15 przedłużył, y wróceniem się cienia na zad dziesięcią liniami, na Legarze Słonecznym upewnił. Zmiłuy się &c.

Boże miłościerny, który lud twoy zawołowany z niewoli Babilońskiey wyrwał. Zmiłuy się &c.

Boże miłosierny, który mało o twoim nad niwitami miłosierdziu trzymającego, zgromił Jonasza. Zmiłuy &c.

Boże miłosierny, który Czystą Zuzannę nie winnie na śmierć skazaną a do ciebie wołającą przez Daniela padole wyswobodzić raczył. Zmiłuy

się &c.

Boże Miłosierny, który słońcu przy-
świecać jak dobrym, tak złym rozka
zał. Zmiłuy się &c. &c. &c.

Boże Miłosierny, którego litość rozwiąza
nym z niemocy językiem wielbić Zacha
ryasz. Zmiłuy się &c. &c. &c.

Boże Miłosierny, który z niechcącego się
nad sprośną sługą swoim zlitować pod
figurą Miłościwego króla Surowie
z gromił y pokarał. Zmiłuy się &c. &c. &c.

Boże Miłosierny, który przez litującego
go się nad zranionym od zbójców Sa
marytana, miłość y litościwe nad na
mi serce twoje wyraził. Zmiłuy się &c. &c. &c.

Boże Miłosierny, który tysiące lud
chlebem rozmnożonym cudownie na
karmił. Zmiłuy się. &c. &c. &c.

Boże Miłosierny, który niewiastę o cu
dzołostwo oskarżoną, łaskawie od-
prawił y grzech Oney odpuścił. Zmi
łuy się nad nami według wielkiego
miłosierdzia twego.

Boże Miłosierny, który na poruszenie wody w probatyckiey sadzawce, Anioła z Nieba corocznie z Sytaf: aby z Oko to leiących Chorych, pierwszy po zmieszaniu, do wody wniesiony Zdrowie Odebrał. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, który litującego się nad Marnotrawnym Synem, Oyca Figurę, y postać na się przyiął, abyś każdemu grzesznikowi pokutę przystęp do Siebie uczynił. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, który patrząc na Miasto Jerozolimę, y na Oney wzięty Zapamiętałość, z politowania gorzko płakał. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, który weyrzeniem twoim Mateusza Celnika, y jawnogrzesznika, na Apostoła y Ewangelisty twego przemienił. Zmiłuy się &c. &c.

Boże Miłosierny, który Piotrowi potrzykroć z przysięgo Ciebie Zapieraiącemu się, pokutuiącemu nie tylko winę Odpuścił, ale go ieszcze-

gtowa, ko

głowa kościoła twego Świętego Uczy
nił. Zmiłuy się &c &c.
Boże Miłosierny, który Jotrowi we-
spół na krzyżu z tobą wiszącemu, wię
cey niż prosił Ofiarował. Zmiłuy się &c.
Bądź nam Bogiem Miłosiernym.
Przepuść nam Panie.
Bądź nam Bogiem Miłosiernym
Wysłuchay nas Panie.
Od zapomnienia Miłosierdzia twego.
Wybaw nas Panie.
Od rozpaczy o Miłosierdziu twoim,
Wybaw nas Panie.
Od z.bytecznego w Miłosierdziu twoim
Ufania, albo prezumpcyi. Wybaw: &c &c
Od zatwardziałości Serca.
Wybaw nas Panie.
Przez nieograniczone Miłosierdzie two
je Świata uczynione przy wydaniu
na Okup nasz Jednorodzonego Syna
twego. Wybaw nas Panie.
Przez nieskończone Miłosierdzie twoje

po Zepsowaniu

po zepsowaniu Aniołow, ruiny Niebie-
skie, ustawicznie nawroconemi do Cie-
bie grzesznikami naprawuiące.
Wybaw nas Panie.
Abyśmy zachowuiąc Przykazania twoie
godnemi się Stali pewney pomocy twoiey
y zesłania od Ciebie Wszelkiey Obfito
sci na nas.
Prosimy cię Wysłuchay nas Panie.
Abyś nam dał Synowską Ufność w nie
zerpanym Miłosierdziu twoim.
Prosimy cię Wysłuchay nas Panie
Abyś leżącym w Złych Nałogach grze
chowych łaskę do powstania dać
raczył. Prosimy cię Wysłuchay &
Abyś Wszystkim poganom, niewiernym
Heretykom, y Odszczepieńcom świa
tło łaski twoiey do poznania Ciebie
dać raczył. Prosimy cię &c &
Abyś Oyca S. y kościoł twoy, wespoł z
udręczoną Oyczyzną. Miłosier
dziem twoim rządzić y zachować
raczył. Prosimy y

raczyl. Prosimy cię &c &c &c.
Abyś. Chwalebne nad nami Miłosierdzie
twoje rozmnożyć raczyl. Prosimy &c &c
Abyś nas od Morowego powietrza, Głodu,
Ognia, y Woyny Miłościwie zachować
raczyl. Prosimy cię &c &c &c
Abyś nam Wszystkim przy Ostatnim Zgo
nie naszym, Miłosierdzie twoje Wy
świadczyć raczyl. Prosimy cię &c &c
Boże Miłosierny, bądź nam miłościw.
Przepuść nam Panie.
Boże Miłosierny, bądź nam Miłościw.
Wysłuchay nas Panie
Boże Miłosierny, bądź nam Miłościw.
Zmiłuysię nad nami, teraz y przy
Śmierci mojey.
Chryste usłysz nas Miłosierdzie prosza
cy &c.
Chryste Wysłuchay nas do Ciebie Wzdy
chających.
Kirje Eleison, Chryste eleyson
Kirye eleysow.

Boże którego

Boże którego wnętrzności miłosierdzia twego, są wszystkim otwarte, który nie chcesz zguby żadnego; ale aby wszyscy zbawieni byli pragniesz. Dla czegoś za wszystkich y Maysw: Sakrament postanowił. Zbaw nas wszystkich, którzy w tobie ufamy, y nie odrzucay zgromadzenia twego, któregoś ty jest Panem na wieki wieków. Amen.

Psalm 135.

Wyznawaycie Panu bo dobry.
Bo na wieki miłosierdzie jego.
Wyznawaycie Bogu nad Bogi
bo na wieki &c &c.
Wyznawaycie Panu nad Pany.
bo na wieki &c &c.
który sam czyni wielkie dziwy.
bo na wieki &c &c.
który uczynił niebiosa z rozumem.
bo na wieki &c &c.
który utwierdził ziemię nad wodami.
bo na wieki. &c &c.

który uczynił

ktory uczynił Swiatła Wielkie.
bo na wieki &c &c
Słońce, aby panowało we dnie.
bo na wieki. &c &c.
Miesiąc y gwiazdy, aby panowały w nocy.
bo na wieki &c &c.
ktory zbił Egipt, z jch pierworodnemi.
bo na wieki &c &c
ktory wywiodł Izraela z pośrzodku jch.
bo na wieki &c &c
Ręką mocną, y ramieniem wysokim.
bo na wieki. &c &c
ktory rozdzielił morze Czerwone na roz=
działy. bo na wieki &c &c.
I przeprowadził lud Izraelski Srzodkiem
jego. bo na wieki &c &c.
I wrzucił Faraona, y woysko jego w mo
rze Czerwone. bo na wieki &c &c.
ktory przeprowadził lud Swoy przez Pu
szczę. bo na wieki. &c &c.
ktory poraził krole Wielkie. bo na wieki &c
I pobił krole możne. bo na wieki. &c &c

Sehona.

Sehona krola Amoreyczykow. bo na wieki
miłosierdzie jego.
I Boga króla Bazan. bo na wieki. a. a. a.
I dał ziemię ich w dziedzictwo. bo na wie
ki miłosierdzie jego.
w Dziedzictwo Izraelowi słudze swemu
bo na wieki. a. a. a.
Abowiem w uniżeniu naszym pamiętał na
nas: bo na wieki a. a. a.
I odkupił nas od nieprzyjaciół naszych
bo na wieki. a. a. a.
Który pokarm daje wszelkiemu ciału
bo na wieki a. a. a.
Wyznawaycie Bogu nieba.
bo na wieki. a. a. a.
Wyznawaycie Pana nad Pany.
bo na wieki miłosierdzie jego.
Chwała Ojcu y Synowi y Duchowi S.
Jak było na początku, teraz. y za
wsze, y na wieki wiekow. Amen.

Godzinki.

Godzinki o Męce Pańskiey na Jutrznią.

Zacznijcie wargi nasze chwalić Pańskie rany.
Uważ Serce, jak Jezus był ukatowany,
Wspomoż niewinny Jezu krwawą twoją męką,
A wybaw nas potężną z wieczney toni ręką.
Chwała bądź Bogu w Troycy Jedynemu
Ojcu, Synowi, Społnie Duchowi Świętemu
Jak była na początku od wiekow przedwiecznie
Niech Bóg w Troycy jedyny Chwalon będzie wiecznie.

Hymn

Witay Jezu w Ogrojcu w modłach krwawą zemdlony.
Przez Anioła zmocniony, od Ucznia zdradzony.
Od Żydow krwiżerczych, jako złodziey związany,
W dom Annasza wwiedziony, zbity i skrępowany.
Uczniowie przed uciekli, Piotr zaprzał się Swego
Mistrza, mowiąc po trzykroć, nie znam Pana tego.
A przytym źli świadkowie, na śmierć insztygują,
Na krzyż nic niewinnego Baranka skazują.

Kiedy będzie po.

Kiedy będzie pochwalona Nayswiętsza krew,
y rany Pana Jezusa.
Teraz y na wieki wiekow. Amen

Modlmysię

Jezu Naydobrotliwszy, ktoryś dla Odkupienia
świata, y Zbawienia grzesznikow, podiął Mękę y Smierć haniebną, nie dopuszczay, a
by krew y rany twoje miały być na potępienie Nędznej Duszy mojey, dla wielkości grzechow moich, Ale z nieprzebranych zasług twoich, racz mi udzielić choć jedną, krople Naydroższey krwi twojey, ktorey dosić będzie dla Zbawienia nędznej Duszy mojey, ktory żyjesz y krolujesz z Bogiem Ojcem y z Duchem Swiętym, Bogiem na wieki wiekow. Amen.

Panie wysłuchay modlitwy nasze.
A wołanie nasze niech przydzie do Ciebie
Miłosierdzny Panu.
Bogu Chwała.
A Dusze Wiernych Zmarłych, przez Miłosierdzie Boże, niech Odpoczywaią w pokoiu wiecznym. Amen.

Na prymę.

Wspomoż nie

Wspomoż niewinny Jezu krwawą twoją męką. &c.

jako wyżej

Hymn.

Witay Jezu Cierpliwy, rano prowadzony,
Do Pilata, y przed Sąd związany stawiony,
Pilat w Jezusie winy śmierci nieznayduje,
Do Heroda go odwiebć Żydom roskazuje,
Herod nadzieją cudow. Pilata go pytaiąc,
Oczekanym milczeniem Pańskim się poznawszy,
W biatą na wzgardę szatę przyobleczonego,
Odsyła do Pilata niesprawiedliwego.

Wiech będzie podwalona &c.

modlitwa y wiersze, jak na jutrznia.

Na Tercyą.

Wspomoż niewinny Jezu. &c. jak wyżey.

Hymn.

Witay Jezu niewinny, od Pilata wydany,
Do słupa przywiązany, nago biczowany.
Krew z Ciała jako z Źrzodła, płynie obfitego,
Z ran nieznośnych Jezusa, we krwi zbroczonego,
Potym na większą wzgardę w szarłatgo odziawszy
Koronują Cierniami, Trzinę w rękę dawszy,
Na śmiech przyklękiwając, w oczy plwać się waża
Bijąc w twarz.

Bijąc w twarz Zawiązaną, kto bi? Zgadnąć każe:
Niech będzie pochwalona &c. jako Wyżey
Modlitwa y Wiersze.

Na Sexte.

Wspomoż niewinny Jezu &c. jak Wyżey.

Hymn.

Witay Jezu przed Sądem Pilata Stawiony,
Dekretem niesłusznym, na Śmierć Osądzony.
Pilat w rzeczy przyczyny Śmierci nie znayduje
Umyć ręce, a Wyrok złoczyńcy podpisuje,
Wyd odzi Jezus z Miasta, krzyżem Obciążony
Na twarz w drodze po trzy kroc, upada Zemdlony.
Atak pogańską ręką, Skatowany z Bity,
Wyprowadzon na Mieysce, gdzie miał być Zabity.
Niech będzie pochwalona &c. jako Wyżey,
Modlitwa y Wiersze.

Na None.

Wspomoż Niewinny Jezu &c. jak Wyżey.

Hymn.

Witay Jezu, do krzyża gwoździ przyćiowany,
Sromotnie podwyższony, z Łotry w pocet Dany.

Ręce y Nogi

Ręce y Nogi obie Swoje gorzkie bodły,
Jednak za Swe Zabójcki, Czynił Bogu modły.
Łotrowi Skruszonemu Niebo Obiecuje
Matkę w Żalu Zemdloną Uczniowi Leguje.
Bycze Cremuś opowcił Syna posłusznego,
Woła Jezus, w tym Octem, poiąć pragnącego.
Wzdycha po tak Ciężkiey, dokończonej Męce,
Oddał Ducha wołając, Bogu Oycu w ręce,
Niech będzie pochwalona &c. jako Wyżey

Modlitwa y Wiersze.

Na Nieszpor.

Wspomoż Niewinny Jezu. &c. jako wyżey.

Hymn.

Witay Jezu Skonany, Włocznią przebodzony,
Krew z Woda, wypłynęła, abym był zbawiony.
Niewinny za winnego, Pan za grzeszne sługi,
Krwią y Śmiercią, człowiecze, Bóg wypłaca długi.
Nikodem Ciało z krzyża, z Józefem zebrali,
A Matce z Nabożeństwem wpół żywey Oddali.
Matka przyjowszy Ciało, krew z siadła, całuje,
Z Przyjaciołmi żałośnie, w Sydon kłaść gotuje
Niech będzie pochwalona. &c. jako wyżey.

Modlitwa y wiersze.

Na kompletę.

Nawroć nas do Siebie, Zbawco Jezu Drogi.
Odwroć od nas za grzechy, karę y Gniew Srogi
Wspomoż Niewinny Jezu. &c. a jako wyżej.

Hymn.

Witay Jezu od Matki smutney Opłakany,
Ze łzami Sług Wiernych w grobie pochowany,
Żydowska złość po Śmierci, trwogę większą, czuje,
Prosi, by Zmartwych nie powstał, trwożąc pieczętuje
Lecz Bóg y Człowiek Jezus, Zmieszał złośne Zdania,
W Sercach Wiernych Zostawił pewność Zmartwychwstania.
Jmy Jezu co drogą krwią twą, Odkupieni,
Niech przez Śmierć y Męczeństwa, będziemy Zbawieni.
Niech będzie pochwalona. &c. a jako wyżej,

Modlitwa y wiersze.

Ofiarowanie.

Z pokłonem proszę Jezu, przyjmi te Godziny,
Na Cześć bractwa twey Męki, a zgładź nasze winy
Jezu przez Śmierć Okrutną, y przez rany Ciężkie.
Proszę do Nieba wprowadź, przez ręce Anielskie.
Daj bysmy Ciebie Sercem, Zawsze Miłowali,
Po Śmierci na Wieki, Ciebie Wychwalali.

Amen.

Modlitwy

Do słuchania Mszy Świętey przed komunią.

Kiedy kapłan Zaczyna Mszą S. y mowi introibo.

Prosi Boga o łaskę jednoczącą godne do komunij przystąpienie.

Wchodzę Panie do twey Świątnicy, abym w niey szukał Życia y pokarmu dla mojey duszy. Jestem ie dosyć Oczyszczony do stawienia się y tączenia z Tobą? Otworzi bądź mojm sędzią, a daj mi poznać samę rzecz wistosc. Ty nie możesz być przyjęty tylko przez lud Święty: przez tych co szczerze pragną posiadać y podobać się tobie. Grzesznicy, niesprawiedliwi, nie są godni przyniknąć się do ciebie. Dostrzegay Panie, abym się z nie mi nie zabłąkał. Naucz mnie rozeznawać twoie uwielbione Ciało, y poznawać Szacunek krwi Przenayśw: Cy: dla Czego duszo moja widząc ten S. Ofiarę, jesteś jeszcze nie spokoyną y smutną; Miłość ciebie wezwała, a nadzieja prowadzi, Oświeć ja Panie

ja Panie, niech w Ocrady moich zapasnieje ta
podrodnia wiary, ktora nicrym się nie trorni, a
przenayswiętsza prawda. Nie cierp Panie, abym
cię znibwarzała, przez Ofiarę niezborną, y Swie
tokradzką. Oczyść Serce, Wspieray ma Słabość,
Jeżeli z góry tę Mądrość Wysoką, ktora Nawet
Mędrzecy w wieku Stępym, w wieku nie niedbu
jącym doie poznać godność tych Sakramentow.
Praw Swiątobliwość, y Cata Wspaniałość Maje
statu twey przytomności. W Tobie Panie pokła
dam Nadzieję, tyś mnie natchnął, y dał Zaufa
nie, ktora prowadzi mnie do Gory Swiętey.
Jeżeli Nikczemność moja mną trwoży, twa do
broć w Spiera y Utrzymuje. Przyimę do Serca
Pana co o mnie troskliwy, y niedbce z guby, lecz
nego Zbawienia. Głosić będę Chwałę jego z
zadumieniem nad skutkami nieskończonego
Boskiego Miłosierdzia. O Boże Wszechmocny,
ktory udzielasz Chleba Niebieskiego Żyjącym
na Ziemi, daymi gorliwość Duchem Szczęśli
wych z tobą, w Niebie krolujących.

Gdy Kapłan Mowi
Confiteor.

Upokorz się na widok twych grzechow
y mow.

Zgrzeszyłam Panie, Zgrzeszyłam! Twe przykła
zania z gwałci

ania z gwałcisz; Jo wszystko co mi służyć było
powinno do podobania się Oczom twoim. Uczyń
tego wszystkiego, abym się w nich stał wono
ważeą. Moje myśli, słowa, uczynki, wszystko
o jest we mnie, wszystko co wychodzi z Ust, y
serca mego, to powinieneś poświęcać na two
ią, Cześć y Chwałę. Żyć mnie nie wydał na ten
świat, tylko żebym dokochał, y tobie było po
słuszną. Rzadkom dopełnił powinności Po
słuszeństwa, ani Miłości twojey Ustawiczną.
estem Niarołomca. Tego się spowiadam, to
ze wstydem wyznaję. Szukać nie będę Usprawiedliwienia się przed Tobą, ale upokorzywszy
się z Jawno grzesznikiem bijąc się w Piersi
mowić będę. Moja wina, Moja wina, Moja
Wielka wina. Zgrzeszyłam! Gniedorzyć mi Ni
gdy będzie powiadać te słowa, do Wyznania
prawdy y poniżenia mey Pychy. Na twoją Na
tchnienia, na pomocy y łaskę nigdy mi
nie zbywało, alem je Odrzucał, Dałeś mi ser
ce proste, wlałeś w Mą Duszę, Ducha Religij,
Ducha Sprawiedliwości: alem ja tego na
Złe zażył. Moje występki były Częste, y wzra
stające się, a nałóg Wielki, bo dostarczają
ce do twey Obrazy Panie. Stądeż się mogł Ośmie
lić jść na gody tych Wybranych, do spożywa
nia Chleba Niebieskiego, Święta Panno, kto
ras prziedemną

rai przedemna. Stała się Świątnica Słowa
wcielonego! Święty poprzedniku Anielo
ktorzi gotowali drogę przez Puszczę! Wierni
Uczniowie ktorzy się słuchali z pojętnością
przyimowali z niewiescieżona, Wiarą na ty
Mistyczney Wieczerzy do ktorey ja teraz po
was przystępować będę. Duszo Błogosła-
wiona, ktora zasiadacie w Niebie y jesteście
bez Ciemności Widocznemi Uczestnikami
tey Storkiey Skarbnicy. Łączcie się ze mną
ziednaycie taskę dla mnie! Mowcie do nie
go, a On was wysłucha. Jego Miłosierdzia
mowić będzie, ba y Obrazy Boga z Oblicza
Gniewu. Czemuż nie mogę o Boże! przyjąć
Ciebie, w tak Czyste Serca, jak jest twoie
Swiętey Matki, tak Pokutujące, jak jedno
z Nayważnieyszych Proroków, w tak pojęte y
posłuszne, jak twoich Uczniow, w tak Zak
liwe jak twoich Wybranych w Niebie. Wiem
że jest Myśl Stałości, przewyższa moją Sta-
łość y Nieczemność. To jeżeli nie podobna
one pozyskać, przynaymniey niech mi się
godzi dopełniać pragnieniem.

Gdy Kapłan mowi, Kirie eleyson.
Westchni do Boga o Miłosierdzie
y mow.

Zmiłuy się nademna, Panie, Ah! jeżeli do
strzegać będziesz moich nieprawości,
to przed tob

to przed tobą nie wytrzymam: y jakie mogę się
Siłe taczyć z Tobą? przyrownać do Ciebie Cze
ia, które nie jest tylko Sprosne Naczynie błę
dow, Słabosci, y niemocy? Bjakże Ośmielę się
zbliżyć do Ciebie, jeżeli na mnie nie spogrzysz
Tkiem Miłosierdzia? Jedno wegrzenie
twey Swiętey Sprawiedliwosci, bowiem mnie
zmiesza, bowiem. Obroci, zginę, jak od Pioruna.
Ale dni Szczęśliwe o Panie przymierza y odpu
szczenia, nie są jeszcze dla mnie Zamknięte.
A dni gniewu y Zemsty są Oddalone. Więc
mogę Wzywać twego Imienia Panie, mogę
Ciebie nazwać moy Oycze, moy Zbawicielu,
w tym tu kosciele postrzegam Same Znaki do
broci: W tym Ołtarzu widzę że jesteś przytom
ny. Siedzisz dla Szczęścia Samey Taiki. Zbli
żam się z Ufaniem y Nadzieją do Tronu
twego Miłosierdzia, y mowić będę: Panie
Zmiłuy się nad nami Ten Głos wychodzi z
gruntu upokorzonego Serca, a Wołam do
Ciebie z Skrudła Dawida, z Wiara Ciemnego
Jerychontskiego: Puść w Niepamięć Grzechy,
a rozpędź Mgłę Ciemności. Ta Uczta Mistyczna
nie była zgotowana, tylko dla Synow Swia
tłosci. Twa Dobroc wzywa y mnie do Niey, a
jedna tylko Miłosierdzia może mię Uczy
nić godnym przystąpienia.

By kapłan

Gdy kapłan mowi.

Gorja.

Chwała Bogu. prozi o Pokoy.

Chwała na Wysokości Bogu w Niebie a pokoy ludziom dobrey woli na Ziemi. Te słowa śpiewali Aniołowie przy Żłobie Betlejemskim te ja teraz powtarzam widząc Ciebie Panie ukrytego pod Osłoczeniem Ciemna Zasłoną. O jak wielka Chwała Bogu Naymocnieyszemu, ktory siedzi na Niebiosach Wysokości. O jaki Pokoy, jaka pociecha dla ludzi Dobrey woli na Ziemi! Chwała Bogu ktoremu się sprawiedliwość ujścita przez Ślub Wiecznych tak szlachetnej Ofiary. Pokoy y pociechy ludziom dobrey woli na Ziemi, ktorzy codziennie widzą Boga upokorzonego dla ich Zbawienia, a swą własną chwałę ego ich istnością. Wielbię, Błogosławię, Czczę, kocham, witaniam się Panie. Patrzę z zadumieniem y radością na widok, na Zbior, tak wielkiego Miłosierdzia y twoiey Miłości. Nie będę z niey korzystał? Cierpiąż aby dla Wyżerzących serca skłonności, stąd mi się nie łaskawszą? Będę chciał ginąć na Złość tobie, w brew woli, y myśli tylu Ofiar, ktore czynisz dla mego Zbawienia

go Zbawienia. Odrzucęż jeszcze pokoy, ktoremi
polecasz. Nie przemogęż się do pozyskania tey
dobrey woli. ktora wszystkiego jest Źrzodłem.
Uspokoy, przytłum, Boże moy tę okrutną Ul-
tarczkę ktora tak często wzmaga się w sercu
moim, y ustawiczną między Ciałem a Duchem,
sprawuje wojnę. Oddal ją, a nadewszystko tę
wojnę buntownicza, potępienia godną, kto
ra grzesznicy tobie Zbawicielu wydaią.

Gdy kapłan czyta Ewangelię

Coby to za żyk był O Boże! myśl myśl, myśl Ktho
rości, jeżeliby m nie słuchał tego słowa Bożego
ktore jest mi ogłoszone przez usta Proroków,
Uczniow, y Ewangelistow, b jakie nie mam być
przerażony pogroźkami, a pocieszony Obiet-
cami, kiedy mi wszystko oświadczaią w imie
twoie, atoż im sam One opowiedział. Ewange
lia, jest to twoia robota, nic w niey nie widno
coby nie wychodziło z twoiey Boskiey Mądrości.
Podź! wyrzyny na moim sercu te przedwieczne
prawdy, ktore zamykaią w sobie Wagę Nay
wyższey twoiey Mocy, y wszystkie światła twoiey
Mądrości. Niech ta pochodnia a poświęcona
oświeca y prowadzi kroki moie, w drogę
sprawiedliwości. Mow do mnie bez przestan
ku, co niegdyś

ku, co niegdyś mowił Moyżesz do Żydow. Oto jest co Pan mowi! Oto jest co wam zaleca. Oto jest, co wam zakazuje. Oświęte Prawa, O Zawienne Ustawy, ja potysiąc kroć razy, O was zapomniałam. Was porzuciłem. Ale Bog prawdy skoro się ze mną złączy, zjedno mi talent pojętności, doda mocy y sposo bności do jch Wykonania.

Gdy kapłan mowi
Credo

Uczyn Akt wiary o przytomno sci Boga Whaysw: Sakramencie

Wierzę Panie ja ty jesteś nie tylko Bog Je den istotny w trzech Osobach, ktore Oná sa rozne, nie sa tylko jedne, y nie rozdziel ne Jestestwo. Ale wierzę, jeszcze, iż jesteś rzeczywiscie przytomny, w tym Nayśw: Sakramencie. Wierzę, że w tym Sakramen cie Ciała y krwie, ponawiasz też same Ta jemnice, o ktorych Czytam w Swiętey Ewan gelij. W tym Sakramencie Znayduje Ta jemnice Narodzenia twego. Widzą c cię na Ołtarzu, jak w Betlejem Nowo Narodzo nego, w Pieluszki zawinionego, a mało Zna jomego, Chyba od Duchow Niebieskich, y po

kornych Znayduj

wnyde. Znayduie Tajemnice Życia Ukrytego:
widząc cię Zapomnianego, y Opuszczonego. Znay
duie Tajemnicę Smierci twoiey, widząc cię na
Ołtarzu Codzien idącego na Ofiarę, jak nie
dźwi na krzyż Wydanego. Znayduie Tajemni
ce Twego Pogrzebienia: widząc cię w tym przy
rzyku, jak w Grobie Zagrzebanego. Na Ostatek,
znayduie Tajemnicę twego Zmartwychwstania
widząc cię jak Cześka karmisz twym Uwiel
bionym Ciałem, jak go na wieki Wyzwolites
Władzy y mocy Smierci. Nie będę więcey
Zagadnicia w sercu tym, ktorzy cię w Życiu
Smiertelnym Znali: Nie będę doświadczał
ni Smutku, ni niecierpliwości, z ktorą pragne
li, widzieć cię krolowie y Prorocy; Moia mo
cna wiara Odkrywa y daie mi poznać to
Oblicznie, Czego Prorocy, z usilnością pragne
li.

Gdy kapłan Czyni Ofertorium.

Poleca się y prosi o taskę poświęcaiącą

To co ci ten kapłan Ofiaruie Panie, nie iest
jeszcze, tylko Sama Ziemska istność: Ale mo
cą twego Słowa, w net się stanie Ciałem y
krwią. Ie

ykrwią Jezusa Chrystusa. O Boże Naypotężniejszy! Ofiaruję ci moje Serce, składam w twoje rany. tyje Odmień. Tyje przekształtuy. Tyje poświęć. Przekni tylko słowo, a będzie poświęcone! Odrysuy w nim Obraz twojey Wszechmocności, który ja zbyt łatwie potrzaskroć Zmazałem, lub grzechem skaliłem. Przemień błędne jego skłonności, wte szczęśliwe poznanie, które szacuje ykocha Cnotę: Wygub, wyniszcz tę grzechową przywarę co wskroś niszczy y przemuje, a dokonay z taką prędkością, z jakiegwałtem burzyć będziesz te wszystkie jstności, którydy nie zostaje tylko Sam Cień y dym próżny: a natychmiast spraw, abym się stał Człekiem Niebieskim, Człekiem nowym, Człekiem godnym Ciebie na Ziemi zpkania, y w Niebie z tobą na wieki królowania.

Gdy kapłan Obmywa ręce mowiąc Lavabo.

Pros Boga o potrzebne do komunij Oczyszczenie.

O Swięty Boże! który ięgdys mowił

do jednego

lo jednego z Mezniow. Jezeli Ciebie nie Umyje,
nie będziesz miał Uczestnictwa ze mną. Kto
ley dziś na mnie te Zbawienne Wody ta-
kil twojey, aby Omyty y Oczyscity Duszę
moją. Chcę. Chcę przystąpić do twego Swię,
tego Stołu, y zakosztować Chleba Zywota, które
po zajsie nie należy przyimowac, tylko Synom
twego Krolestwa. Przyimę tę Mannę zakryta, ktò
ra jest tylko dla Zwycięzcow Siata, y grzechu.
Jestem że ja z liczby tych, co go Zwyciężyli? ah,
nie! On mnie Zwyciężył. Opłakuję ja jego poda
lem się Władzy: Zmaże, Wygłodzy ten grzech
Panie! tak, aby więcey y Śladu nie zostało moja
Nie prawowicie w Mym Sercu: Nie dopuszczay a
by moja Dusza krwią twoją Odkupiona gine
ła z bezbożnemi. Jezeli kroki moje nie Chodzi
ły Śladem Niewinności, Wyrwij je, z mojch
Występkow przepaści.

Gdy Kapłan Czyta Prefacyę.

Łącz twego Ducha uszanowaniem tym,
które Aniołowie y Swięci, oddaią Jezu
sowi w Niebie.

Co za to Słyszę o Jezu! o to głos Sługi twego mowi
do mnie

do mnie, abym zapomniał o rzeczach Ziemskich, a podniosł Myśl, Ducha, y Serce, aż do Nieba. Cóż to widzę o Boże! Aniołow, którzy Ciebie wielbią Mocarstwa Niebieskie padaią na kolana przed tobą. Dusze Czyste, Dusze Swięte z Zadumieniem rozpływaią się w Miłości ku tobie! widzę ią szczęśliwą ia jest roskosz, bydź z tobą. Ah! iakto widowisko jest dostateczne do mego Uniżenia y upokorzenia. y iakto przyimować będę Boga, który z taką chwałą kroluie w Niebie. który ia jestem Panie, abym miał część Ci dozwolonej Swiętym? Odważyć się ktoś moy Swiatowy mieszać z Swiętych Chwałę Chrześcian. Dozwoliłeś mi tego Panie: wiec wszystkich błagam, prosić będę, aby me słabe wsparli przemożenie. Swięty, Swięty, S. Pan Zastępow. po Całym Swiecie rozlega się Chwała twoia: Cały Swiat ią wielbić nie przestaie: I On że wstąpi we mnie, y zemną łączyć się będzie? Ia ledwo jestem w stanie ucze nia wielkości tego, a on mi chce udzielać taski Swey Boskiey istności.

Gdy kapłan Czyta kanon.

Ofiaruię Modlitwę zakosciot S. za króla y Całą Oyczyznę.

Modlitwy moie

Modlitwy moje o Boże! nie mogą bydź nigdy for
iwsze, większe, a w Oczach twoich przyjemniey
sze, jak w tym Momencie: kiedy się przygotowa
em do przyięcia Ciebie Samowładnego tak
wszystkich Rozdawcę. Boże przychilny; wysłu
chay me prozby, Pobłogosław S. kościołowi do
którego mnie przez Chrzest, wiecznie przyta
czyłeś: On dziś otwiera Swe Skarby, daiąc mi
ciało y Ciało Swego Boskiego Oblubieńca,
Pobłogosław, Nayważnieyszemu Pasterzowi, Biskupom, y Całemu Duchowieństwu: Ześlij na
wszystkich, których Wezwałeś do Sprawowania tey S. Ofiary, Ducha Gorliwości, Ducha
Czystości, Ducha Świątobliwości. Wzmacniay w nich istność Wiary S. Daymi Ducha
dokładney Nauki y pojętności! O Boże! —
Szczególna Całego kraiu Nadzieio! Broń nas, —
Zastępuy teraz w Uciskach; innej nad Ciebie
nie Znamy pomocy: A Wszechmocności, daytaskę
Oświecaiąc, bądź prostą drogą, y przewodnikiem
Panuiącemu, y tym Wszystkim co radą z Prawa
krajowego, z nim są złączeni. Na Ostatek rzuć
Łaskawe Weyrzenie na Wszystkich Wier
nych tu Zgromadzonych, a Wszechmocności na

Osobę

Osoby N.N. Wspieray, ratuy Słabych: pociesz. — Wspomoż Ubogich y Zasmuconych: Uzdrow grzesznikow, Oswiec Ciemnych, nawroc nie pokutnych. Za Wszystkich cię prosze Panie, bo Wiem — żeś jest Wszystkich Bogiem, y dla Wszystkich, Stałeś się Ofiarą. Wiem że Chciałeś, abysmy nie byli tylko jedno Ciało, y nie Ichmość tylko jedny Ludźmi.

Gdy Kapłan podnosi Hostyą.

I. Upokorzonym Sercem wielbi Jezusa Obecnego w tym Sakramencie y mowi.

Oto tu moy Zbawiciel! oto moy Bóg ukrywa się aby Oczu naszych nie przeraził Swiatłością Swoią Chwały: To co widzimy, nie jest już wiecznością Ziemska, ta już zniszczona: a na to Miejsce, jest Ciało Uwielbione Boga y Człowieka nam niewidome. O! Swięte Słowo, nieskończonego uszanowania godne, jakżeś w Oka Mgnieniu, tak Wielki Cud Sprawiłeś. Oto król Nieba, król Swiata, Rządca Narodow, teraz pod tą Figurą jest ukryty. Zdrzmy Wszyscy, Wielbmy Pana, padaymy na twarz, klękaymy przed Bogiem, który nas Stworzył, bo on jest Bóg nasz, a my

nasz, a my lud jego. O wielowładny Panie! im więcey
się znam do upokorzenia w twey Obecności, tym
barziey zadziwia mnie taska twoja, iż mnie się
oddajesz: Zapominam się nad Dzieciem
które mieć będę, przyimować do serca Pa
na tego, przed którym każde kolano
w niebie, na ziemi y piekle.

Gdy kapłan dalszy czyta kanon

Niebo się otworzyły, Swięty Swiętych z sta
pił na ziemię; Ołtarz stał się Nayjaśniey
szym tronem, gdzie sama Swiątość mieszka:
Aniołowie go otaczaią z naywyższą bogoboyno
ścią, uszanowaniem y miłością: Oni mu nad
gradzaią ludzkie wzgardy, Obłudę y nie pa
mięć. Co myślisz, co czynisz Panie? Gdy ta ty
sokie duchy upokarzaią się przed tobą, ty My
ślisz o mym zbawieniu, tysię polecasz Oycu
twemu, y stajesz się Ofiarą przebłagania
za grzechy żywych y umarłych, ty usychasz z
pragnienia łączenia się ze mną, ty mnie za
godnie zachęcasz, abym ci moje otworzył
serce. O królu chwały! za coż się ty ubie
gasz za

gasz za mną tak Sprzrzym Stworzeniem? jakim że mogłam sposobem tę twoję zlednać go liwość dla Siebie? Ah! Więcey niż potysiąc krotnie, przez grzech popełniony, Stałam się nie godną! Ale co mowię? nie jestześ tu Panie dla zgładzenia Winy? Nie stajesz się tu Ofiarą, dla przebłagania Boskiey Sprawiedliwości? Jesteś jedyną Odkupu Ofiarą. O Boże Życzę! Spoyrzy na Jezusa Chrystusa! ja nie jestem nigdy w Stanie przebłagania, y dopełnienia twey Sprawiedliwości. Ale nie Sam tu tylko Stawam przed Obliczem Majestatu Twoiey; Ofiaruję ci wraz z Sobą twego Nayukochańszego Syna, a mego Zbawiciela, jeżeli we mnie widzisz. Sam Obraz grzechu; w nim znayduie Swiątobliwość nayczystsza y Naydoskonalsza. Patrz Boże! Oto Baranek bez Zmazy leży na Ołtarzu wyciągnięty jak nie Żywy Słuchay głosu krwie jego! On ją Wylał, aby mnie nią Oczyścił; y przez tę tylko krew Swiętą, Stać się mogę godną łączenia się z tobą: A dopiero gdym cię go polecił jak Ofiarę. Ośmielę się przyjąć go jak mój pokarm.

Gdy kapłan mowi
Pater Noster.

Ofiaruy do komunij siedm Prozb w
Paciérzu wyrażone.

O moy Oycze ktory krolujesz w Niebie! Zacznij panować w mojey duszy: Poswięć ja Swoją Obecnością. Podbij pod Swoję Swięta Wolę: Day jey pojętność natchnienia twey łaski: Nakarm mnie dziś Panie tym Chlebem Mistycznym, ktory nasyca łaknących: Utrzymuje, wzmacnia Zdrowie y Syły Osłabionych: Zagaś w mym sercu wszystkie namiętności, Nienawiść y Zemstę: Odpuść mi tak, jak ja Odpuszczam: Doday roztropności do Unikania y poznania pokus, y doday mocy do ich zwyciężenia. Wybaw mnie Panie od wszystkich doległiwości, pod ktorym Ciężarem jęczyć nie przestaję. Zbliżam się do Ciebie, jak Syn do Oyca, bądź mnie nakarmił: Jak Sługa Występny do Pana, dla przebłagania Onego: Jak poddany do krola, abyś go obronił: Na ostatek — jak Strapiony, do Zrodła jedynej Swojej Pociechy.

Gdy kapłan

Gdy kapłan bije się w piersi Mowiąc
Agnus Dei.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata Ofiaro Czysta bez Zmazy, który sam tylko potrafisz dopełnić Sprawiedliwości Boga Obrażonego! Uczyń mnie Uczestniczką Zasług twey Niewinności, y Świętey Ofiary. Ach! jak ty dajesz mi dobry przykład pokory, łagodności, Miłosierdzia y Cierpliwości, — wyrzysuy te wszystkie Cnoty na Mojey — Duszy, abyć ci miłe w niey sprawiły Mieszkanie, y abyś tam znalazł Swoy Spoczynek, y dni Pokoju.

Pod Czas Komunyi
kapłańskiey.

Ah! któż ja jestem do przyięcia Pana y Boga mego! Nie Zatrwoży mię jego Wielkosci wspaniałość? Nie upokorzysz mię moja podłość y nikczemność? Natchnij y day mi jak nay żywiey uczuć Pana gorliwość, pokorę y Miłość, które mię wskroś przeiąć powinne, gdy przyste-

puję

nią do Tajemnicy tak Swiętey, tak Ogromney. Wyrzecz tylko Słowo Zbawienia duszy mojey; a gdy pragniesz z nią się łączyć, przygotuy się ią przyimować do tey godności, ktorąś dla niey zgotował.

Gdy kapłan Ostatnią Czyta Ewangelią.

O Słowo wcielone! ktoreś się ukryło upokorzyło do łączenia się ze mną; Tyco jesteś Swiatłem y Życiem Swiata? Oświeć mnie, Odkryi twą Wszechmocność, twą piękność. Niech wszystkie moje myśli z Uszanowaniem, z Uwielbieniem, z Zaufaniem, z Wdzięcznością y Miłością, tłumem Cisną, w me Serce; Niech wskroś One przenikaią, bo przystępować, y łączyć się będę z Bogiem Stworcą mojm. Ach! jak mnie wskroś przenikać niema, tak Swięta, tak Wielka twa Czynność? Wszyscy co cię przyimuią, staią się Synami Boga Żywego. — Co za Szczęście! Co za Chwała! Co za pożytek łączyć się z Bogiem, ktory jest

peten łaski,

peten taski, peten prawdy! O Jasko bez konca
O prawdo przedwieczna! O Swięta godnosci-
synow Boga Zywego! Stają się sprawami ta-
ski y prawdy. Co za moc! Co za Swiętnosć!
Co za wspaniałość w tym Sakramencie, kto-
ry łączy Czeka z Bogiem! Gubię się y zapo-
minam Panie w przepasci twych Tajemnic
w bezdennym Morzu twego Miłosierdzia
Przywięzuję się do Ciebie Wezłem nie-
skazytelney Wiernosci, kochania y Miło-
sci, ktora Szczegulnie wypłacac się
mogę Twey nieskończoney Dobroci.

Akt Wiary.

Boże moy! Wierzę mocno w to wszystko, Coś nam
Objawił, co twoy Swięty kosciół nam do Wie-
rzenia podał. Wierzę, boś ty jest Sama Pra-
da, y nikogo zwodzic nie możesz.

Akt Nadziej

Boże moy! Mam Nadzieję, iż z względow
na Swe Obietnice, na Nieskończone Za-
sługi Jezusa Chrystusa, dasz mi Życie
wieczne, y łaskę dostarczającą do O-

nego

rego Łąskania.

Akt Miłości.

Boże moy! kocham cię całym sercem: a kocham nadewszystko stworzenie! boś jest nieskończenie dobry. Tyś wszech rzeczy sprawca. Niechże cię kocham co raz więcey a więcey, niech cię kocham po wszystkie wieki.

Akt Skruchy.

Boże moy! trapi się, żmuci, serce y dusza moja: żem cię potykrotc obraził! o obraził dobro nieskończone! grzechy moje tu nienawidzisz, bo są przyczyną męki y śmierci naukochańszego Twego Syna, dla ktorey zasługi, zmiłuy się Panie! odpuść, daruy winy grzesznej.

Akt Pragnienia

Przybyway jedyne moje dobro, z pragnioną duszą moją twego przyięcia: przybyway jak nayprędzey! a przez usta ktoremi wnidziesz do ciała, przenieś się na tych miast do duszy mojey, ktora bez ciebie nie ma życia.

Potym mow. Panie nie jestem godna: a d d. finis.

Modlitwa przed Gotowaniem się do Spowiedzi S.

Przenikaiący skrytości serca Boże, który znasz chorobę duszy, wielkość y liczbę grzechow, stawam grzesznica upokorzona, wzywaiąca nieskończone dobroci y miłosierdzia twego. Stawam Curka Marnotrawna, nie godna Curki imienia. Osmielaiąc się rzucić do nog twoich Taskawy Oycze y Panie. Przyznaię się dobroczynny Stworco, że zgrzeszyłam, y zem niegodna nazwiska Curki twoiey. Ale spodziewam się, że gdyś krwi swey nie szczędził za mnie, to nie umkniesz odpuszczenia. Nie odrzucay mnie od Oblicza, y powiedz duszy mojey: Jam odkupienie twoie. Obroć na mnie to spoyrzenie przenikaiące, które przywiodło Piotra do Płaczu y skruchy. Magdalenę do żalu y pokuty. Zbłąkałam się, jako Owca od trzody y Pasterza, Omamieniem

Grzechu zwiedzion

grzechu zwiedziona. Ale ty dobrotliwy Pasterzu, ktory sto porzuciwszy Owiec, ich drogi zginioney szukasz, wezmij na to Miłosierdzia swego, y wnies do Owczarni. Jeszli Ducha S. Oświeciciela, ktory by ciemnosc zmysłow moich y twardosc serca zmiekczył y Oświecił: a sprawił grzechow poznanie, żal nieskończony, y ten obfitosc, gruntowne Wyznanie grzechow, y przedsięwzięcie nie pogrzeszone więcey nie grzeszenia. Niech podobne pobłażanie namiętnosciom nie Czyszkiwa prawdy wyznania; bo Namiestnikowi twemu rzetelnie y szczerze objawić się pragnę. Ułroztrząsni sumnienie twoje.

Modlitwa poroztrząśnieniu sumnienia.

Stawam przed tobą Boże na Wyznanie win moich, mowiąc do siebie: Nieprawosci moje opowiadać się będę Panu;

dę Panu, a on użyczy Odpuszczenia. Boże
moy! okryta jestem mnogością wstydu
grzechu, Wzniesć oczu ku tobie niesmie
zwiodła mnie Chuć Ciała, powab świata
wy, upadek Iliski z przyrodzenia, Małow
znośc Przykazań twoich. Okryminalny wy
stępku! o zufały Boski nieprzyjacielu, ile
cos mnie w prowadził. Panie! jeśli występ
ki moje roztrząsać będziesz, nie ostoi się
Dusza moja, zgrzeszyłam, zgrzeszyłam, wo
łam do Ciebie o miłosierdzie. Pomnij Pa
nie żeś przyobiecał, iż wktorąkolwiek go
dzinę westchnie grzesznik, y żałować bę
dzie, nie masz pamiętać występków jego;
Widzę am moy Boże skruszonym sercem
y żałuję, bądź miłościw pokutującey. Czynię
mocne y nieporuszone postanowienie nie
wracać się do grzechow obrzydliwości, bądź
przedsięwzięcia mego twierdza y podpor
przez najdroższą Mękę y krew wylaną
hoynie dla nas. Amen.

Akt Skruchy.

Jaki to wstyd

Jaki to wstyd dla mnie zem Ciebie je-
dnego obraziła, tak wiela dobrodrieystwy
będąc obdarzona, z nieskończoney two-
iey szczodroty: czy tegoż się pomnie spo
dziewał? brzydząc tą Dama sobą, proszę od
puść niewdzięczności moje; wyrzekam się
z całego serca wszystkich grzechow cale
go życia, osobliwie tych, do ktorych poczu-
wam się być teraz winna.

Gorliwy Akt Skruchy y Nadziei.

z żalem y skrucha wyznawaiąca grze
chy maią Jezu winowaycę. Zgrzeszyłam.
do nog skrwawionych twoich upadam;
niegodna spoyrzenia twoiego, ani godna
łask y dobrodrieystw twoich. Nie mogę
śmiercić, że mi grozisz potępieniem y pie
kłem; bo własnym moim osądzeniem po-
tępia mię sumnienie, y nie taię wielkości
grzechu mego; ale odpusc, wybacz przeko
nanej y upokorzonej winowaycy prze
stępstwa, y zasłużone kary wyznawaiącej

Daruy

Daruy mnie Sędzia Sprawiedliwy, daruy
litościwie. Jeżli Sprawiedliwość u-
ważać będziesz, zginęłam; jeżli mi-
dzia nieskończonego postudiasz, w Na-
dziei stoję; ktoż bowiem desperować bę-
dzie zważając twoją Mękę, katownie,
biczowanie, koronowanie, krzyż, gwoz-
dzie, żołcia pojenie, serca twego prze-
cie? żadne za mną zasługi nie mowią,
procz tych; więc twoje srogie biczowa-
nie, twoje z Obego Uraganie, twoje Ty-
siączne rany y boleści Ofiaruję. z Ma-
gdaleną płaczę, wzdycham, y żałuję, a
z Publikanem w piersi się biję. Nie odrzu-
caycie Jezu, u nog twoich pokornie leżą-
cą, y proszącą o Miłosierdzie. Pozwol —
Panie, niechay łzy moje zmieszają się z
krwią twoją wylaną; a pomieścisz w —
stuszności Sądu urzalenia. Ktoż posta-
Sędziego, a wdzięcznego Ojca;
Sędziego bowiem lękam się, Ukrzyżo-
wanego rękoma chwytam. Zgrzeszyłam
Zgrzeszyłam

Zgrzeszyłam, wyznaję grzechy moje grzechy nie zliczone. Przeto być bita y karana będę się. Bij, y karz Ojcze kochany, byleś mię wiecznie nie ścigał kara.

Po spowiedzi mowi Psalm 102.

Błogosław duszo moja Pana y wszystkie wnętrzności moje Imię jego.

Oddaj Chwałę duszo moja Panu, a nie zapomiętaj dobrodzieystw jego.

Który bywa y jest miłosciw wszystkim złościom twoim, który uzdrawia wszystkie choroby twoje.

Który odkupuje z zatracenia żywot twój, który cię koronuje w miłosierdziu y litości.

Miłosciwy a litościwy Pan, nie skwapliwy, a barzo miłosierny.

Nie według grzechów naszych sprawił się z nami, ani według nie prawości naszych płaci nam.

Jako jest daleki wschod od zachodu słońca, tak dalekie uczynił od nas złości nasze.

Jako Ojciec

Jako Oyciec zwykł być Litosciw nad
Synami swemi, tak się z litował Pan
nad temi, co się go boją, bo on zna
utomność naszą.
Chwalcie Pana wszyscy Aniołowie jego
Słudzy jego, wy, co Czynicie Wolę jego
Błogosławcie Pana Wszystkie Sprawy
jego, na Wszelkim mieyscu panowa
nia jego, Oddaj Cześć Panu Duszo
moja.
Chwała Oycu &c.

Modlitwa.

Wszechmogący a Miłosierny Boże! kto
rego Miłosierdzie bez liczby, dobroć
bez końca, Nayswiętszemu Majestato
wi twemu z Całego Serca mego, y zewsz
stkich Sił duszy mojey dziękuję za nie po
jętą dobroć twoją, którąś mi pokazał,
gdyś mi tak łaskawie grzechy moje od
puścił. Niech będzie Błogosławiona
dobroć twoja, y niech będzie Błogosła
wiona nie ograniczona miłość Syna
twego, która go do tego przywiodła, że
tak Ojcowy

iak łatwy znalazł y postanowił sposob na
oczyszczenie grzechow moich. Ztąd wie
nocznemu Wszystkich Wdzięczności, które
o Szczerze Pokutuiących odbierał, odda
ć dzięki y Chwałę, tak z strony Nie
bieskich, jako Ziemskich y podziemnych
Dusz, teraz y na wieki wiekow Amen

Modlitwa
Przed odprawieniem pokuty.

A ponieważ o naymiłosciwszy Boże! tak wie
lą y wielkiemi grzechami moiemi nieszno
sną tobie y Chwale twey uczyniłem krzyw
dę: przeto gotowa iestem Boskiey twey
Sprawiedliwości dosyć uczynienie ta
kie, iakie siły moie znioszą, oddać y wy
konać. Więc Pokutę tę od Spowiednika
mieniem twoim naznaczoną, wiernie,
y z gorącym Nabożeństwem wykonam.
Ktoryby mi to dał, abym z takim Nabożeń
stwem y miłością onej wypełnił, abym
większe upodobanie w tobie sprawił, a
niżeli gdym ci przez grzechy moie zada

ta resignowosci, co abym uczynic mogła dla tego tącze y jednocze te moje pokute z Sprawami Krzyżtkiemi dla nas odprawionemi, ktore ukochany Syn twoy, — przez trzydziescie y trzy lat postami, Krzyżem y Modlitwami Wykonał. A w zjednoczeniu onych wszystkich Ofiaruje to bie te N.N. mnie za pokutę naznaczona. Spogrzyj tedy nayłaskawszy Oycze na — mnie dłużnicę twoją, do nog się Boskiego Miłosierdzia tulącą, y krzywdy tobie poczynione, wzajemną miłości przysługą nadgrodzic usiłującą: taką racz mi dać moc y łaskę, abym według twego upodobania, te N.N. odprawic mogła. Amen.

Modlitwa po Pokucie.

Nayswiętszy Oycze! w zjednoczeniu Wszystkich pokut, ktore dla Chwały Imienia twego odprawione są, Ofiaruje tobie te moją Spowiedz, y dosyć uczynienie, prosząc abyś one przez Zasługi Męki Syna twego, przez przyczynę Błogosławionej Maryi Panny y Wszystkich Świętych Apostołow, Me-

Stotow, Męczenikow, Wyznawcow y Pa-
nien, wazne y mnie zbawienne uczynic,
y przyjąć raczył.
A naczym mi zeszło do Szczerego przyg
towania, do doskonałey Skruchy, praw
dziwey Spowiedzi, to wszystko poruczam
Naystodszemu Sercu Jednorodzonego
Syna twego jako wszelkich dobr Skarbni
cy, ktorego dostatek, moy niedostatek
niech doskonale przed toba zastąpi, A
by przez toż Samo Serce, wszelkie niedo
skonałosci, y niedbalstwa moje w przy
mowaniu tego Nayśw: Sakramentu po
pełnione, Zupełnie y doskonale na Chwa
łę twoją Sobie nadgrodził, a mnie tak uwol
nic raczył w Niebie, jako mię kapłan Slu
ga twoy, twoją mocą Uwolnił na Ziemi,
przez Pana Naszego Jezusa Chrystusa,
ktory Żyie y kroluje na wieki. Amen.

Akty przed komunią.

Akt wiary.

Chociaż przeciwko świadectwu Zmysłow
mojch wierze

mojch. Wierzę mocno moy Boże! że idę przy
mować Jezusa Chrystusa Zbawiciela me
go, Ciało jego uwielbione, krew Naydroższa
Duszę y Bostwo nieskończoney godnosci
Wierzę to wszystko Panie, ponieważ mie
w tym upewnia Słowo twoje: jestem goto
wa własną krwią podpisać, jako tę prawdę, tak też y inne wszystkie, ktoreś objawił kościołowi Swemu.

Akt Pozranowania.

Lubo cię moy Boże! widzę w tym Sakramencie, w takim Stanie, ktory się zda być mnie przyzwoitym twojey Nayswyższey godności z tym wszystkim Oddaięci tak zostaiącemu nayglębsze pozranowanie. Wiem ja, że jesteś rowney Czci godny na Ołtarzu jakieybyś po nas wyciągał, gdybyś się nam pokazał w niedostępnym Chwały twojey Majestacie. Wyznaię, że ci jako w Niebie, tak pod przypadłościami Chleba zostaiącemu należy Wieczna Cześć, y Chwała od ludzi y Aniołow.

Akt pokory.

Zkąd mi to

Zkąd mi to szczęście, że Bog raczy przychodzic do mnie? y jaż to wzgardzone Stworzenie przyjmę Stworcę Nieba y Ziemi? y jaż to potyleckroć grzechami zmazana Wezmę w Usta moje Swiętego Swiętych? przez wszystkie prawie dni Życia mego na tom tylko pracowała, abym się stała nie godną tak wielkiego honoru. Ach Panie! znam y wyznaję moją niegodność, do Tegobym przyszła, gdybyś mój Boże nie skutkał wrodzoney twojey do miłosierdzia skłonności!

Akt Skruchy.

Upraszam cię tedy pokornie abyś nade mną nieskończone Miłosierdzie swoje pokarał! Przepuść Panie! Przepuść moje grzeszney, żalem zranioney, y swoich błędow wstydzącey się; niech moje grzechy nie odmieniają, w truciznę Manny niebieskiey. Przyrzekam się niemi z całego serca mego, dla tego jedynie, że cię nie cnoty nasze Obrażają. Boże w dobroci y Miłości

broci y Mitosci nieskonczony! Weyrzyj na mnie Marnotrawną Curkę, ktora upada do Nog Oyca swego. Naymitosciwszy Oycze! Zgrzeszyłam, pobudziłam cię do gniewu grzechami mojemi, Ale ci przyrzekam, iż za pomocą Taski twojey, więcey cię nigdy napotym Obrażać nie będę.

Akt Nadziei

Ponieważ nie mając Względu na moią niegodność, Sam się tego Boże mow domagasz, abym był pokarmem mey duszy: Czegoż się mam spodziewać po tobie y twoiey dobroci? Mam Nadzieię, że ten Boski posiłek będzie mi tak zbawiennym, jak był niegdyś tak wielu Swiętych; tak trzymam że mię dobroć twoia napełni Taską y Błogosławieństwem, że Skażone grzechami serce moie odmienisz y One doskonale od wszystkich niedoskonałości Oczyścisz.

że przy po

że przez pomocy twojey takie będę prowadziła życie, przez ktorebym zasłużyła na jasne w niebie twojey twarzy widzenie, ktora jest teraz zakryta w tym Nayswiętszym Sakramencie.

Akt Miłosci.

O Boże! wszystkim ludziom nieskończenie miły, ktory oświadczasz w tym Sakramencie niezmierną miłość, wielce nad tym ubolewam, że cię nie mogę tak kochać, jako cię kochaią Aniołowie, y święci w niebie: wyświadcz mi przynaymniey tę łaskę, abym cię według możności y zdolności mojey kochała, wzniec w sercu moim ten Boski płomień, wygaś w nim wszelką inną miłość, ktora ci się nie podoba. Spraw to moy Boże! abym mogła mowić prawdziwym sercem, że cię kocham serdecznie.

Akt Nadziey.

Przybądź o miłosciwy moy Zbawicielu, przybądź do —

Przybądź do mnie, oto dusza moja je-
dynie wygląda na ten szczęśliwy mo-
ment, którego się dostaniesz w dzier-
żawę. Ty Sam jesteś mojm dostatkiem,
moją rozkoszą, moją chwałą. Pospiesz
tedy do mnie z przybyciem twojm, aby
nademną pokazał dowód miłosier-
dzia twego. Żądam całym sercem
jak najprędzej z tobą się złączyć —
na ziemi, nim będę mogła mieć —
szczęście zjednoczenia się z tobą na
wieki w niebie. Amen.

Akty po komunii S.

Akt wiary

Już cię tedy otrzymałam nieskończe-
ne dobro moje, już cię osiągnęła
Boże mój! do którego, jako do celu
swego wszystkich duchów niebieskich
y świętych Pańskich złączone z podz-
wieniem zmierzają affekta. wie-

rzę mocno

rzę mocno, będąc wsparta, niezawodną Słowa twego powagą, że mam w Sercu moim Zbawiciela Świata, tego Boga oraz y Człowieka który się ma rodzić w Betlehem y który tak wiele Cudow Czynił w Judzkiey Ziemi. Com ja jest o moy naywyższy Panie, abym zasługiwała na tak wielki honor, którego sami Aniołowie nie są godni.

Akt Uszanowania.

Poruszona wdzięcznością za nie opłacowane dobrodzieystwa, które dopiero odebrałam z twojey Boże moy dobroci, dziękuję ci za nie, ile mi mocność moja dopuszcza. Wybacz mojey niedoskonałości, że ci nie mogę oddać takiego Dziękczynienia, jakiego godny jesteś. Bądź na wieki Błogosławiony y podziwiony od wszelkiego Stworzenia. Niech ludzie którym tak wielkie świadczysz łaski

ski, wiecznie wyspiewuja twoje Mito-
sierdzie. Niech Caly Swiat Ogłasza Cu
da, ktore dobroć twoja dzielnie we
mnie sprawiła.

Akt Milosci.

O Boże nieskończenie mity! ktoryś m
zawsze niewypowiedziane kochał —
jak znaczny dziś dowod twojey odbie
ram miłości? Co za Cuda dla mnie Czy
-niłeś. Niech będzie przeklęty, kto cię nie
kocha, niech będzie przeklęty, kto ko
cha co innego oprocz Ciebie, albo li-
też takim affektem, jako y Ciebie. Zda
jemi się że zostając w skrytosci ser
ca mego, o toż samo mnie teraz py
tasz się, o coś się niegdys pytał twego
Apostoła: Piotrze czy kochasz mię? bę
dęż się niebieski gosciu duszy mojej
ważyła tobie to powiedziec, że cię ko
kocham? co by to za wiernosć moja
była, gdybym ci odmowiła tey Milosci
ktorey się

ktorey się odemnie spodziewasz y do
magasz. Prawda, że dotąd niewdzię
czne y zakamieniałe Serce moje nie
chciało się tobie Zupełnie oddać, —
lecz je teraz Całe na zawsze tobie po
święcam, nie tylko na zawdzięczenie
twoich dobrodzieystw, ale też na znak
poddaństwa mego, z ktorym się pod two
je oddaje Przykazania. Dopuść Panie
y Boże moy! abym ja Wzgardzone =
Stworzenie mogła rzec w Obecności
Nieba y Ziemi, że cię kocham z Całego
Serca, że niechcę odtąd nic bardziey —
nad Ciebie, ani żadney rzeczy takim
Affektem miłować, gdyż ty Sam je
steś Panem Serc naszych.

Akt Ofiary

Boże miłości! Boże dobroci! oddaję
się tobie Całą, nic Sobie nie zostawu
jąc, ponieważ y ty Siebie Samego da
rujesz mnie dla zdrze twojey. Ofiaru
je ci to wszyst

jęci to wszystko cokolwiek jestem,
co kolwiek mogę. Poswięcam ci ze —
wszelką chęcią Ciało, Duszę, Życie, Dz
wie moje, wszystkie moje Myśli, Sło
wa, uczynki, dary przyrodzone y nad
przyrodzone, wszystkie moje uciech
y kłopoty, Smutki &c &c. Niechcę odteg
czasu nic czynić, y owszem ani umierać,
chyba dla ciebie samego.

Akt Prozby.

Oycze Miłosierny, ktorego dobroc ro—
wna się wszechmocnosci, pokaż tych —
dwoyga przymiotow twoich skutek, na
tym mizernym Stworzeniu, ktoreś ra
czył twoją uczcić obecnoscią. widzisz
jawne ubostwo moje, ktore mie ogarr
neło, widzisz nieszczęscia wieczne y do
czesne, ktore wiszą nad karkiem moim
niech że cię poruszy nędza moja, niech
dornam skutku przytomnosci twojej
niech Boskie ręce twoje, lecza rany
moje, niech mię wszechmocne ramie
twoje od wszel

twoje od wszelkich zasstania natarczywo
ści, niech nayswiętsza Dusza twoja po-
święci grzeszną Duszę moją, niech two-
ja miłosc zapali Serce moje: niech na
Ostatek swiąte usta twoje wydadzą
dźwięk Słow Żywota, niech ogłoszą
przed Gaśem przyjemny dekret z kto-
rym się w dzień sądu Ostatniego do two
ich odezwiesz Wybranych.

Akt przedsięwzięcia

Pełna ufnosci ktora mam w Wszechmoc
nej twojej obronie, ponawiam przed to
ba Panie moy, Wszystkie moje przedsię
wzięcia ktorem ci uczynił względem
dochowania nienaruszonej wiernosci
mojej. Wyrzekam się wszelkiego do rze
czy Swiatowych przywiązania. Chcąc
od tąd całe do Ciebie należeć. A ponie
waż raczysz przemieszkiwać we mnie,
muszę się zapatrywać na Siebie, jako na
kosciół żyjący Bostwa twego. Niepo-
ustanie więcej nic Swiatowego na tym

języku

języku, na którym spoczołeś; niech cię
nigdy niegodziwemi żądzami plugawic tego serca, któreś swoją poświę
cił obecnością. Będę się usilnie sta-
rała zachować czystości ciało, które
miało szczęście posilić się ciałem twoj
Sprawa to moy Boże! aby te obietnice ni
były próżne! Nie umykay odemnie wi
łowładney Obrony twoiey, gdy mi przy
drze utracać na jaki czas przytomnoś
ciała twego. Zostawaay zawsze ze mną
przez łaskę y miłość twoję.
Nie dosyć na tym moy Boże, że dziś czy
nię przedsięwzięcia powszednie, przy
rzekam ci jeszcze w szczególności, że
się będę ćwiczyła w tym dobrym uczyn
ku. N. N. że się będę strzegła tego wy-
stępku N. N. uczynię memu nieprzyja
cielowi tę przysługę N. N. wstrzymam
się od uciech niebezpiecznych istowa
rzystwa przynoszącego zgubę duszy
mojey. będę na lepsze y na krótkie
zabawach czas trawiła. będę się pil-
niey przykła-

niey przykładata do pełnienia mojey powinnosci &c.

Affekt z Odpustem Na danym od Jana II Papieza.

Duszo Jezusowa poswięć mię. Ciało Chrystusowe zbaw mię. Krwi Jezusowa obmyi mię. Męko Jezusowa posil mię. Rany Jezusowe uzdrowcie mię. Serce Jezusowe przyimyi mię do siebie. Rudra Jezusow Ożyw mię. Dobroci Jezusowa ukontentuy mię. Piękności Jezusowa pociągnij mię do siebie. Pokora Jezusowa racz mię unizyć. Cichości Jezusowa racz mię poskromic. Pokoju Jezusow uspokoy mię. Miłosci Jezusowa zapal mię. Łaska Jezusowa napełnij mię. Miłosierdzie Jezusa zbaw mię. Swiątobliwosci Jezusa poswięć mię. — krzyżu Chrystusow, umocnyi mię.

Gwozdzie

Gwozdzie Jezusowe przeniknijcie mię
Cierznie Jezusowe zranijcie mię. Usta
Jezusowe pobłogosławcie mi, w ży-
ciu moim, przy śmierci, teraz y
na wieki Amen.

Godzinki o Swiętey Maryi Egipcyance pokutuiącey patronce.

Na Jutrznia.

Panie Otworz wargi moie
A Usta moie będą wielbić Chwałę twoię
Boże ku wspomożeniu memu po-
spiesz
Panie ku ratunkowi mojemu po-
kwap się
Chwała Oycu y Synowi, y Duchowi
Swiętemu. Jak była na początku
y teraz, y na wieki wiekow. Amen

HYMN.

Cudna Zyznego Egipcu Srdobo
Nay doskonalsza Cnot rozlicznych proba
witay Marya po grzechowey Zmazie
Skruchy Obrazie
Nad Niewinnemi Jordanu Wodami,
Oczyszczałaś się Wylanemi Łzami,
Z płaczem jęczącą witay gołębico
Przedtym Grzesznico.
Jakoś Marya lat przeszłych Zakała
W Swiętych Stron Swoich Slicznie Wy
bielała,
Jak upros niechay spłoczą Złości
Moje
Sokuty Zdroje.

Antyfona

Oczy jego jako gołębice nad potoka
mi Wod które Mlekiem są Omyte, y sia
dają wedle potokow nayppełnieyszych.
Modl się za nami S. Marya Egip
cyako
Abyś my od grzechow naszych wolne
mi byli.

Modlmy się

Przyimij Panie od grzesznych niewolnikow tabojch z głębokiego serca wycisnione łzy, y spraw abysmy w nich sprosnos życia naszego, tak Zbawiennie za tak łaskawa twoja obmyli, jako szczegulnego daru tobego Bogosławiona Marya B gspcyała w Jordanie pokuty, to jest w nieustannym za przeszłe życia płaczu, na duszy wybielała. ktory żyjesz y krolujesz na wieki Amen.

Na Laudes.

Boże ku wspomozeniu - ca ca
Panie ku ratunkowi - ca ca
Chwała Oycu ca jak była na - ca ca

HYMN.

Szczęśliwa nader Swiadecy Palestyna
Jakoś tam mężnie nowa Heroina
Do ktorych ciągnie z natogu poneta
Stargała pęta.
Wyrwałaś Umysł Swiatu w jarzmo -
dany
Skoruszyła

Skruszysta is miekich zwyczajow kaydany
Zdeptata is Mestwa dokument nie Staby
serca powaby.
Ktugoletniemu ktoras Natogowi
ak Teb odcina Holoferne sowi
Zbroń gdy mnie ciagnie Zlosci moc
potezna
Niewiasto Mezna.

Antyfona

Niewiaste mezna ktoż znaydzie dale
ko y z ostatnich granic jest Zaplata jey
Modl sie za nami S. Marya Bgipcya ko.
Abys my od grzechow naszych wolnemi
byli.

Modl my sie

Hay niewinniejszy duszo Czystych ko-
chanku Chrystie Jezu, Milosierdzia
twego pokornie Zebrzemy, abys my
jako Ktogostawiona Marya Bgipcy
aka mocą taski twojey uzbrojona,
dlugoletnich Zwyczajow peta Mezne
Skruszysta

Skruszyła, tak y my wspomożeniem twoim
stwierdzeni Nieszczęśliwych nałogow ko
dany odrzucili, y przez Słodkie praw
Boskich jarzmo na Wolność Synow B
skich wyszli. Przez tegoż Pana naszego
Jezusa Chrystusa &c &c

Na pryme.

Boże ku wspomożeniu &c &c
Panie ku ratunkowi &c &c
Chwała Oycu &c &c Jak było &c &c

HYMN.

O troyguż Chleba nie zwykłey Mistrzyni
Wstrzemięźliwości w Odludney pustyni
Przez lat Czterdzieście Żyłaś prawie
Cudem
z Wybranym Ludem.
w Nie utulonych lamentach Żal zwaw
Smaczne ci codzień wystawiał potrawy
Zastępowały pokutne popioły
Obfite Stoły.
Nie nasycone

Nienasycone Smakom dogodzenie
Jak zawstydzi twoje Umartwianie
Jak potępi Swiat zbytkiem tuczony
Gust Umorzony.

Antyfona.

Niatam Ty Swoje za Chleb we Dnie y
w Nocy, gdy mi na każdy Dzień mowią
Gdzież twoy Bog Psal: 41
Będziesz nas karmił Chlebem płaczu,
a napawał nas łzami pod miarą
Łzy popiół jako Chleb jadał, a napoy
moy mieszałem z płaczem
Modlmy się.
Wszechmogący Boże, ktoryś jako Ludowy
brany przedziwną Manną, tak S. Marya
Egipcyanka trzema Chlebami, y niewie
lą korzonkami przez lat Czterdzieście
y więcey na puszczy Cudownie karmił,
Zasil nie umartwione apetyta nasze,
Słodyczą łaski twojey, abyśmy więcey
w Życiu

w Życiu nic nie pragnęli tylko ciebie B
ga, który żyjesz y królu: a ca

Na Jercya

Boże ku Wspomożeniu: a ca
Panie ku ratunkowi - a ca
Chwała Oycu - a ca - jak było - a ca

Hymn

Większego mamy probę Umartwienia
z długoletniego Oczu twych więzienia
Przez lat Czterdzieście nie znała Cto
wieka
Skromna powieka
Okrągłe tez Czystych krynice
Oumartwione tak długo źrenice
Ogodny wieczney uszczerbek zapłat
krzywda bez strat
Co nato Oczy, zabijac gotowe
Duszę, tym Wzrokiem jak bazyliszkowe
Wy Oczy wieczney instrumencie kary
Dworne bez miary.

Antyfona

Antyfona

Nie oglądam więcey człowieka y Obywatela pokoju.

Ten który chodzi w sprawiedliwościach y zamrzia Oczy swoje aby złego nie widziały. ten ci będzie mieszkał na wysokościach. Izai: 33.

Modlsię za nami S. Marya Egipcyako Abyśmy od grzechow naszych Wolnemi byli

Modlmy się.

Zrzenico Oczow naszych, Nayśliczniey szy między Synami ludzkiemi, przez Laurzate krwią, Flegmą zarzucone, y Zastonione w Męce Oczy twoje. Supplikujemy Miłosierdzia twego, o podobny dar, skromności Oczu, jakiego Bł. Ogo stawionej Maryi Egipcyace dobrotliwie pozwolił. który z Ojcem y z Duchem S. żyiesz y krolujesz na wieki wiekow. Amen.

Na Sexte

Boże ku Wspomożeniu &c. &c.
Panie ku ratunkowi &c. &c.
Chwała Oycu &c. Jak było &c. &c.

Hymn

Dzień Zwycięzkiego krzyża podwyższenia
Dniem był Maryą twego Nawrócenia
krzyż di Chrystusow, jak klucz do żywota
Otworzył wrota.
Oktoraś w świętym. przedsięwzięciu
Serce do krzyża wiecznie przykowała
Spraw to, niech będę do krzyża przykuty
Młotem pokuty.
Gdy na niebie ten znak krzyża stanie
Uprość, wesołe jego przywitanie
Niechaj mi będzie Chorągwią Zbawienia
krzyż Utrapienia

Antyfona

Stary Człowiek nasz pospołu ukrzyżowany jest aby było Zepsowane Ciało grzechu

grzechu, abysmy więcey nie służyli grze
chowi
A którzy są Chrystusowi Ciało swoje
Ukrzyżowali z grzechy y Mitnościami.
Modl się za nami S. Marya Egipcyako
Abys my od grzechow naszych wolnemi byli
Modl my się
Magnesią Serc ludzkich y Osobliwsza
przynęto Ukrzyżowany Jezu który w
dzień podwyższenia krzyża twojego
Błogosławiona Marya Egipcyaka
od światowych wygod y rozkoszy do
Szczegulnego krzyża zamiłowania po
ciągnoł przez przynęty wielkiey tey u
martwienia Mitośnicę Oderwi od zni
komych tych próżności Mysl, Serca y
Affekta nasze a do krzyża twego wiecz
nie przybiji. który żyjesz y kroluiesz
Bog w trocy jedyny &c. &c.

Na None.

Boze ku Wspomożeniu &c. &c.

Panie ku ratunkowi a ca
Chwała Oycu a a Jak było a a a

HYMN.

Ledwoś przed Czystey Maryi Ocrami
Skruszone Serce wylała ze łzami
Zlednał ci litość, Nayłaskawszey Panny
Płacz nie ustanny.
Spieszyć ci każe Miłosierdzia Pani
Jak upragnionej do Jordanu Łani
Jak odpoczynek tuszy pożądany
Głos z Nieba dany.
Jak Chrztu pokuty ja pragnę Jordanu
Optakanego w Wodach grzesznik Stanie
Ach mi przebłaga y Matkę y Syna
Twoja przyczyna.

Antyfona

Jako jeleń lgnie do źrzodła wod,
tak Dusza moja lgnie ku tobie Boże
na tom Wspomniała wylałem Dusze
moje
Modl się za nami S. Maryą Egipcyanko

Abyśmy od grzechow naszych wolnemi byli.

Modlmy się.

Nie przebrane Miłosierdzia Morze Nay
litościwsza Panno y Matko Boska, Ser
cem y Affektem Mogorsawionej Maryi
Egipcyanki z płaczem wołamy, Abyś nas
w ciężkich Złościach zanurzonych do
podobney z nią pokuty łaskawie We
zwała, y w Jordanie płaczu obmytym
Sprawiedliwy gniew przebłagała Sy
na twego Jezusa Chrystusa ktory Żyje
y krolnie &c.

Na Nieszpor.

Boże ku Wspomożeniu &c.
Panie ku ratunkowi &c.
Chwała Oycu &c. Jakbyła &c.

A M E N.

Ostatnia Ciału usługę Swiętemu
Życiu Łzymie dana pokornemu
Ktorego w grobie ludem niestydliwym
Przez Lwa kopanym.

A ja przy świętych kości Deporzycie
Złożywszy moje wieczność, śmierć y życie
Który z wiernego serca wyczytuje
Napis tysiące
W Miesiącu kwietniu jak Czysta Lilia
Śmiertelnie zwiędła z Egiptu Marya
Którey to Ciała deporyt Mogiła
Cudna pokryła.

Antyphona

Godz że z Libanu Oblubienico moja,
Dziesz koronowana złozysz Swiat.
Modl się za nami S. Marya Egipcyako
Abyśmy od grzechow naszych uwolnieni
byli

Modlmy się

Wejrzyj Panie na pokorne Twe nasze, a
jakoż Błogosławiona Marya Egipcyake
Ubostwionym Syna twego Ciałem
przez ręce kapłana Cudownie zostałego przed śmiercią Nakarmiłeś, tak
nie dopuszczay abyśmy bez tego
Nayswiętszego

Nayswiętszego Tajemnic wiatyku drogę
Wiecności nie Zacznąli. Przez tego Oz
Leruſa &c.

Na komplete.

Zawroc nas Boże Zbawicielu nasz
I oddal gniew Swoy od nas.
Boże poſpiesz się &c.
Panie pokwapsię ku ratunkowi memu
Chwała Oycu &c. Jak było &c.

Hymn

Cnot nadzwyczaynych Skarbie bez Sracunku
Pokutuiący prawy Wizerunku
Swięta z grzesznicy, nie widaney w Swiecie
Skruchy portrecie.
Tomnieyszego wieku zdrożne sprawy
Sama wydajesz, by był Bog łaskawy.
Optakujesz co już Izy Spłokały
Myjesz Spiecz biały.
Ana skarżący głos Sumnienia głuchy
Peten Spromości wiek: pędze bez Skruchy
Sawne Excesa Obojętna Mowa
Obwija słowa.
Ach niz Smierc

Ach niż śmierć z życiem łacznie sprzeczkę
smutna
Uproś Maryą spowiedź rezolutna
Niech duszę moją na tym Trybunale
Okryje wcale.

Antyphona.

Grzech moy oznaymitem tobie Panie a
nie zataiłam niesprawości mojey Pś
Będę się spowiadał sam na się niesprawo
ści mojey Panie, a ty odpuścił prosność
grzechu mego.
Modl się za Nami ś. Maryą Bogarodzicy ako
Abyśmy od grzechow naszych uwolnieni byli
Modlmy się.
Niesmiertelny Boże ktoremu wszelkie
stworzenie żyje y umiera, przez przyczy
ne Ktugi twojey Cudowney ś. Maryi Bo
garodzicy ako pamiętay Miłosiernie na ow Mo
ment w ktorym ja prach, prochem Ma
twe ciało oddam Ziemi, a przyimij
Grzeszną duszę

przesna Duszę moja do tego Szczescia w
ktorym ta Swieta pokutuiąca chwali cie
bie w Troycy Jedynego Boga na wieki
wiekow Amen.

Ofiarowanie Godzinek.

Ciężko Cudowney pokuty bez Sladu
przykładzie wielkiey Cnoty bez przykładu
Tobie wydały Tfami Mane Lice.

Swięto Grzesznice.

Przymij na twoiey Cnoty wystawienie
Sobutte z serca pokornego pienie
niechay nadgrodzą Bogu nasze Sługi
Twoie Zasługi.
A upros jako w niemaiącym tymy
Cnotku nierownie Ciebie przewyramy
Jak niechay torem idzie Swiat Zepsuty
Twoie Pokuty. Amen.

HYMN o S. Maryi Egipcyace.

Gdy ci się zbliży termin Życia w Ciele
Pokutuiącym niewinnym Aniele
Anielska Swiątosc

Anielska Swiatosci przez ręce kapłana
jest ci zesłana
Do Ukrytego Boga w Sakramencie
Po niebezpiecznym depcąc Clemencie
Rynący Jordan przeszłaś Suchą Nogą
Cudowną Drogą
Gdy się y moja śmierć będzie zbliżała
Spraw niech w Najswiętszey Tajemnicy Ciała
Tw Boskiey Duszę Oczyszczoną Męce
Oddam ci w ręce.

Modlitwa.

Boże któremu jawne są y policzone
wszystkie nieprawości nasze, Zerwij z
Oczu naszych świętokradzki wstyd przy
Spowiedziach, y Spraw tak rezolutne
zwłaszcza przy śmierci Mości naszey
Wyznanie, na jakie się S. Maryja Egip-
ska heroicznie przed kapłanem Zozy-
mem Odważyła Przez Pana Naszego
Jezusa &c.

Litania o S.

Litania.
O S. Maryi Egipcyace.

Kirryeleyson, Chryste eleyson
kiryeleyson
Chryste Usłysz nas. Chryste Wysłuchay nas
Ojcze z Nieba Boże. Zmiłuy się &c.
Synu Odkupicielu świata Boże. Zmiłuy:
Duchu S. Boże. Zmiłuy się &c.
Święta Troyco jedyny Boże Zmiłuy:
Nayświętsza Boga Matko Ucieczko y
Obrona grzesznikow. Modl się za nami
Święta Maryo Egipcyako - Modl się.
Święta Maryo w dzień krzyża Jezusowego
Nawrocona. Modl się za nami
S. M. Szczegulna Boga Ukrzyżowanego
kochanko. Modl się.
S. Maryo krzyż z Męczonego Jezusa na
umartwionym Ciele Nosząca. Modl:
S. M. ktora Boską Matkę za pewną
Wiary Bogu danej rękoymią uprosi
ła! Modl się za nami.
S. M. Cudownym z Obrazu Nayczystszey

Panny

Panny głosem potwierdzona. Modl się
S. Marya ktorey Sama Boga Rodzica
Mieysce pokuty Taiskawie Wyznacza
ła. Modl się
S. M. Rezolutney Spowiedzi Przykła
dzie Modl się.
S. M. Zwierciadło prawdziwey pokuty
Modl się.
S. Marya nad Jordanem Całe Życie
Chrzest pokuty ponawiaiąca. Modl
S. Marya nad pełnemi też Zbawien
nych Strumieniami Jęcząca Gorz
kco. Modl się.
S. M. na Pustyni Palestyńskiey przez
lat 47 Ukrayona. Modl się.
S. M. ktora z nie Słychanym Oczu Umar
twieniem trapiła się. Modl się.
S. M. ktora z Mieckich Natogow pęta
Odważnie potargała. Modl się
S. M. Zakosztowanych Świata Słodz
cy herojczna

czy heroyczna Wzgardzicielko. Modl.
S.M. z Nieczystemi pokusami przez 12
lat. po Nawroceniu swoim Mężnie
się pasuiąca. Modl się
S. Marya z tych że Cata Najazdow —
szczęśliwa Tryumfatorko. Modl się
S.M. ktora o troyguu chleba ylesnych
korzonkach Życie przez lat 12 cudo
wnie zachowała. Modl się.
S.M. Umartwienia Cudzie. Modl się.
S.M. od nieustannych tez nie zwyk
tych postow, y słonca Upałow, led
wo postac ludzka na sobie Utrzy
muiąca. Modl się za Nami.
S.M. do ktorey Zozyma kapłana na
wyiawienie Cudownych spraw —
twoich Duch Boży doprowadził.
Modl się.
S.M. ktoraś Zozymowi Błogosła
wic pierwsza godna była. Modl się.

S. Marya

S. Marya ktoraś świadectwo pisma S. przewodziła nie znając przedtym pisma. Modl się.
S. Marya Ducha Boskiego pełna. Modl
S. M. Czystości przeszłego życia, pokornie przed Ozyrysem wyznająca. Modl.
S. M. Anielskim Chlebem nakarmiona. Modl się.
S. Marya do tych Nayświętszych Tajemnic Ducha Noga Jordan przechodząca Modl się.
S. M. Łazarz od stołu Jezusowego na Gody Barankowe Zaproszona. Mo
S. M. Anielskiego życia w Celi Mistrzyni. Modl się za Nami.
S. M. z Wieśkiey grześniey wielka Święta. Modl się
S. M. przedziwney pokuty przykładzie. Modl się.
S. M. Grześników z desperowanych nadzieja. Modl

Nadrieja. Modl się za nami.
S. Marya Złe Natogi porzucających
Patronko. Modl się.
S. M. w Pokusach Osobliwie Nieczy-
stych doznana Ucieczko. Modl się.
Baranku Boży który gładzisz
grzechy świata. Przepuść nam Panie
Baranku Boży. o Wysłuchay o
Baranku Boży. o Zmiłuy się
nad nami
Chryste Usłysz nas.
Chryste Wysłuchay nas
kiryeleyson. Chryste eleyson
kiryeleyson
Modl się za nami S. Marya Egipcyako
Abysmy od grzechow naszych Uwolnie-
ni byli
Modlmy się

Modlmysie

Przyimi Panie od grzesznych niewolni kow twoich z głębokosci serca wyzi snione tęg. y spraw abysmy w nich. sprosnosci życia naszego tak. Zba— wiennie za łaską twoią Obmyli, jako z szczegulnego Daru twego Błogosła— wiona Marya Egipcyaka w Jordanie pokuty to jest w nieustannym za— przestie życie płaczu na duszy wy bielała. Przez Jezusa Chrystusa Pa na naszego. Amen.

Modlitwa

Do S. Maryi Egipcyaki.

Wzgardzicielko świata y honorow, Miłosnico Pustyni y Boga, przykła— dzie y wzorze pokutuiących Swięta Marya Egipcyako proszę cię nie wy puszczay mię z Opieki swojey, Oso

bliwie

bliwie w Dusznych potrzebach moich.
Czczę cię y Szanuję. budzę się z two
go nawrocenia że będąc Mistrzni
cą Swiata y marności, Stałaś się
kochanką Boską, będąc kloaką
grzechow, Stałaś się przykładem
pokuty. Więc przychodzę do Ciebie
z pokorną prozbą jako do Matki y
Patronki mojey prosząc przez tę mi
łość ktorąś miała ku Bogu na Su
szy, abyś mi się stała przewodniczką
do poprawy życia y kochania
Boga. Niech prawdziwie w wiel
kim żalu y doskonałey skrusze
pokutuję za nieprawości moie
tak ciężkie. Niech się zupełnie
odnowię, żadnym grzechem Boga
od tąd nieobrażając. Niech sobie

Zatorę pu

Zatorę puszczę w Otwartym sercu
Jezusa mojego, zebym jezeli nie Zra
mi, to krwawa jego Nayswiętsza Obm
ta grzechy moje. Proszę cię S. Patron
ko, abym od Boga Miłosnika mego
żadnym sposobem nie bryta Oderwa
na, niech nie tylo Czystości, ale y Za
ney Cnoty nie tracę, a jezeli Cnot
niemam to mi racz uprosic y Chrystu
sa. Niech tez twoja przyczyna y przy
kładem Zwycięzam Wszystkie Sza
tańskie Sprawy y pokusy, abym Wo
jując na tym Swiecie z nieprzyja
ciołami Duszy mojey, na koronę
Chwały Zasłużyła Sobie. Uprosz mi
takze Patronka S. Gorącość y gor
liwosc Ducha, Ochotne y Cierpliw
ponoszenie Prac, uciskow, y trudn
sci dla miłosci

sci dla Miłosci Chrystusa. Y zas
dobroci y miłosierdzia Boże przez
zasługi S. Egipcyaki ktora cię tak
wielce chciała że dla Miłosci twojey lat
47. w wielkiey nędzy, surowości y
głodzie pokutowała na puszczy.
Daymi ciebie kochać, serca mego
Oblubieńca y kontenteco Jezu, żeby
mi wszelka marność świata gorz
ka była, żebym wszystkie godziny y
momenta na chwałę twoję obra
cała, żebym to otrzymała N. N. oco
cię przez przyczynę S. Egipcyaki
proszę, także abym tuna świecie
żyjąc y umierając niczego nie
pragnęła y nie miłowała tylko
ciebie Jezusa miłośnika mego y
Oblubieńca, ktory z Bogiem Oycem
y Duchem

Duchem S. żyjesz y krolujesz na
wieki wiekow. Amen.
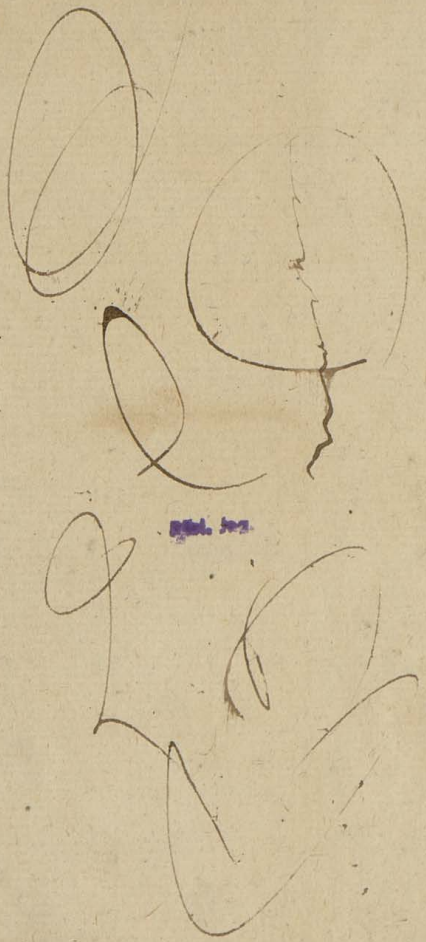
Bibl. Jag.